



Actiecentrum
Veiligheid en Zorg



rijksuniversiteit
groningen

Van blauwe vuilniszak naar een succesvolle terugkeer in de samenleving:

Een kwalitatief onderzoek over de informatie-uitwisseling rondom kortgestrafte
Amsterdammers gedetineerd in JC Zaanstad



Masterscriptie Sociologie van Criminaliteit en Veiligheid

Faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen

Rijksuniversiteit Groningen

Naam: Kirsten Sipkes

Studentnummer: 5038420

Scriptiebegeleider: Laura Keesman

Referent: Jaap Nieuwenhuis

Maand en jaar: Augustus 2023

Engelstalige titel: From blue garbage bag to a successful return in society:

A qualitative research about the information exchange for short-term detainees
in JC Zaanstad

Voorwoord

Voor u ligt mijn afstudeerscriptie, geschreven ter afronding van de master Sociologie van Criminaliteit en Veiligheid aan de Rijksuniversiteit Groningen. Deze scriptie omvat een kwalitatief onderzoek naar de ervaringen van gedetineerden, medewerkers en netwerkpartners betrokken bij de re-integratie van kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers. Middels dit onderzoek heb ik verschillende perspectieven op de informatie-uitwisseling ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving in beeld gebracht.

Voorafgaand aan het schrijven van deze scriptie heb ik stage gelopen bij het Actiecentrum Veiligheid en Zorg van de gemeente Amsterdam. Hier heb ik onder begeleiding van mijn stagebegeleider Katinka Pennings een inkijkje gekregen in het omvangrijke aanbod aan programma's dat deze organisatie faciliteert om zorg te dragen voor de succesvolle re-integratie van Amsterdamse (ex)-gedetineerden. Tevens heb ik gedurende deze periode in JC Zaanstad mogen rondlopen om bekend te raken met de werkwijze binnen deze penitentiaire inrichting. Door tevens naar Amsterdam te verhuizen tijdens de stage en onderzoeksperiode heb ik mij volledig kunnen verdiepen in het Amsterdamse detentie en re-integratie netwerk. Ik wil daarom ook graag Katinka Pennings, Judith Pijnacker en alle andere medewerkers bij het Actiecentrum Veiligheid en Zorg bedanken voor de leerzame tijd en goede begeleiding, die in een onvergetelijke ervaring hebben geresulteerd. Daarnaast wil ik Marcel Regterink, Simone Veltman-Beijert en Marga van Dam bedanken voor de ondersteuning in JC Zaanstad en het vertrouwen dat ze in mij hebben gehad om vrij onderzoek uit te voeren binnen deze penitentiaire inrichting. Naast de stagebegeleiding heb ik ook begeleiding gehad bij het schrijven van deze scriptie. Daarom wil ik ook graag mijn afstudeerdocent Laura Keesman bedanken voor de ondersteuning en de waardevolle feedback. Ten slotte wil ik alle participanten bedanken die tijd hebben vrijgemaakt om mee te werken aan dit onderzoek en hun inzichten met mij hebben willen delen.

Ik wens u veel leesplezier toe.

Kirsten Sipkes

Groningen, 16 augustus 2023.

Samenvatting

Om gedetineerden succesvol naar de samenleving terug te laten keren, wisselen JC Zaanstad, het Actiecentrum Veiligheid en Zorg van de gemeente Amsterdam en de overige netwerkpartners in het detentie- en re-integratienetwerk informatie uit op de leefgebieden ID-kaart, onderdak, inkomen, werk en dagbesteding, schulden, zorg en sociale netwerken/motivatie. Inzet leveren op deze leefgebieden draagt namelijk bij aan de onthouding van crimineel gedrag. Niettemin zorgt de korte detentieperiode van kortgestrafte gedetineerden ervoor dat deze informatie-uitwisseling niet altijd tijdig tot stand komt. Omdat de meerderheid van alle gedetineerden korter dan drie maanden in de gevangenis verblijft is het van belang dat de actoren in het detentie- en re-integratienetwerk grip krijgen op de informatiepositie, om zo toch inzet te leveren op de zes leefgebieden tijdens de korte detentieperiode. Dit onderzoek heeft daarom inzichtelijk gemaakt op welke manier de huidige informatie-uitwisseling tussen JC Zaanstad, het Actiecentrum Veiligheid en Zorg en de overige netwerkpartners over deze zes leefgebieden voor kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers in JC Zaanstad bijdraagt aan de inzet ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving.

Middels kwalitatief onderzoek in de vorm van zes casestudies is een klantreis getrokken langs alle medewerkers die betrokken waren bij de re-integratie van zes kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers. Een thematische analyse van interviews en aanvullend dossieronderzoek heeft inzichtelijk gemaakt dat de informatie-uitwisseling voor kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers momenteel niet altijd bijdraagt aan de inzet ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving.

Voor kortgestrafte gedetineerden is het van belang om adequaat te handelen en intensief samen te werken vanaf de start van detentie. Door de processen rondom de informatie-uitwisseling tussen JC Zaanstad en de gemeente Amsterdam beter uit te werken kan de inzet sneller tot stand komen. Door alle relevante informatie, zoals hulpvragen op de leefgebieden, de aanwezige criminogene factoren en persoonskenmerken en de invloed van de sociale omgeving op het criminele gedrag, tijdig inzichtelijk te maken in JC Zaanstad en deze informatie ook te delen, kan de informatie-uitwisseling een bijdrage leveren aan de onthouding van crimineel gedrag. Op deze wijze biedt de korte detentieperiode genoeg tijd om deze informatie gezamenlijk te duiden en de functie van het criminele gedrag inzichtelijk te maken. Dit stelt de medewerkers in staat om een gerichte inzet te leveren op de leefgebieden waar ondersteuning op nodig is. Hierdoor zal de informatie-uitwisseling over de zes leefgebieden bijdragen aan een succesvolle terugkeer naar de samenleving.

Inhoud

1. Inleiding	3
1.1 Inzet op zes leefgebieden voor Amsterdamse gedetineerden in JC Zaanstad	3
1.2 Probleemstelling	5
1.3 Maatschappelijke-, wetenschappelijke- en sociologische relevantie	7
1.4 Leeswijzer.....	9
2. Theoretisch kader	10
2.1 Onthouding van crimineel gedrag	10
2.2 Risk-Need-Responsivity model.....	10
2.3 Good Lives Model.....	13
2.4 Informatie-uitwisseling Nederland	15
2.4.1 Huidige werkwijze	15
2.4.2 Experimenten Nederland	18
2.5 Doenvermogen.....	19
3. Data en methoden	21
3.1 Onderzoeksmethode	21
3.1.1 Interpretatieve paradigma	22
3.1.2 Interviewschema's	23
3.2 Participanten en dataverzameling.....	25
3.3 Thematische analyse.....	27
3.4 Ethiek.....	29
3.5 Betrouwbaarheid.....	30
4. Resultaten	31
4.1 Huidige stand van informatie-uitwisseling.....	31
4.2 Registratie en uitwisseling criminogene factoren en persoonskenmerken.....	35
4.2.1 Invullen risicoscreener	35
4.2.2 Criminogene factoren in de inzet.....	36
4.3 Praktijkervaringen van de huidige inzet	37
4.3.1 Processen.....	38
4.3.2 Inzet leefgebieden	40
4.3.3 Verbeterpunten inzet Gemeente Amsterdam	41
4.3.4 Re-integratieactiviteiten.....	42
4.3.5 Impact detentie.....	45

5. Conclusie en discussie	47
5.1 Beantwoording onderzoeksvraag	47
5.2 Discussie.....	50
5.3 Aanbevelingen	52
Literatuurlijst.....	54
Bijlage 1: De 11 primaire behoeften uit het Good Lives Model.....	62
Bijlage 2: Output kruistabellen SPSS.....	63
Bijlage 3: Algemene topiclijst.....	71
Bijlage 4: Interviewschema instroom gedetineerden	72
Bijlage 5: Interviewschema uitstroom gedetineerden	76
Bijlage 6: Interviewschema deel 1 casemanager N1.....	79
Bijlage 7: Interviewschema deel 2 casemanager N1.....	83
Bijlage 8: Interviewschema medewerkers JC Zaanstad.....	84
Bijlage 9: Interviewschema netwerkpartners	87
Bijlage 10: Informatie leefsituatie participanten voor detentie.....	90
Bijlage 11: Codebook.....	92
Bijlage 12: Toestemmingsformulier casestudie	103
Bijlage 13: Toestemmingsformulier gedetineerden	104
Bijlage 14: Toestemmingsformulier medewerkers	106

1. Inleiding

Een man met een blauwe vuilniszak, enkel gevuld met een aantal materiële bezittingen. Dit is een veelvoorkomend beeld aan de poort van een gevangenis. Jaarlijks keren ruim 25.000 (ex)-gedetineerden, na een periode die varieert van een aantal dagen tot enkele jaren, uit detentie terug naar de samenleving (Meijer et al., 2022). Helaas blijkt dat veel van deze ex-gedetineerden terugvallen in crimineel gedrag, waarbij 47% binnen twee jaar na vertrek uit de gevangenis, opnieuw wordt veroordeeld voor een misdrijf (Ministerie van Algemene Zaken, 2021a). Dit roept vanuit zowel de gemeente Amsterdam als JC Zaanstad de vraag op of de huidige inzet, met als doel een succesvolle terugkeer naar de samenleving, wel op de juiste manier is ingericht. De blauwe vuilniszak mag namelijk wel gevuld zijn met eigendommen, maar voor succesvolle terugkeer naar de maatschappij is meer nodig dan enkel tastbare bezittingen en vrijheid (N4-casemanager).

Vaak staat een kortgestrafte, deze gedetineerde, die gewoon instabiliteit heeft op ieder leefgebied, verslaving. En nu ga ik het even heel zwart-wit zeggen, maar die komen met een blauwe vuilniszak de straat op, er zijn wel een aantal praktische problemen misschien opgelost. Hij heeft echt wel adressen waar hij heen moet, heen kan, maar is dat genoeg? Hij staat wel met die zak op straat. En eigenlijk met nog steeds 90% van alle problemen die er al waren. Daarin, ja, hoop ik ooit verbetering te kunnen zien. Vraag me niet hoe, want dat is gewoon een lastig probleem. – N4- casemanager

Zorg dragen voor de rehabilitatie van kortgestrafte gedetineerden blijkt dus nog erg lastig. Daarom is het van belang om het leven van detentie naar samenleving zo naadloos mogelijk in elkaar over te laten gaan (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-a). Traditioneel gingen medewerkers in het detentie- en re-integratienetwerk uit van ‘de drie W’s’ als belangrijkste factoren om terugval in criminaliteit te voorkomen en succesvolle re-integratie te bevorderen, namelijk ‘wonen, werken, wederhelft’ (Dirkzwager et. al., 2016). Inzet op deze leefgebieden tijdens detentie voorzagt de (ex)-gedetineerden in de basisbehoeften. Tegenwoordig omvat de inzet zes leefgebieden, maar de recidivecijfers zijn sinds 2008 stabiel gebleven (Verweij et al., 2021). Daarom is het van belang meer inzicht te krijgen in de huidige inzet ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving.

1.1 Inzet op zes leefgebieden voor Amsterdamse gedetineerden in JC Zaanstad

De gemeente Amsterdam neemt in Nederland jaarlijks de meeste (ex)-gedetineerden op (Dirkzwager et. al., 2016). Over de periode van 2017 tot 2021 keerden jaarlijks gemiddeld

1700 volwassen (ex)-gedetineerden terug naar Amsterdam. Uit deze statistieken blijkt verder dat het de afgelopen jaren het vaakste voorkwam dat Amsterdamse gedetineerden uit JC Zaanstad terugkeerden (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2023). Dit is een gevangenis met plek voor 1.000 volwassen gedetineerden (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2022). De gemeente Amsterdam werkt nauw samen met JC Zaanstad om zorg te dragen voor de gedetineerden die terugkeren uit deze penitentiaire inrichting (verder: PI). Dit wordt gedaan vanuit het Actiecentrum Veiligheid en Zorg (Verder: AcVZ), het veiligheidshuis van de regio Amsterdam-Amstelland.

Het AcVZ is een netwerkorganisatie die middels verschillende programma's, gericht op specifieke problematiek, het terugdringen van criminaliteit beogen (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-b). Onder deze programma's vallen bijvoorbeeld de Top600 aanpak, gericht op actieve veelplegers van high impact crimes en de Top400 aanpak, waaronder jongeren vallen die veelvuldig met politie in aanraking komen en dreigen af te glijden in de criminaliteit (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-c; Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-d). Het programma Detentie en Terugkeer heeft de breedste doelgroep, namelijk alle (ex)-gedetineerden die terugkeren naar Amsterdam. Binnen dit programma is extra aandacht voor bestuurlijk geprioriteerde groepen, zoals de bovengenoemde Top600, waarbij aanvullend aanbod beschikbaar is op bijvoorbeeld motivatie, in de vorm van interventies (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-a). Het programma Detentie en Terugkeer fungeert als samenwerkingsverband voor verschillende partners op het gebied van strafrecht en zorg en organiseert de coördinatie op activiteiten rond de terugkeer van gedetineerden (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-a). Het doel is om vanaf het begin van de detentie samen te werken aan een re-integratieplan voor (ex)-gedetineerden die terugkeren naar Amsterdam (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-a). Vanuit het AcVZ zijn medewerkers van de Frontoffice Detentie & Terugkeer (verder: FO D&T) binnen de gevangenis werkzaam om tijdens en na detentie ondersteuning bij de re-integratie te bieden. Door het uitwisselen van informatie op zes leefgebieden tussen netwerkpartners binnen het detentie- en re-integratienetwerk, trachten zij om het perspectief en de motivatie tot gedragsverandering te verbeteren en een naadloze overgang van detentie naar samenleving te bewerkstelligen (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-a).

De zes leefgebieden waarop JC Zaanstad en gemeente Amsterdam het kader van re-integratie ondersteuning bieden, omvatten het hebben van een ID-bewijs, het verkrijgen of behouden van onderdak, het hebben van werk of inkomen, het bieden van ondersteuning omtrent schulden, het aanbieden van zorg en het inzetten van het sociale netwerk in het kader

van de re-integratie (Ministerie van Algemene Zaken, 2021b; Geenen et. al., 2021a). Een cumulatie van problemen op bovenstaande leefgebieden kan daarbij versterkend werken (Boschman et. al., 2020). Zo kan een (ex)-gedetineerde zonder ID-kaart geen uitkering aanvragen of lastiger een baan of woning vinden (Boschman et. al., 2020). Het op orde brengen van deze leefgebieden kan daarmee als positief keerpunt in het leven van de gedetineerde dienen, omdat het een nieuwe situatie tot stand brengt (Laub & Sampson, 2003; Boschman et. al., 2020). Ondersteuning op de zes leefgebieden dient daarmee dus als middel om de kans dat de (ex)-gedetineerde opnieuw een strafbaar feit zal plegen te verkleinen (Laub & Sampson, 2003; Boschman et. al., 2020).

De gemeente Amsterdam vat het zesde leefgebied niet onder de noemer sociaal netwerk, maar gebruikt ‘motivatie’. Het uitgangspunt hierbij is dat de detentieperiode als impactmoment dient (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-a). Niettemin neemt dit onderzoek deze twee leefgebieden gezamenlijk mee. Dienst Justitiële Inrichtingen (verder: DJI) zet het sociale netwerk namelijk in om de gedetineerde op een positieve manier te stimuleren het leven opnieuw in te richten (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2020). Het sociale netwerk dient daarmee dus ook als motivatie voor een delictvrije toekomst. Vanuit een niet openbare memo van het AcVZ komt naar voren dat het leefgebied motivatie tevens als ‘paraplu’ wordt beschouwd (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2022a). Dit leefgebied omvat ook persoonlijke relaties, maar is wel breder inzetbaar. Onder het leefgebied motivatie vallen namelijk ook onderwerpen als zelfvertrouwen, verantwoordelijkheid, zelfinzicht, structuur, en stressreductie. (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2022a). Aangezien de informatie-uitwisseling tussen DJI en het AcVZ bestaat uit zes leefgebieden, waarbij DJI enkel informatie over het sociale netwerk deelt, maakt dit onderzoek aanvullend inzichtelijk in hoeverre het bevorderlijk is om dit leefgebied onder de naam ‘motivatie’ in de gezamenlijke inzet te hanteren.

1.2 Probleemstelling

Van alle gedetineerden die in detentie komen, zit 74% korter dan 3 maanden vast. Hiermee beslaat deze groep dus een grote meerderheid van de detentiepopulatie. Het feit dat deze groep snel uit detentie stroomt maakt het lastig om vat te krijgen op kortgestrafte gedetineerden, waardoor het niet altijd mogelijk blijkt om inzet op de leefgebieden te leveren tijdens de korte detentieperiode (Ministerie van Justitie en Veiligheid, 2020). Het onderzoeken van de invloed van informatie-uitwisseling op de inzet voor kortgestrafte gedetineerden kan daarmee waardevolle informatie opleveren voor het grootste gedeelte van

de detentiepopulatie. Dit onderzoek zal kortgestraften definiëren als gedetineerden die 3 maanden of korter in detentie zitten (Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming, 2021). Deze groep omvat zowel gevangenen die een reguliere straf uitzitten, als degenen die in voorlopige hechtenis of vervangende hechtenis verblijven.

Voor kortgestrafte gedetineerden specifiek is gebleken dat een detentie vaak meer problemen oplevert dan dat het ruimte biedt voor rehabilitatie of re-integratieactiviteiten (Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming, 2021). Daarom is in het verleden al meermaals gepleit om korte detenties te vervangen door alternatieve, niet vrijheidsbenemende sancties, onder andere in 2013 door toenmalig staatssecretaris Teeven (Teeven, 2013; Wermink et al., 2022). Een korte gevangenisstraf kan namelijk schadelijke gevolgen hebben voor het sociale vangnet van de gedetineerde en kan leiden tot het verlies van een baan, inkomen, huisvesting, uitkeringen of gezondheidszorg (Geenen et al., 2021b; Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming, 2021; Wermink et al., 2022). Tevens komt bij een korte detentie de informatie die van belang is voor de re-integratie vaak niet op tijd samen, waardoor het niet altijd mogelijk is om de hulpbehoeften te identificeren en de medewerkers hierdoor geen ondersteuning op deze gebieden kunnen leveren (Welford et al., 2021). Daarom is het van belang om inzichtelijk te krijgen hoe medewerkers, binnen de huidige werkwijze, ondersteuning aan kortgestrafte gedetineerden kunnen bieden op de zes leefgebieden.

Ondanks dat het lastig blijkt om de hulpbehoeften tijdens een korte detentie te identificeren en ondersteuning te bieden op de leefgebieden, is dit van essentieel belang voor de re-integratie (Boschman et al., 2020; Welford et al., 2021). Om een succesvolle terugkeer naar de samenleving te realiseren, is het tevens van belang om deze hulpvragen binnen het detentie- en re-integratienetwerk te delen. Momenteel is er weinig grip op de informatiepositie van het AcVZ, JC Zaanstad en de overige netwerkpartners in de keten van detentie- en re-integratie. Daarom is er behoefte aan een onderzoek dat inzichtelijk maakt op welke manier deze actoren, op welk moment, welke informatie met elkaar delen. Dit maakt de processen inzichtelijk die helpen bij het identificeren en registreren van de hulpbehoeften tijdens detentie. Dit kan de re-integratie van kortgestrafte Amsterdammers in JC Zaanstad mogelijk verbeteren. De onderzoeksvraag die centraal staat luidt: *‘Op welke manier draagt de huidige informatie-uitwisseling tussen het Actiecentrum Veiligheid en Zorg, JC Zaanstad en de overige netwerkpartners over zes leefgebieden van kortgestrafte Amsterdammers, bij aan de inzet van alle netwerkpartners ten behoeve van een succesvolle terugkeer in de samenleving?’*.

Middels kwalitatief onderzoek in de vorm van een casestudie bij zes kortgestrafte gedetineerden en de medewerkers die betrokken zijn bij de re-integratie, tracht dit onderzoek deze onderzoeksvraag te beantwoorden. Interviews en dossieronderzoek maken hierbij de informatie-uitwisseling binnen de zes casussen inzichtelijk. Drie deelvragen dragen bij aan de beantwoording van de centrale onderzoeksvraag. Ten eerste laat dit onderzoek zien hoe de informatie-uitwisseling over zes leefgebieden op dit moment is ingericht. De eerste deelvraag luidt: *Hoe is de informatie-uitwisseling met betrekking tot zes leefgebieden tussen het Actiecentrum Veiligheid en Zorg, JC Zaanstad, en de netwerkpartners, betrokken bij de re-integratie gedurende de gehele detentieperiode van kortgestrafte Amsterdammers momenteel ingericht?* Ten tweede gaat dit onderzoek in op de aanwezigheid van de relevante criminogene factoren en persoonskenmerken in de huidige inzet. De tweede deelvraag luidt: *In hoeverre worden alle relevante criminogene factoren en persoonskenmerken die van invloed zijn op een succesvolle re-integratie meegenomen in de inzet van de netwerkpartners op zes leefgebieden?* Ten derde maakt dit onderzoek de ervaringen van gedetineerden, medewerkers en netwerkpartners met de huidige inzet inzichtelijk. De derde deelvraag luidt: *Hoe ervaren gedetineerden, medewerkers, en netwerkpartners betrokken bij de re-integratie de inzet op zes leefgebieden ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving en welke verbeterpunten leveren een rijker inzicht in de inzet van de betrokken netwerkpartners op?*

1.3 Maatschappelijke-, wetenschappelijke- en sociologische relevantie

Uit onderzoek is gebleken dat inzet op de zes leefgebieden de kans op terugvallen het crimineel handelen verkleint (Boschman et. al., 2020). Deze leefgebieden op orde brengen kan daarmee dus overlast in de maatschappij verminderen en draagt bij aan het terugdringen van het aantal delicten (Vereniging van Nederlandse Gemeenten & Ministerie van Veiligheid & Justitie, 2014). Daarom is het van maatschappelijk belang om de inzet op deze zes leefgebieden ook tijdens een korte detentieperiode te realiseren. Dit is allereerst van belang voor de gedetineerde zelf, omdat een cumulatie van problemen op de leefgebieden onthouding van crimineel gedrag bemoeilijkt (Boschman et. al., 2020). Tevens is het van belang voor de maatschappij als breder geheel, omdat de burgers overlast kunnen ondervinden van de terugval in crimineel gedrag (Dirkzwager et. al., 2016). Omdat een groot deel van de kortgestrafte gedetineerden na detentie terugkeert naar Amsterdam, is ook voor de inwoners van deze stad van belang dat de detentieperiode als impactmoment dient. Daarom is het van maatschappelijk belang dat de gedetineerde de zorg op deze leefgebieden ook tijdens een

korte detentie ontvangt, om zo een bijdrage te leveren aan de rehabilitatie van kortgestrafte gedetineerden en een impact te maken tijdens de detentieperiode.

Wetenschappelijk is het relevant om te onderzoeken in hoeverre de huidige processen rondom informatie-uitwisseling bijdragen aan de onthouding van crimineel gedrag. De afgelopen jaren is er onderzoek gedaan naar de wijze waarop een verbeterde samenwerking tussen de reclassering, casemanagers, gemeenten en andere netwerkpartners hieraan kan bijdragen (Geenen et. al., 2021b). Korte communicatielijnen tussen deze actoren in het re-integratienetwerk dragen namelijk bij aan een grotere kans op onthouding van crimineel gedrag bij kortgestrafte gedetineerden, omdat adequaat handelen specifiek bij deze groep van belang is (Geenen et. al., 2021b). Voor kortgestrafte gedetineerden is deze informatie-uitwisseling in PI Roermond onderzocht, maar is enkel informatie van medewerkers verzameld en zijn de perspectieven van gedetineerden niet meegenomen (Geenen et. al., 2021b). Door in huidig onderzoek specifiek naar gedetineerde Amsterdammers in JC Zaanstad te kijken, en hierbij ook ervaringen van gedetineerden mee te nemen, kan dit de kennis omtrent de informatie-uitwisseling tussen JC Zaanstad, het AcVZ en de overige netwerkpartners verrijken. Huidig onderzoek kan op deze wijze, aansluitend op het onderzoek van Geenen et. al. (2021b), handvatten bieden om de inzet op de zes leefgebieden bij gedetineerde Amsterdammers in JC Zaanstad te verbeteren. Deze nieuwe inzichten in de informatie-uitwisseling ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving kunnen daarmee een aanvulling vormen op het huidige beleid.

Het is sociologisch relevant om te onderzoeken in hoeverre DJI, het AcVZ en de overige netwerkpartners rekening houden met de leefomstandigheden binnen en buiten detentie bij de inzet ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving. De informatie-uitwisseling start bij de informatie die gedetineerden delen richting medewerkers, maar de sociale omgeving binnen detentie kan hier van invloed op zijn. De leefsituatie tijdens detentie kenmerkt zich namelijk door omstandigheden die de zelfredzaamheid en intrinsieke motivatie om aan de eigen re-integratie te werken kunnen verminderen (Boot et. al., 2017). Hierdoor is het mogelijk dat gedetineerden acties niet uitvoeren of informatie niet, of niet volledig delen. Daarom is het van belang om ook te onderzoeken in hoeverre deze leefomstandigheden aanwezig zijn onder kortgestrafte gedetineerden, om zo inzichtelijk te maken hoe de detentieomgeving de algehele informatie-uitwisseling beïnvloedt. Tevens is het om onthouding van crimineel gedrag te bewerkstelligen van belang om rekening te houden met de levenswijze buiten detentie, namelijk de normen, waarden en gedragingen die in de sociale omgeving aanwezig zijn (Coleman, 1990; Ward & Maruna, 2007). Deze sociale

omgeving is namelijk van invloed op de interne behoeften en doelen die gedetineerden nastreven (Coleman, 1990; Ward & Maruna, 2007). Het niet bereiken van deze behoeften en doelen, kan resulteren in crimineel gedrag op macroniveau (Coleman, 1990). Het inzichtelijk maken van de sociale context op macroniveau draagt daarmee bij aan het verklaren van de functie van het criminele gedrag. Dit kent betekenis toe aan de behoeften van de gedetineerde op microniveau (Ward & Maruna, 2007). Deze inzichten kunnen vervolgens bijdragen aan onthouding van crimineel gedrag in de toekomst. Daarom is het van belang om inzichtelijk te maken in hoeverre informatie over deze leefomstandigheden is meegenomen in de huidige informatie-uitwisseling op de zes leefgebieden ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving.

1.4 Leeswijzer

Het tweede hoofdstuk zet de bestaande relevante theorie rondom re-integratie van gedetineerden en de werkwijze binnen het Nederlandse gevangeniswezen uiteen. Dit hoofdstuk gaat in op het Risk-Need-Responsivity model en het Good lives Model, alsmede resultaten uit eerdere onderzoeken binnen de penitentiaire setting en de invloed van de detentieomgeving op gedetineerden. Hoofdstuk drie beschrijft de gebruikte data en methoden in dit onderzoek. Dit hoofdstuk behandelt de participantenselectie, de thematische analyse, ethische overwegingen en de betrouwbaarheid van het onderzoek. Het vierde hoofdstuk bespreekt de resultaten uit de casestudies aan de hand van de drie deelvragen. Hoofdstuk vijf presenteert de conclusie van de onderzoeksresultaten en beantwoordt de onderzoeksvraag door de huidige staat van de informatie-uitwisseling rondom gedetineerde Amsterdammers tussen het AcVZ, JC Zaanstad en de overige netwerkpartners inzichtelijk te maken. Ten slotte bevat dit hoofdstuk een discussie die de beperkingen van het onderzoek uiteenzet en geeft de laatste paragraaf aanbevelingen voor een verbeterde informatie-uitwisseling en vervolgonderzoek.

2. Theoretisch kader

Dit theoretische kader gaat eerst kort in op de definitie die dit onderzoek hanteert voor een succesvolle terugkeer naar de samenleving. Vervolgens komen in de tweede en derde paragraaf twee verschillende modellen aan bod die aanknopingspunten bieden voor de re-integratie van (ex)-gedetineerden. In de vierde paragraaf wordt specifiek gekeken naar de huidige werkwijze in Nederland omtrent de re-integratie van kortgestrafte gedetineerden. Ten slotte bespreekt de laatste paragraaf welke aspecten van de detentieomgeving de inzet rondom de re-integratie kunnen belemmeren.

2.1 Onthouding van crimineel gedrag

Vaak wordt er gesproken in termen van recidive om het succes van een interventie tijdens detentie te meten. Wanneer een ex-gedetineerde niet recidiveert, oftewel niet opnieuw wordt gearresteerd, veroordeeld of gedetineerd raakt, wordt de inzet tijdens detentie als succesvol beschouwd (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2022). Desistance, of onthouding van criminaliteit, geeft daarentegen een geleidelijk beeld van de afname in criminaliteit (Laub & Sampson, 2003). Het geeft een proces weer waarbij terugval ook voor kan komen, maar waarbij dit niet betekent dat de interventie geen effect heeft gehad (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2022). Onthouding geeft daarmee een realistischer beeld van hoe succesvol een aanpak is, omdat ook rekening wordt gehouden met tijdsperioden tussen de vergrijpen, de intensiteit van de delicten en de onderliggende sociale- en omgevingsfactoren die van invloed zijn op dit gedrag (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2022). Inzicht in deze factoren is van belang om vervolgens keerpunten in het leven te bewerkstelligen middels het realiseren van hulp op de zes leefgebieden (Laub & Sampson, 2003; Boschman et. al., 2020). Omdat bij het meten van recidive minder rekening wordt gehouden met de complexiteit van herhaald crimineel handelen en de factoren die hieraan ten grondslag liggen, wordt binnen dit onderzoek over onthouding van crimineel gedrag gesproken (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2022). De inzet op de zes leefgebieden tijdens detentie moet dus onthouding van crimineel handelen beogen om succesvol te zijn.

2.2 Risk-Need-Responsivity model

Om inzichtelijk te maken in hoeverre alle relevante criminogene factoren en persoonskenmerken van invloed op de re-integratie van kortgestrafte gedetineerden in de inzet zijn meegenomen, moet eerst inzichtelijk zijn welke factoren vanuit de literatuur naar voren komen. Het Risk-Need-Responsivity (verder: RNR) model is een rehabilitatiemodel dat bestaat

uit drie beginselen die stellen dat effectieve interventies binnen het justitiële kader zich moeten richten op het risico, de criminogene behoeften en de responsiviteit van gedetineerden (Andrews & Bonta, 2015). Dit model omvat tevens acht criminogene factoren die van belang zijn om mee te nemen in de inzet ten behoeve van de re-integratie (Andrews & Bonta, 2015).

Het eerste beginsel van het RNR-model is het risicobeginsel. Dit beginsel is onderverdeeld in twee belangrijke aspecten. In de eerste plaats heeft het betrekking op de kans dat een gedetineerde opnieuw crimineel gedrag gaat vertonen (Andrews & Bonta, 2015). Daarnaast omvat het de mate waarin de gedetineerden meer of minder intensieve rehabilitatie nodig hebben (Andrews & Bonta, 2015). Een hoog risico op terugval in crimineel gedrag vergt volgens het RNR-model dan ook een langere en intensievere behandeling (Andrews & Bonta, 2015).

Het behoeftenbeginsel stelt dat de interventies en re-integratieactiviteiten moeten aansluiten op de behoeften van de gedetineerde (Andrews & Bonta, 2015; Geenen et. al., 2021b). Binnen dit beginsel wordt onderscheid gemaakt tussen criminogene en niet-criminogene factoren, waarbij niet-criminogene factoren geen direct verband houden met een verlaagde kans op crimineel handelen (Andrews & Bonta, 2015). Vervolgens valt er onderscheid te maken tussen statische en dynamische risicofactoren (Andrews & Bonta, 2015). Statische factoren, zoals eerder gepleegde delicten, geven enkel inzicht in de kans dat een gedetineerde opnieuw criminele handelingen zal verrichten en zijn niet beïnvloedbaar (Andrews & Bonta, 2015). Binnen het RNR-model ligt de focus daarom op dynamische criminogene behoeften die aan verandering onderhevig zijn, oftewel dynamische risicofactoren (Andrews & Bonta, 2015). Daarom is het belangrijk om maatwerk te leveren en de interventies af te stemmen op de specifieke dynamische, criminogene factoren waar die persoon problematiek ondervindt, zodat de kans op herhaald crimineel handelen afneemt (Andrews & Bonta, 2015).

Het responsiviteitsbeginsel richt zich tot slot op de manier waarop medewerkers de interventies inzetten (Andrews & Bonta, 2015). Hierbij is het doel dat de gedetineerde alle informatie goed kan opnemen, door te kijken welke interventiestijlen het beste aansluiten op de mogelijkheden en beperkingen van die gedetineerde (Geenen et. al., 2021a). Motiverende gespreksvoering kan in het kader van responsiviteit bijdragen aan het verhogen van de intrinsieke motivatie om actief aan de interventies deel te nemen (Andrews & Bonta, 2015). Het is daarom van belang om maatwerk te leveren op de persoonskenmerken van de gedetineerde om onthouding van crimineel handelen te bewerkstelligen.

Andrews & Bonta (2015) identificeren acht risk/need factoren die sterk geassocieerd zijn met crimineel gedrag. Deze zijn in RNR-model onderverdeeld in de 'big four' en de 'moderate four' (Andrews & Bonta, 2015). De vier meest invloedrijke risicofactoren voor crimineel gedrag omvatten de geschiedenis van het antisociale gedrag, een antisociaal persoonlijkheidspatroon, antisociale cognities en antisociale sociale contacten (Andrews & Bonta, 2015). De geschiedenis van het antisociale gedrag is de enige statische risicofactor en geeft daarmee enkel inzicht in de kans op herhaald crimineel handelen (Andrews & Bonta, 2015).

Antisociale persoonlijkheidspatronen aanpakken kan door het leveren van inzet op bijvoorbeeld de zelfcontrole, agressieregulatie en het probleemoplossend vermogen van gedetineerden (Andrews & Bonta, 2015). Antisociale cognities bestaan vervolgens uit het idee dat de persoonlijke identiteit is opgebouwd vanuit de criminele handelingen die een (ex)-gedetineerde uitvoert (Andrews & Bonta, 2015). Hierdoor ziet de gedetineerde zichzelf dus als een antisociaal persoon en zal hij hier ook naar handelen. Ten slotte kan het stimuleren van contact met prosociale mensen en het verminderen van contact met de oude, antisociale contacten in het sociale netwerk de risicofactor antisociale contacten aanpakken (Andrews & Bonta, 2015).

Het RNR-model beschouwt de 'moderate four', zoals de naam al aangeeft, als minder invloedrijk op de kans op herhaald crimineel gedrag dan de 'big four' (Andrews & Bonta, 2015). Deze groep omvat familiale relaties, school en werk, vrijetijdsbesteding en middelengebruik (Andrews & Bonta, 2015). Echter, andere onderzoekers trekken in twijfel of deze 'moderate four' wel degelijk minder impact hebben op dit gedrag (Grieger & Hosser, 2013; Van Horn et. al., 2018). De moderate four hebben voornamelijk invloed op de sociale- en omgevingsfactoren die het criminele gedrag beïnvloeden (Grieger & Hosser, 2013). Vanuit sociologisch oogpunt hebben deze factoren juist veel invloed op het vertonen van crimineel gedrag, omdat antisociale vrijetijdsbesteding of middelengebruik binnen sociale kringen waarin gedetineerden zich bevinden als een sociaal conventioneel handelen kan worden gezien (Andrews & Bonta, 2015).

Het opbouwen van positieve familiale relaties door in te zetten op het verminderen van conflicten en bieden van toezicht, sluit aan op het leefgebied 'sociale netwerken', die Nederlandse inrichtingen al hanteren (Andrews & Bonta, 2015). Ook draagt het stimuleren van scholing binnen de penitentiaire setting bij aan de onthouding van crimineel gedrag, omdat een lagere opleiding een indicator is voor een hoger risico op crimineel handelen (Andrews & Bonta, 2015). Hiernaast is het van belang om aandacht te besteden aan

vrijtijdsbesteding, aangezien positieve, prosociale vrijtijdsbesteding kan helpen in het voorkomen van antisociale vrijtijdsbesteding (Andrews & Bonta, 2015). Ten slotte kan inzet op het verminderen van middelengebruik en het aanbieden van verslavingszorg de risicofactor middelengebruik aanpakken (Andrews & Bonta, 2015). Dit sluit aan op het leefgebied zorg, zoals DJI en het AcVZ deze momenteel hanteren.

In Nederland vormt het RNR-model de basis voor een risicoscreener die bij binnenkomst in een penitentiaire inrichting bij elke gedetineerde wordt afgenomen (De Vries Robbé et al., 2021). Deze screener maakt het risico op geweld binnen en buiten de gevangenis inzichtelijk door historische en dynamische risico- en beschermende factoren in kaart te brengen (De Vries Robbé et al., 2021). De risicoscreener bestaat uit drie delen. In het eerste deel wordt enkel naar historische, statische risicofactoren gekeken. Het tweede deel maakt acht dynamische criminogene factoren inzichtelijk, vier risicofactoren en vier beschermende factoren. De risicofactoren omvatten geweld naar anderen, middelengebruik, negatieve houding en impulsief gedrag (De Vries Robbé et al., 2021). De beschermende factoren zijn: houden aan afspraken, goede omgang met problemen en frustraties, positieve invloeden netwerk en motivatie delictvrije toekomst (De Vries Robbé et al., 2021). Op basis van het RNR-model blijkt dus dat de huidige inzet niet alle relevante criminogene factoren meeneemt, omdat de risicoscreener de criminogene factoren school en werk, alsmede vrijtijdsbesteding, niet inzichtelijk maakt (De Vries Robbé et al., 2021). Niettemin omvat het leefgebied werk wel een gedeelte van de criminogene factor school en werk, waardoor deze wel in de inzet wordt meegenomen.

Ten slotte is het van belang om te vermelden dat er wel kritiek is op het RNR-model. Ward & Maruna (2007) stellen dat het RNR-model geen verdere etiologische duiding aan de risicofactoren geeft, waardoor het geen dieper inzicht verschaft in de functie die deze factoren hebben in het criminele gedrag. Dit zorgt ervoor dat het RNR-model ook geen rekening houdt met de sociale functie die het criminele handelen heeft (Ward & Maruna, 2007). Omdat de sociale omgeving van invloed is op het gedrag van gedetineerden, is het van belang om te kijken op welke wijze dit een aanvulling op de huidige inzet kan vormen (Coleman, 1990).

2.3 Good Lives Model

Een model die zowel de criminogene beschermende- als risicofactoren etiologisch kan duiden is het Good Lives Model (verder: GLM) (Ward & Maruna, 2007; Dickinson et. al., 2018). Het GLM kan op deze wijze betekenis toekennen aan de uitkomsten van de risicoscreener (Garritsen et al., 2022). Het GLM is een positief gericht model, dat zich op de sterke punten

van de gedetineerde richt, om vaardigheden te creëren of versterken die direct of indirect het risico op crimineel gedrag verminderen (Ward et. al., 2006).

Het GLM gaat ervan uit dat alle mensen een goed leven nastreven, wat ze bewerkstelligen door elf primaire behoeften na te streven (bijlage 1). Onder deze behoeften vallen bijvoorbeeld 'leven' (leven en overleven) of 'uitmuntendheid in werk' (beschouwd worden als expert in hun werkgebied) (Harper et. al., 2021). Volgens het GLM slaan mensen het criminele pad in wanneer ze deze primaire behoeften niet op een legale manier kunnen vervullen, waardoor (ex)-gedetineerden antisociale criminele middelen inzetten om in deze behoeften te voorzien (Ward & Maruna, 2007). De middelen die (ex)-gedetineerden inzetten noemt het GLM secundaire behoeften, of instrumentele middelen (Casey et. al., 2012). De primaire behoefte 'leven' kan een (ex)-gedetineerde behalen door geld te verdienen om de huur te betalen, maar ook het stelen van geld is hierbij een instrumenteel middel (Willis et. al., 2013). Het GLM is daarmee gerelateerd aan de straintheorie van Agnew (1992), die stelt dat wanneer een (ex)-gedetineerde doelen nastreeft in het leven die hij niet kan behalen, dit tot negatieve emoties als woede, wanhoop of ongelukkigheid kan leiden. Handvatten bieden om deze behoeften op een prosociale manier te behalen zorgt op basis van het GLM dus voor minder crimineel handelen (Ward & Maruna, 2007)

Hoewel er wordt aangenomen dat elk mens elk van de primaire behoeften tot op een bepaald niveau nastreeft, verschillen mensen wel in de mate waarin gewicht aan de verschillende behoeften wordt gehangen (Casey et. al., 2012). Door de individuele motivatie van gedetineerden in beeld te brengen kunnen de interventies zich richten op de specifieke behoeften die de gedetineerde nastreeft (Ward & Maruna, 2007). Dit sluit aan op het behoeftenbeginsel van het RNR-model (Andrews & Bonta, 2015). Het leefgebied motivatie, zoals deze vanuit het AcVZ wordt gehanteerd, biedt daarbij de ruimte om deze informatie onderling ook te delen.

Ten slotte geeft het GLM meer inzicht in de motivatie waar vanuit het criminele handelen ontstaat dan het RNR-model, omdat het veel waarde hecht aan de sociale- en omgevingsfactoren van invloed op dit gedrag (Ward & Maruna, 2007). Dit maakt de functie van het criminele gedrag in de sociale context inzichtelijk, waarmee het betekenis toekent aan de antisociale gedragingen (Ward & Maruna, 2007). Omdat het GLM rekening houdt met de sociale context waarin (ex)-gedetineerden acteren, sluit ik mij aan bij Ward & Maruna (2007), die stellen dat dit model sociologisch gezien meer verklaring kan bieden aan het criminele gedrag dan de algemene beginselen die het RNR-model hanteert (Ward & Maruna, 2007). Echter, dit model heeft nog geen sterke empirische onderbouwing omdat slechts twee keer in

de praktijk is onderzocht op welke wijze het nastreven van primaire doelen op een indirecte en directe manier resulteren in crimineel gedrag (Purvis, 2005; Van Damme et. al., 2016). Er is daarom nog meer empirisch bewijs nodig om de werking van dit model aan te kunnen tonen (Mallion et. al., 2020). Ondanks dat het GLM dus mogelijk een aanvulling vormt op de huidige werkwijze, zal dit onderzoek het niet diepgaand bespreken, omdat er nog meer empirisch bewijs nodig is om de werking van dit model aan te tonen.

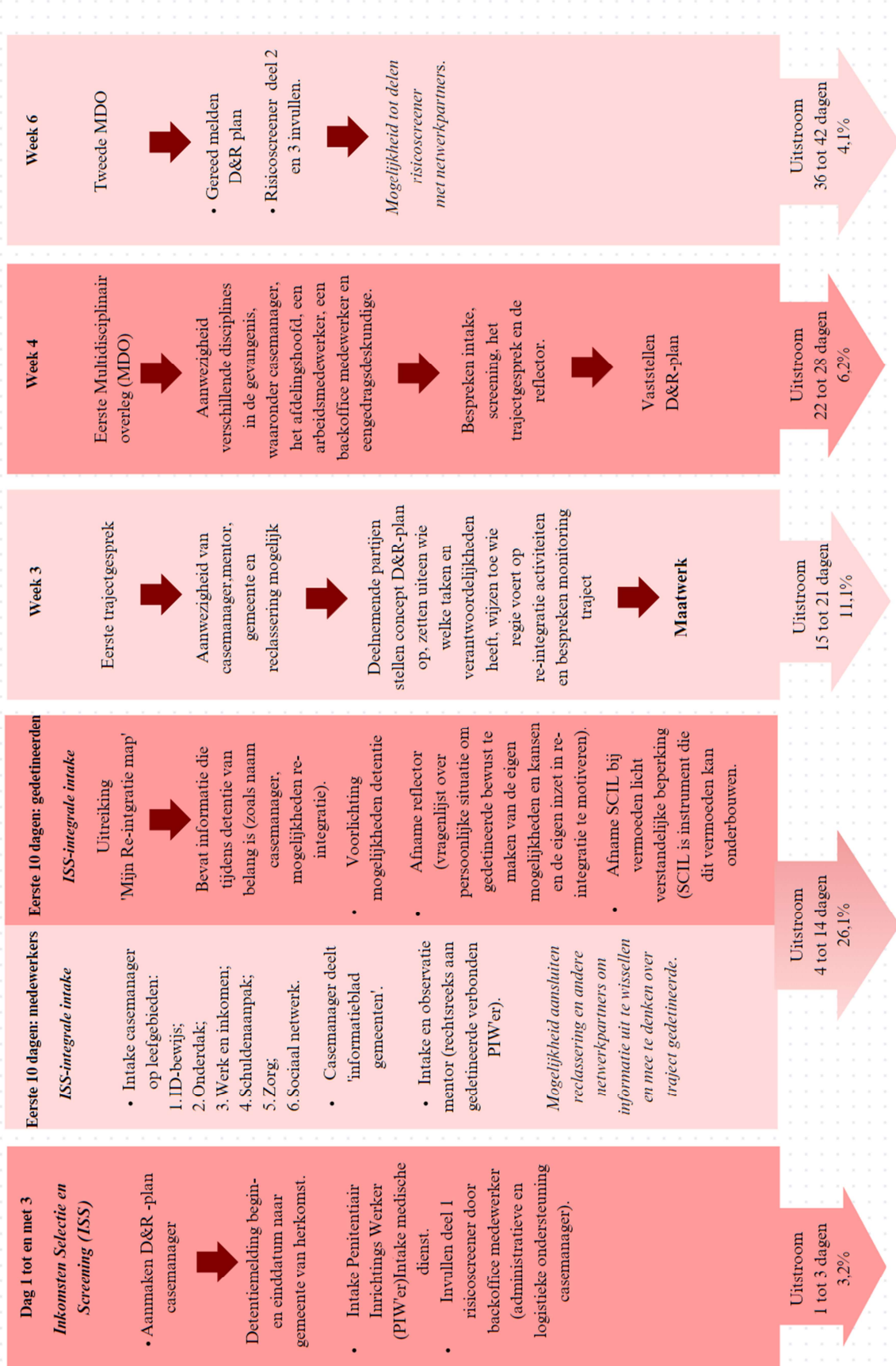
2.4 Informatie-uitwisseling Nederland

Om de informatie-uitwisseling rondom kortgestrafte gedetineerden in Nederland inzichtelijk te maken, is het van belang om eerst de huidige werkwijze te beschrijven. Dit maakt de huidige processen inzichtelijk. De tweede deelparagraaf gaat vervolgens in op eerder onderzoek naar de informatie-uitwisseling in Nederlandse gevangenissen. Dit onderzoek biedt aanbevelingen die mogelijk ook op de informatie-uitwisseling van kortgestrafte gedetineerden in JC Zaanstad van toepassing zijn.

2.4.1 Huidige werkwijze

De processen van het detentie- en re-integratieproces (verder D&R-proces) zijn door DJI duidelijk beschreven. Het uiteenzetten van de stappen van het D&R-proces in JC Zaanstad geeft inzicht in de uitvoering van deze processen in de praktijk. Het reguliere D&R-proces is van toepassing op alle kortgestrafte gedetineerden in dit onderzoek die vanaf de start van detentie in JC Zaanstad verbleven (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2021). Uit een schematische weergave van het huidige D&R-proces van DJI blijkt dat het uitvoeren van deze processen 42 dagen in beslag neemt (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2022b).

Gedetineerden starten bij reguliere binnenkomst in het basisprogramma, waarbij ze enkel in aanmerking komen voor het minimale uren arbeid, luchten, sport en bezoek (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). Wanneer een gedetineerde zes weken goed gedrag vertoont, komt hij in aanmerking voor het plusprogramma, gekenmerkt door meer vrijheden en re-integratieactiviteiten (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). Op deze wijze stimuleert DJI het vertonen van goed gedrag onder gedetineerden. Gedetineerden die zichzelf bij de inrichting melden voor het uitzitten van een straf, zogenoemde zelfmelders, starten direct in het plusprogramma (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). In figuur 1 is het hele D&R-proces schematisch weergegeven.



Figuur 1: Schematische weergave D&R-proces. Aangepast van: Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019, Dienst Justitiële Inrichtingen, 2021; Dienst Justitiële Inrichtingen, 2022b.

Zoals te zien in figuur 1 wordt in de eerste drie detentiedagen de Inkomsten Screening en Selectie (verder: ISS) afgenomen. De gemeente waarin de gedetineerde staat ingeschreven ontvangt tijdens deze periode een detentiemelding in het systeem Informatieportaal Justitiabelen (verder: Injus) (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). Tijdens de eerste twee weken, oftewel tien werkdagen, wordt de ISS-integrale intake doorlopen die verschillende processen bevat die inzicht geven in de ondersteuning die de gedetineerde op de leefgebieden nodig heeft (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019; Dienst Justitiële Inrichtingen, 2021). Tevens ontvangt de gedetineerde in deze periode informatie over bijvoorbeeld de mogelijkheid om aan de eigen re-integratie te werken in het Re-Integratiecentrum (Verder: RIC) in de gevangenis (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). Uit een memo inzake de invulling van het D&R-proces van het AcVZ blijkt dat de gemeente Amsterdam tijdens deze periode nog niet aansluit indien een gedetineerde op de inkomstenafdeling verblijft (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2022b).

In week drie vindt het eerste trajectgesprek plaats waarbij de deelnemende partijen het concept D&R-plan opstellen. Dit plan is expliciet gebaat bij het leveren van maatwerk (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). In week vier wordt het eerste multidisciplinaire overleg (verder: MDO) gehouden (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2022b). Aan week vijf wordt geen procesmatige invulling gegeven. In week zes wordt het tweede MDO gehouden. In het kader van een naadloze overgang kunnen medewerkers uit de gevangenis na dit MDO de risicoscreener ook met netwerkpartners delen, zodat deze de risico- en beschermende factoren ook in de inzet mee kunnen nemen (Minister voor Rechtsbescherming et. al., 2019).

Naast de bovengenoemde processen biedt de gemeente Amsterdam tijdens detentie ook ondersteuning op de leefgebieden aan Amsterdamse gedetineerden. Vanuit de FO D&T komen medewerkers van de afdeling Werk, Participatie en Inkomen (verder: WPI) in de gevangenis langs om voorlichting te geven of ondersteuning te bieden bij hulpvragen (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2020). De FO D&T heeft vaste momenten waarop ze in de gevangenis aanwezig zijn, waarbij ze met gedetineerden in gesprek gaan over de re-integratie (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2020). Een gedetineerde Amsterdammer kan hiervoor worden opgeroepen, een aanvraag doen voor een gesprek met de FO D&T via de casemanager of dit zelf aanvragen vanuit het RIC (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, z.d.-a).

Ten slotte is het van belang om te benoemen dat het D&R-proces momenteel ook aan veranderingen onderhevig is. Uit een intern informatieblad van DJI omtrent de informatie-uitwisseling met ketenpartners blijkt dat het 'informatieblad gemeenten' in

augustus/september wordt vervangen door een nieuw, deelbaar D&R-plan, waarmee DJI beoogt de informatie-uitwisseling met de netwerkpartners te verbeteren (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2023). Een interne invulinstructie van het D&R-plan laat zien dat op het huidige informatieblad enkel wordt aangevinkt of er ondersteuning op de leefgebieden nodig is, waarbij de casemanager geen aanvullende informatie kan schrijven (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2022a). In het nieuwe deelbare D&R-plan zal wel ruimte voor aanvullende informatie zijn (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2023). Aangezien dit nieuwe plan momenteel nog in ontwikkeling is, neemt dit onderzoek het enkel ter kennisgeving mee.

2.4.2 Experimenten Nederland

In 2021 is de nieuwe wet Straffen en Beschermen (verder: wet S&B) ingevoerd. Deze wet maakt het mogelijk om meer informatie uit te wisselen tussen DJI, de reclassering en de gemeente, waaronder het gedrag en de motivatie van gedetineerden (Geenen et. al., 2021a). Tussen 2019 en 2021 hebben Geenen et. al. (2021a) in tien verschillende penitentiaire inrichtingen in Nederland experimenten uitgevoerd met als doel om de specifieke expertise van de reclassering, casemanagers, gemeenten en andere netwerkpartners te benutten door gezamenlijk duurzame en continue re-integratietrajecten op te zetten. Op deze wijze werken de partners betrokken bij de re-integratie samen om terugval in de criminaliteit te voorkomen.

In PI Roermond is een experiment uitgevoerd dat zich specifiek richtte op kortgestraften die binnen drie maanden de PI verlaten (Geenen et. al., 2021b). Dit sluit dus aan op de onderzoekspopulatie van huidig onderzoek. Het doel van dit experiment was het opstarten van een traject tijdens de detentie dat wordt voortgezet na vrijlating, om zo terugval in de criminaliteit te voorkomen (Geenen et. al., 2021b). Dit ligt daarmee in lijn met de wens van JC Zaanstad en het AcVZ om een naadloze overgang van detentie naar samenleving te bewerkstelligen. Om doorlopende trajecten op te starten zijn binnen dit experiment driegesprekken gehouden tussen de gedetineerde, de casemanager en als een reclasseringsmedewerker, waarbij ook netwerkpartners konden aansluiten (Geenen et. al., 2021b). Deze driegesprekken zijn daarmee te vergelijken met de eerdergenoemde trajectgesprekken, wat betekent dat dit binnen de huidige inzet al is geïmplementeerd (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2022d).

Uit het experiment in PI Roermond komt naar voren dat korte lijnen tussen de verschillende netwerkpartners van toegevoegde waarde zijn, omdat het hen in staat stelt doortastend te handelen (Geenen et. al., 2021b). Deze werkwijze is daarom specifiek bevorderlijk voor kortgestrafte gedetineerden (Geenen et. al., 2021b). Bovendien bleek dat

betrokken netwerkpartners een completer beeld van de gedetineerden konden krijgen door de informatie-uitwisseling, wat in een betere kwaliteit van de begeleiding van gedetineerden resulteert (Geenen et. al., 2021b). Door het versterken van de samenwerking met netwerkpartners, kunnen ze een grotere rol kunnen spelen in de vormgeving van re-integratietrajecten voor gedetineerden en een naadloze overgang naar de samenleving bewerkstelligen (Geenen et. al., 2021b).

Ook in JC Zaanstad is een experiment omtrent informatie-uitwisseling gehouden, maar dan gericht op gedetineerden die via ZSM zijn afgestraft (Geenen et. al., 2021). ZSM is een snelle afstraffingsprocedure waarbij de officier van justitie direct beslissingen kan nemen (Simon Thomas et al., 2015). Hieruit kwam naar voren dat de samenwerking tussen casemanagers, reclassering en gemeente een vollediger beeld geeft van de gedetineerde, wat resulteert in een completer beeld van de mogelijkheden en beperkingen in het re-integratietraject (Geenen et. al., 2021b). Tevens stellen de onderzoekers dat het van belang is dat deze samenwerking al vanaf de start van detentie plaatsvindt en voor de gehele gevangenispopulatie beschikbaar is (Geenen et. al., 2021b).

In de conclusies van de experimenten in de overige penitentiaire inrichtingen, komt naar voren dat de reclassering, gemeente en DJI nog veel op zichzelf gericht zijn, wat een goede samenwerking soms in de weg staat (Geenen et. al., 2021b). Ook geven de onderzoekers aan dat er nog ruimte is voor het meer actief verwerven van informatie door PIW'ers en mentoren (Geenen et. al., 2021b). De conclusies uit het onderzoek van Geenen et. al. (2021b) brengen verbeterpunten voor de informatie-uitwisseling op die mogelijk ook van invloed zijn op de inzet van JC Zaanstad, het AcVZ en de overige betrokken netwerkpartners. Daarom is het van belang om binnen dit onderzoek te kijken in hoeverre deze aanbevelingen ook van toepassing zijn op de werkwijze in JC Zaanstad en daarmee de huidige inzet kunnen verbeteren.

2.5 Doenvermogen

Medewerkers gaan bij de re-integratie van gedetineerden tijdens detentie expliciet uit van de zelfredzaamheid van gedetineerden (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2013). Tevens stelt de nieuwe wet S&B het doel dat gedetineerden enerzijds zelf meer verantwoordelijkheid moeten dragen voor de re-integratie en dat medewerkers hier anderzijds ook meer hulp bij moeten bieden (Geenen et. al., 2021a). Uit het experiment in PI Roermond kwam naar voren dat juist kortgestrafte gedetineerden deze verantwoordelijkheden niet kunnen dragen (Geenen et. al., 2021b). Wanneer medewerkers in de inzet dus voornamelijk van de zelfredzaamheid van de

gedetineerde uitgaan, is dit mogelijk niet bevorderlijk voor de re-integratie. Hier wordt dan gesproken over een verminderd doenvermogen bij (kortgestrafte) gedetineerden.

Doenvermogen is het vermogen van mensen om informatie te wegen en rationele keuzes te maken (Boot et. al., 2017). Het heeft betrekking op non-cognitieve vermogens, zoals doelen stellen, plannen maken, in actie komen en hierbij ook kunnen omgaan met verleidingen en tegenslagen (Boot et. al., 2017).

Een begrenzing in het doenvermogen kan verschillende oorzaken hebben. Huidig onderzoek zal inzichtelijk maken in hoeverre de detentieomgeving van invloed kan zijn op het doenvermogen, en daarmee op de informatiedeling vanuit gedetineerden.

Leefomstandigheden waarin stress en mentale problemen voorkomen kunnen namelijk verminderd doenvermogen veroorzaken (Boot et. al., 2017). Specifiek bij kortgestrafte gedetineerden is gebleken dat 50% verslavingsproblematiek heeft, 60% te maken heeft met psychische problematiek en 45% een lichtverstandelijke beperking heeft (Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming, 2021). Daarnaast kan de detentieomgeving zelf ook voor stress, angstklachten, depressie of andere psychische klachten zorgen (Zaalberg et. al., 2020). De leefsituatie in detentie kenmerkt zich namelijk als een omgeving waarin gedetineerden weinig invloed op hun dagelijkse leven kunnen uitoefenen, weinig privacy krijgen, slecht contact met het personeel ervaren en weinig keuzevrijheid of beslissingsmogelijkheden hebben (Zaalberg et. al., 2020). Tevens zorgt de abrupte verandering in de levenssituatie en de onzekerheid over de toekomst bij gedetineerden in het Huis van Bewaring ook voor stress (Zaalberg et al., 2020).

Deze levensomstandigheden zorgen er in gevangenschap er dus voor dat het doenvermogen om aan de re-integratie te werken kan afnemen (Boot et. al., 2017). Specifiek bij kortgestrafte gedetineerden zijn vaak factoren aanwezig die van invloed zijn op een verminderd doenvermogen. Daarom is het niet bevorderlijk voor de rehabilitatie om ervan uit te gaan dat alle gedetineerden zelfredzaam genoeg zijn om zelf de verantwoordelijkheid voor het opstellen en uitvoeren van hun re-integratieplan te dragen. Het extrinsiek motiveren van gedetineerden kan de zelfredzaamheid van kortgestrafte gedetineerden vergroten, en daarmee de eigen inzet in de re-integratie bevorderen (Andrews & Bonta, 2015; Geenen et. al., 2021a; Garritsen et al., 2022). Op deze wijze wordt de informatiedeling vanuit gedetineerden gestimuleerd, wat medewerkers en netwerkpartners vervolgens in de inzet ten behoeve van een succesvolle terugkeer kunnen meenemen.

3. Data en methoden

In dit hoofdstuk bespreek ik de data en methoden die zijn gebruikt in dit onderzoek. Eerst ga ik in op de onderzoeksmethoden en waarom hiervoor is gekozen. Vervolgens bespreek ik de participanten en dataverzameling. In de derde paragraaf leg ik de ethische overwegingen nader uit. Ten slotte ga ik in de laatste paragraaf in op de betrouwbaarheid van dit onderzoek.

3.1 Onderzoeksmethode

Om de betrouwbaarheid van dit onderzoek te waarborgen, zet ik in deze paragraaf de gebruikte onderzoeksmethoden uiteen (Guba & Lincoln, 1985; Shenton, 2004). Er is een casestudie uitgevoerd bij zes gedetineerden. Hierbij heb ik een klantreis uitgevoerd langs de betrokken medewerkers die de contactpunten vormen voor die specifieke gedetineerden. Op deze wijze heb ik getracht de informatie-uitwisseling gedurende de gehele detentieperiode inzichtelijk te maken.

Ik heb gekozen voor het uitvoeren van een casestudie omdat vanuit het AcVZ de wens kwam om de processen rondom de informatie-uitwisseling tussen gedetineerden, medewerkers en netwerkpartners gedurende de gehele detentieperiode inzichtelijk te maken. Een casestudie is een intensieve onderzoeksmethode die gericht is op het bestuderen van een fenomeen bij specifieke gevallen (Swanborn, 2010). Op deze wijze kan ik individuele gevallen gedetailleerd bestuderen in de eigen specifieke context en de dagelijkse sociale realiteit onderzoeken (Decorte en Zaitch, 2016). Een casestudie vormt daarmee een passende onderzoeksmethode om gedurende de volledige detentieperiode de ervaringen, interacties, verwachtingen en inzichten van de gedetineerde, medewerkers en netwerkpartners binnen die specifieke casus in beeld te brengen (Swanborn, 2010; Decorte en Zaitch, 2016).

Omdat een casestudie meerdere bronnen gebruikt, heb ik interviews afgenomen en dossierinformatie geraadpleegd (Swanborn, 2010). Tevens is het van belang een fenomeen over bepaalde tijd te onderzoeken, wat ik heb gedaan door meerdere interviews gedurende de detentieperiode af te nemen (Swanborn, 2010). Door middel van een beschrijvende casestudie zijn de veranderingen gedurende deze periode inzichtelijk gemaakt en de casussen in alle complexiteit beschreven (Decorte en Zaitch, 2016). Om de betrouwbaarheid van de casestudies te waarborgen heb ik triangulatie toegepast door de verschillende ervaringen tegen elkaar af te wegen. Tevens heb ik een negative case analysis uitgevoerd door uitschieters te identificeren, waarmee ik de geloofwaardigheid van het onderzoek waarborg (Shenton, 2004; Hanson, 2017; Hennink et. al., 2020).

Het dossieronderzoek is ook gebruikt om aanvullende descriptieve duiding te geven aan de interviewdata bij de eerste twee deelvragen. Deze gegevens heb ik geraadpleegd in het programma Tenuitvoerlegging Persoonsgebonden Straffen (verder: Tulp) Selectie, waarin de medewerkers van de detentie en re-integratieafdeling (D&R) en andere betrokkenen in JC Zaanstad gegevens in het dossier van gedetineerden invullen. De geselecteerde onderdelen uit het dossier vloeiden voort uit de onderzoeksvraag en de deelvragen. Daarom zijn de tabbladen 'Intake', 'Nazorg', 'Risicoscreener deel 1', 'Risicoscreener deel 2&3', 'Informatieblad gemeenten' en 'MDO/Actielijst' geraadpleegd. Ik heb de beschrijvende gegevens uit de dossiers die in dit onderzoek staan weergegeven, middels kruistabellen in IBM SPSS Statistics (versie 27) geanalyseerd (Bijlage 2).

3.1.1 Interpretatieve paradigma

Om de ervaringen van de participanten zo goed mogelijk weer te geven heb ik gewerkt vanuit het interpretatieve paradigma (Hennink et al., 2020). Binnen dit paradigma wordt gezocht naar de ervaringen en perspectieven van mensen zoals ze deze ervaren, een 'insiders view'. Dit maakt de subjectieve ervaringen van gedetineerden en medewerkers inzichtelijk en kent betekenis toe aan de wijze waarop deze insiders de sociale wereld ervaren, binnen de context van het re-integratienetwerk voor kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers (Hennink et al., 2020).

Binnen dit paradigma is het van belang om rekening te houden met de wijze waarop zowel bij de participanten, als bij de onderzoeker zelf, achtergrond en waarden de data kunnen beïnvloeden (Hennink et al., 2020). Bij de participanten is hier rekening mee gehouden door veel verschillende personen binnen dezelfde casus te interviewen. Ook ben ik als onderzoeker van invloed op de subjectiviteit van de participanten, oftewel, mijn geslacht, hoe ik mij gedraag en mijn leeftijd en ervaring kunnen de participanten beïnvloeden (Damsa & Ugelvik, 2017). Hierdoor is het mogelijk dat een mannelijke onderzoeker andere antwoorden op dezelfde vragen had verkregen (Van Ginneken, 2014). Daarom heb ik mijn onderzoekspersona vormgegeven op een manier waarop dit de onderzoeksresultaten zo min mogelijk beïnvloed (Damsa & Ugelvik, 2017). Dit heb ik gedaan door een professionele maar open houding aan te nemen, waarbij ik mij gepast kleepte voor de setting en op een gepassioneerde manier liet blijken dat ik graag zo veel mogelijk over ervaringen van de participanten te weten wilde komen. Niettemin zijn dit ook eigenschappen die ik van nature bezit, waardoor mijn onderzoekspersona nagenoeg gelijk is aan mijn authentieke zelf (Zorn, 2008).

Mijn ervaring met het interviewen van gedetineerden, casemanagers en PIW'ers heeft een positieve invloed gehad op de het verzamelen van waardevolle informatie. Ik heb tijdens mijn bachelor Sociaal Juridische Dienstverlening middels meerdere stages en scriptieonderzoek bij onder andere PI Veenhuizen en PI Leeuwarden veel ervaring opgedaan binnen de penitentiaire setting. Hierdoor was ik al bekend met de wijze waarop gedetineerden zich prettig voelen om informatie te delen, wat de eerlijkheid vanuit de participanten bevorderde en ten bate komt van de geloofwaardigheid van de resultaten in dit onderzoek (Guba & Lincoln, 1998; Shenton, 2004). Door mijn ervaring met het interviewen van medewerkers kon ik mij tijdens huidig onderzoek voornamelijk focussen op het luisteren en door middel van parafrasen en samenvattingen na specifieke onderwerpen kijken of alle informatie correct uit de antwoorden was gedistilleerd (Legard et al., 2003).

Ten slotte heb ik mij door mijn positie als onderzoeker niet oordelend hoeven opstellen, binnen een omgeving waar het gedrag van gedetineerde participanten juist voortdurend in de gaten wordt gehouden (Legard et. al., 2003). Dit zorgde voor rapport met de gedetineerde participanten en kwam ten bate van de verzamelde data, waarbij participant N3 bijvoorbeeld aangaf niet tegen mij te hoeven liegen. Hieruit blijkt dat er een vertrouwensrelatie tot stand is gekomen (Hennink et. al., 2022). De open houding en interesse heb ik tevens naar alle participanten in non-verbale lichaamstaal uitgedragen, door het behouden van oogcontact en door middel van lachen of knikken gedurende het interview (Legard et al., 2003; Zorn, 2008). Op deze wijze heeft mijn onderzoekspersona ook bijgedragen aan het opbouwen van rapport met de participanten.

3.1.2 Interviewschema's

Dit onderzoek baseert zich hoofdzakelijk op de informatie die is voortgekomen uit semi-gestructureerde diepte-interviews. Kenmerkend aan deze vorm van interviewen is dat het als een normaal gesprek aanvoelt, met als verschil dat ik als onderzoeker het doel heb om informatie over de sociale wereld te verzamelen waarin de participanten zich bevinden, in dit geval de penitentiaire setting (Legard et al., 2003). Ik heb dit type interview gekozen omdat een-op-een interviews de ruimte bieden om de ervaringen en belevingen van gedetineerden en medewerkers diepgaand te bespreken (Hennink et. al., 2020). Vervolgens kenmerken semigestructureerde interviews zich door het gebruik van een topiclijst (Bijlage 3). Deze topics zijn in de interviewschema's vormgegeven middels dikgedrukte koppen boven de vragen. De interviewschema's zijn daarmee een richtlijn, waardoor ik ze niet chronologisch ben afgegaan, maar waarbij ik inhaakte op de informatie die de participanten gaven. Ik heb

hierbij probes gebruikt als middel om de participanten te stimuleren rijke informatie te verschaffen over de onderwerpen die we bespraken (Zorn, 2008; Hennink et. al., 2020). Dat ik tijdens de interviews van de volgorde van vraagstelling kon afwijken, kwam tevens ten goede van het natuurlijke verloop van het gesprek (Zorn, 2008; Decorte en Zaitch, 2016).

Voorafgaand aan de interviews zijn interviewschema's opgesteld voor de verschillende participanten. Deze bestaan voornamelijk uit open vragen, aangevuld met gesloten vragen om het gesprek te kunnen blijven leiden (Legard et. al., 2003). Om de geloofwaardigheid van het onderzoek te waarborgen is voorafgaand aan het opstellen van deze schema's uitgebreid vooronderzoek uitgevoerd en zijn interne documenten van zowel het AcVZ als JC Zaanstad geraadpleegd om de huidige werkwijze die op papier geldt, inzichtelijk te maken (Guba & Lincoln, 1985; Shenton, 2004). Tevens bevatten de interviewschema's verschillende soorten probes om door te kunnen vragen. Er zijn versterkende probes, verkennende probes en verklarende probes gebruikt met als doel de diepte in te gaan en rijke informatie vanuit de participanten te verwerven (Legard et. al., 2003).

Alle interviewlijsten zijn aan de hand van dezelfde topics gestructureerd. Het eerste interview voor de gedetineerden (bijlage 4) heb ik een aantal weken na instroom in JC Zaanstad afgenomen en het tweede interview (bijlage 5) is zo kort mogelijk voor uitstroom uit JC Zaanstad afgenomen. De interviewschema's voor de medewerkers van JC Zaanstad hebben meerdere veranderingen doorgemaakt. De intentie was om ook twee interviews met de medewerkers af te nemen, maar na het eerste interview met een casemanager bleek dat dit niet haalbaar zou zijn in verband met de hoge werkdruk van de medewerkers. Daarom heb ik de rest van het onderzoek met een samengestelde vragenlijst uitgevoerd. Casemanager N1 heeft daarom dezelfde vragen beantwoord, maar in twee interviews met verschillende vragenlijsten (Bijlage 6 en 7). Het samengevoegde interview is uitgevoerd tegen het einde van de detentie van de gedetineerde waarbij die medewerker betrokken was (bijlage 8). Ten slotte heb ik een aangepast interviewschema gemaakt voor netwerkpartners (bijlage 9), aangezien niet alle vragen van de medewerkers binnen JC Zaanstad op de netwerkpartners van toepassing waren. In dit interview zijn de vragen over de criminogene factoren en persoonskenmerken weggelaten, omdat al was gebleken dat deze vanuit JC Zaanstad niet werden gedeeld. Tevens heb ik probes toegevoegd die specifiek van toepassing waren op die netwerkpartner.

Op basis van het dossieronderzoek heb ik de vragenlijsten voorafgaand aan de interviews aangescherpt, waarbij onnodige vragen weg zijn gehaald. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om vragen over het bezit van een ID-kaart, terwijl blijkt dat de gedetineerde deze al heeft. De interviews bevatten allemaal een aantal inleidende vragen om rapport op te

bouwen door interesse in de situatie van de participant te tonen (Legard et. al., 2003). Om het gesprek te openen heb ik de participanten vragen over de informatiedeling in het algemeen en de invulling van het intakeproces gesteld (Legard et. al., 2003). Om het interview te structureren hebben we vervolgens de verschillende leefgebieden uitgediept (Legard et. al., 2003). Met de medewerkers in JC Zaanstad is tevens de topic criminogene factoren en persoonskenmerken aan bod gekomen. De topic rijker inzicht is vervolgens gebruikt om het perspectief te verwijden, waarbij de wijze waarop de medewerkers en gedetineerden over de informatie-uitwisseling denken, inzichtelijk is gemaakt (Legard et. al., 2003). Ten slotte fungeren de afsluitende vragen om te controleren of alle relevante informatie is besproken.

3.2 Participanten en dataverzameling

Om de betrouwbaarheid van de resultaten uit dit onderzoek te waarborgen, ga ik in deze paragraaf in op de participanten en wijze van dataverzameling. Dit maakt de afhankelijkheid en overdraagbaarheid van de resultaten van mijn onderzoek inzichtelijk (Guba & Lincoln, 1985; Shenton, 2004). In het kader van dit onderzoek heb ik 24 interviews afgenomen met zowel gedetineerden, casemanagers, mentoren in JC Zaanstad als een medewerker van de FO D&T van gemeente Amsterdam. De potentiële participanten zijn ook vanuit Tulp selectie verworven. Er is gebruik gemaakt van een ‘convenience sample’ omdat de looptijd van de dataverzameling slechts drie maanden was, waardoor ik enkel gedetineerden die binnen die periode gedetineerd zaten kon meenemen. De looptijd van het onderzoek was daarmee een pragmatisch selectiecriteria (Swanborn, 2010).

Ik heb vanaf februari 2023 meerdere keren per week handmatig gekeken wie er in JC Zaanstad binnen was gekomen en aan de vereisten van het onderzoek voldeed met als doel een lijst kortgestrafte Amsterdammers samen te stellen om te vragen voor deelname. Ik heb de gedetineerden voorafgaand aan deelname gevraagd of ze daadwerkelijk aan gestelde criteria voldeden, wat bijdraagt aan de geloofwaardigheid van dit onderzoek (Guba & Lincoln, 1985; Shenton, 2004). Er is ook stratificatie toegepast op de clusters en op het regime van de gedetineerden (Shenton, 2004). Met vrijwel alle gedetineerde participanten zijn twee interviews uitgevoerd, behalve met participant N1. Hij was uit het huis van bewaring vrijgelaten voordat het tweede interview kon plaatsvinden. Er zijn participanten meegenomen in het onderzoek van alle clusters en gevangenisregimes (tabel 1). In tabel 1 zijn alle participanten met aanvullende informatie weergegeven. Tevens bevat bijlage 10 achtergrondinformatie omtrent de participanten in dit onderzoek.

Ik heb pas na afname van de eerste interviews met de gedetineerden de medewerkers betrokken, bij die gedetineerde, benaderd om deel te nemen aan het onderzoek. Op deze wijze was de kans dat mijn onderzoek de inzet ten tijde van het eerste interview beïnvloedde klein. Een enkele medewerker gaf geen toestemming voor gebruik van het interview, waardoor in één van de casussen de inzichten van de casemanager niet zijn meegenomen. Tevens is het laatste interview met de mentor van participant N6 telefonisch uitgevoerd, omdat hij op de dag waarop het interview gepland stond niet in JC Zaanstad aanwezig was. Dit kan de resultaten beïnvloeden, maar door de ervaring die ik als onderzoeker al had ten tijde van het laatste interview verwacht ik dit niet (Legard et. al., 2003). De mentor versterkte dit vermoeden door na het interview zijn complimenten te geven op de wijze waarop het interview was afgenomen.

Tabel 1: Beschrijvende informatie participanten

Participantnummer	Cluster	Regime	Verblijf in JC Zaanstad	Interview met casemanager	Interview met mentor	Interview met betrokken netwerkpartner
N1	Noord	Huis van Bewaring	2 maanden en 4 dagen	Ja	Nee	Nee
N2	Zuid	Zelfmelder	1 maand en 25 dagen	Ja	Ja	Medewerker Frontoffice detentie & Terugkeer gemeente Amsterdam
N3	Oost	Zelfmelder	2 maanden en 1 dag	Nee	Ja	Nee
N4	Oost	Regulier afgestrafte	2 maanden en 4 dagen	Ja	Ja	Nee
N5	Oost	Zelfmelder	1 maand en 25 dagen	Ja	Ja	Medewerker Frontoffice detentie & Terugkeer gemeente Amsterdam
N6	West/Noord	Huis van Bewaring	1 maand en 16 dagen	Ja	Ja	Nee

De interviews hebben plaatsgevonden in de periode tussen maart en juni 2023 en duurden ongeveer 30 tot 45 minuten per interview. In enkele gevallen duurde het tweede interview met gedetineerden korter dan een half uur, omdat de situatie tussen beide interviews niet veel was veranderd en er geen verdere informatie was om te delen. Dit was het geval bij twee participanten die als zelfmelder waren binnengekomen. Omdat het feit dat er geen verdere informatie meer te delen was wijst op saturatie, zijn vervolgens geen nieuwe zelfmelders meer in het onderzoek opgenomen (Hennink et. al., 2020). Omdat het tweede interview met de casemanager van N1 enkel uit aanvullende vragen bestond, duurde deze ook slechts 18 minuten. Tevens is één van de interviews met de medewerker van de FO D&T slechts 17 minuten, omdat ik deze medewerker over 2 verschillende gedetineerden heb geïnterviewd en ze de algemene informatie al in het andere interview had gedeeld. In totaal zijn daarom 4 van de 24 interviews korter dan een half uur.

3.3 Thematische analyse

Om de data te analyseren heb ik een thematische analyse uitgevoerd met behulp van het programma Atlas.ti. Door het gebruik van een thematische analyse kon ik patronen in de data blootleggen en vervolgens analyseren (Braun & Clarke, 2006). Hiervoor is een codebook approach gevolgd (Braun & Clarke 2023). Ik heb voor deze methode gekozen omdat ik gebruik maakte van vooraf opgestelde onderwerpen en deze aanpak goed binnen het interpretatieve paradigma past (Braun & Clarke 2023). Het gebruik van deze onderzoeksmethode draagt daarmee ook bij aan de geloofwaardigheid van dit onderzoek (Guba & Lincoln, 1985). Tijdens de thematische analyse heb ik zes stappen, zoals beschreven in Braun & Clarke (2006), doorlopen.

In de eerste stap van de thematische analyse zijn de interviews in Word getranscribeerd, waarbij de exacte woorden zijn beschreven en de informatie ook gelijk is gepseudonimiseerd en waar mogelijk geanonimiseerd. Indien woorden niet verstaanbaar waren of de participant belangrijke uitingen van emoties liet zien, heb ik dit tussen teksthaken vermeld. Hierbij zijn ook al notities bijgehouden van interessante opmerkingen en mogelijke verbanden die al naar voren kwamen. Doordat de interviews binnen enkele dagen na het afnemen zijn getranscribeerd, kon ik in de notities ook al betekenis aan bepaalde uitspraken toekennen (Braun & Clarke, 2006). Voorafgaand aan de tweede stap heb ik de transcripten van de interviews en notities nogmaals kritisch en actief gelezen, hierbij wederom zoekend naar patronen (Braun & Clarke, 2006). De transcripten heb ik vervolgens in Atlas.ti gezet, waarin memo's zijn toegevoegd aan opvallende stukken tekst om de ruwe data alvast in werkbare stukken om te kunnen zetten.

In de tweede stap heb ik relevante codes toegevoegd aan de ruwe data, die aspecten omvatten die ik op een betekenisvolle manier kan gebruiken om de onderzoeksvragen te beantwoorden (Braun & Clarke, 2006). Op deze wijze is de data in groepen opgedeeld die later in de analyse zijn gebruikt. Er is zowel met inductieve als deductieve codes gewerkt. De deductieve codes zijn theoriegedreven omdat ze vanuit de literatuur naar voren zijn gekomen (Braun & Clarke, 2006). Zo is bijvoorbeeld deductief gecodeerd op de informatiedeling op de zes leefgebieden, waaronder de code 'Informatiedeling woning' valt, of op specifieke theorieën, zoals de code 'Doenvermogenverlagende levensomstandigheden gedetineerde'. Omdat het semigestructureerde interview ook nieuwe inzichten naar voren bracht die initieel niet in de onderzoeksvraag benoemd waren, is er ook inductief gecodeerd. Dit zijn codes die sterk aan de data zelf zijn verbonden, waarmee ik de onderliggende ideeën en assumpties kon blootleggen en nieuwe inzichten in de inrichting van de informatie-uitwisseling naar voren

heb gebracht (Braun & Clarke, 2006). Voorbeeld van inductieve codes zijn ‘Wachlijst’ en ‘Maatwerk’.

In de derde fase heb ik naar thema’s gezocht waarin de data kan worden onderverdeeld. De thema’s omvatten codes die betrekking hebben op een gedeeld onderwerp. Gedurende het coderen heb ik regelmatig voorlopige thema’s gemaakt. De definitieve thema’s zijn opgesteld na het analyseren van de data. Deze thema’s hangen samen rondom een cluster van gedeelde betekenissen, verenigd door een centraal concept (Braun & Clarke, 2023). Zo bestaat het thema ‘uitvoering voorgeschreven processen’ uit codes die aan specifieke processen in de detentie en re-integratieketen zijn gehangen. Het thema ‘inhoudelijke bijdrage inzet’ kwam vrij snel uit de data naar voren. Onder dit thema zijn alle codes geplaatst die informatie gaven over de daadwerkelijk geleverde inzet door de medewerkers op de verschillende leefgebieden. Dit was ook het geval bij het thema ‘organisatorische belemmeringen’, dat is voorgekomen uit opgebrachte belemmeringen in de organisatie, die de inzet moeilijker tot stand laten komen.

Bovenstaande thema’s zijn dus uit de data zelf naar voren gekomen, maar naar andere thema’s moest ik zoeken om deze uiteindelijk te vinden (Braun & Clarke, 2023). Dit was bijvoorbeeld het geval bij het thema ‘Discrepantie in ervaring detentieperiode’. Binnen dit thema vallen alle codes die informatie verschaffen over de verschillende wijzen waarop de detentieperiode is ervaren. Hieronder vallen de relationele contacten die tijdens detentie hebben plaatsgevonden die de ervaringen rondom sociale interacties tijdens detentie inzichtelijk maken. Ook het thema ‘impact detentie op terugkeer naar maatschappij’ is door herhaaldelijke data-analyse gevonden. De codes binnen dit thema geven allemaal inzicht in de wijze waarop de detentieperiode invloed heeft gehad op de rehabilitatie. Omdat deze thema’s door grondige analyse zijn samengesteld, vloeit de vierde fase in de vijfde fase over. Op het moment dat de thema’s waren ingericht, waren de overkoepelende definities ook duidelijk geworden. Hierop volgend heb ik het definitieve codeboek opgesteld, waarin alle codes met uitleg en voorbeelden, gecategoriseerd per thema, zijn beschreven (bijlage 11).

Ten slotte zijn in fase zes de aspecten uit de thematische analyse geselecteerd die in onderstaand resultatenhoofdstuk naar voren zullen komen. (Braun & Clarke, 2006). Er is gekozen om te werken vanuit specifieke codes, die antwoord geven op de deelvragen. Deze keuze heb ik gemaakt omdat het resultatenhoofdstuk niet op thema’s, maar op deelvragen is gecategoriseerd. Door codes te gebruiken die van toepassing zijn op specifieke deelvragen, kon ik een gestructureerd overzicht van alle ervaringen rondom de informatie-uitwisseling bij kortgestrafte gedetineerden geven. Zo zijn de deductieve codes omtrent de informatiedeling

op de leefgebieden gebruikt om de eerste deelvraag te beantwoorden, alsmede inductieve codes zoals 'sociale steun' en 'werkzaamheden medewerkers algemeen'. Bij de tweede deelvraag zijn de codes 'benutten risicoscreener' en 'Informatiedeling binnen JCZ' gebruikt om de dossierinformatie aan te vullen. De derde deelvraag is enkel op basis van de codes beantwoord en hierbij zijn deductieve codes zoals 'verbeterpunten informatie-uitwisseling' en inductieve codes zoals 'implicaties korte detentie' gebruikt. Op deze wijze is de gecodeerde interviewdata gebruikt om antwoord op de deelvragen te geven.

3.4 Ethiek

Omdat binnen dit onderzoek ook gedetineerden zijn geïnterviewd, kwamen veel ethische overwegingen naar voren. Na overleg met de ethische commissie Rijksuniversiteit Groningen afdeling Sociologie is besloten dat er geen ethische toetsing nodig is voor het onderzoek. Deze conclusie kwam voort uit het feit dat de verzamelde data niet voor derden beschikbaar komt, wordt opgeslagen op een beveiligde schijf van het AcVZ waar alleen ik bij kan en na afloop van het onderzoek wordt verwijderd. Ook is er overleg met de privacy officer van JC Zaanstad geweest om de beveiliging van deze gegevens te waarborgen. Daarom zijn de interviews opgenomen met een opnamerecorder, is vervolgens in JC Zaanstad deze opname op de beveiligde schijf gezet en van de recorder verwijderd voordat ik JC Zaanstad verliet. Ten slotte konden de gedetineerden zelf beslissen of ze wilden deelnemen aan het onderzoek. Ik heb de deelnemers hier persoonlijk voor gevraagd en er waren geen medewerkers bij aanwezig waar de gedetineerde mogelijk een afhankelijkheidsrelatie mee had. Op deze wijze hebben ze zich niet tot deelname verplicht hoeven voelen.

Ik heb de mogelijke participanten bij de eerste ontmoeting gevraagd voor deelname aan het onderzoek en of zij toestemming gaven voor het uitvoeren van een casestudie en dossieronderzoek. Hiervoor heb ik hen het toestemmingsformulier casestudie laten ondertekenen (Bijlage 12). Voorafgaand aan de interviews is door alle participanten een informed consent formulier ondertekend (Bijlage 13 en 14). Dit bevordert de eerlijkheid van de participanten, waarmee het bijdraagt aan de geloofwaardigheid van het onderzoek (Guba & Lincoln, 1985; Shenton, 2004). Deze formulieren zijn voorafgaand aan gebruik besproken met de juristen van het AcVZ, alsmede voorgelegd aan de afstudeerdcent. Voor de gedetineerden geldt hierbij dat ze deze ondertekenen met hun detentienummer, zodat ook hier geen herleidbare persoonsgegevens op aanwezig zijn. Omdat ik er niet vanuit mocht gaan dat alle participerende gedetineerden goed kunnen lezen, heb ik voorafgaand aan de interviews de informatie ook mondeling doorgenomen. In het informed consent formulier staat dat

deelnemers elk moment mogen stoppen, alles vertrouwelijk blijft en ik als onderzoeker de enige ben die toegang heeft tot deze documenten. In overleg met de ethische commissie is tevens besloten de gegevens te pseudonimiseren. De anonimiteit is zo veel mogelijk gewaarborgd, maar mogelijk kunnen participanten zichzelf hier alsnog in herkennen. Dit is meegenomen in de communicatie richting de participanten. Ten slotte is voor het gebruik van quotes ook toestemming gevraagd.

3.5 Betrouwbaarheid

Om de betrouwbaarheid van het onderzoek en de daaruit volgende resultaten vast te stellen, heb ik rekening met de trustworthiness, oftewel betrouwbaarheid, van dit onderzoek gehouden. Hiervoor zijn door Guba & Lincoln (1985) vier onderdelen geïdentificeerd die de wetenschappelijke nauwkeurigheid in kwalitatief onderzoek beschrijven. Het eerste onderdeel is de credibility, oftewel de geloofwaardigheid. De geloofwaardigheid van het kwalitatieve onderzoek heeft betrekking op de interne validiteit en geeft inzicht in de mate waarin de onderzoeksresultaten overeenkomen met de realiteit (Shenton, 2004). Daarom zijn in voorgaande paragrafen verschillende technieken besproken die ik heb toegepast om de geloofwaardigheid te bewerkstelligen. Tevens heb ik voortgangsgesprekken gevoerd met zowel mijn scriptiebegeleider als medewerkers van het AcVZ en JC Zaanstad om het verloop van het onderzoek te bespreken. Deze gesprekken dienden als een klankbord waarmee ze mij andere perspectieven boden, die in het verdere verloop van het onderzoek zijn meegenomen (Shenton, 2004).

Het tweede onderdeel is de transferability, oftewel overdraagbaarheid. Dit heeft betrekking op de externe validiteit van het onderzoek en daarmee de mate waarin de resultaten naar andere soortgelijke situaties zijn te generaliseren (Shenton, 2004). Daarom heb ik in paragraaf 3.1 en 3.2 de organisatie, participanten, interviews en dataverzameling uitgebreid beschreven (Shenton, 2004). Ten derde heb ik rekening gehouden met de dependability, oftewel de afhankelijkheid van het onderzoek. Er is sprake van afhankelijkheid indien binnen dezelfde context, met gebruik van dezelfde methoden en met dezelfde participanten, vergelijkbare resultaten naar voren komen (Shenton, 2004). Daarom heb ik de methoden van dataverzameling en analyse besproken (paragraaf 3.1 en 3.2). Ten slotte is rekening gehouden met de confirmability, de bevestigbaarheid van het onderzoek, waarbij het van belang is dat de resultaten van het onderzoek voorkomen uit de ervaringen en ideeën van de participanten (Shenton, 2004). In de discussie zal ik kritisch op de betrouwbaarheid van dit onderzoek reflecteren (paragraaf 5.2).

4. Resultaten

Dit hoofdstuk zet de belangrijkste resultaten uit het onderzoek uiteen. Om de eerste deelvraag te beantwoorden bespreekt de eerste paragraaf op basis van het dossieronderzoek, aangevuld met interviewdata, hoe de informatie-uitwisseling op de zes leefgebieden voor kortgestrafte Amsterdammers op dit moment is ingericht. De tweede deelvraag maakt inzichtelijk in hoeverre de huidige inzet alle relevante criminogene factoren en persoonskenmerken meeneemt. Hiervoor zijn de risicoscreeners geraadpleegd en biedt de interviewdata aanvullende informatie. Op basis van de interviews bespreekt de laatste paragraaf wat de ervaringen van medewerkers, gedetineerden en netwerkpartners met de inzet op de zes leefgebieden zijn en welke verbeterpunten hieruit naar voren komen.

4.1 Huidige stand van informatie-uitwisseling

Alle gedetineerden die in dit onderzoek zijn opgenomen, hebben een detentieperiode gehad van minimaal 42 dagen, zoals te zien in tabel 2. Volgens de theoretische kaders impliceert dit dat het volledige D&R-proces is doorlopen, inclusief intake- en trajectgesprekken, het leggen van contacten met netwerkpartners, verkrijgen van informatie over de detentieperiode, het invullen van de risicoscreeners en het houden van twee MDO's (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2022b).

Tabel 2: beschrijvende gegevens detentieduur

Participant	Detentieduur in dagen
N1	63
N2	56
N3	62
N4	65
N5	56
N6	46

Binnen JC Zaanstad is tijdens de ISS-procedure een intake op zes leefgebieden uitgevoerd bij alle participanten, behalve gedetineerde N5. In tabel 3 staat een deel van de gegevens vermeld die in deze intake zijn verzameld. De gegevens van case N4 zijn gerapporteerd in een andere inrichting. Daarom geven ze geen beeld van de inzet van JC Zaanstad en zijn deze gegevens slechts illustratief.

Tabel 3: Beschrijvende gegevens nazorg JC Zaanstad

Participant	Problemen Inkomen/werk/dagbesteding	Problemen op gebied van schulden	Onderdak na detentie	Zorg na detentie nodig	Heeft gedetineerde een ID-bewijs	Bijzonderheden sociaal netwerk wel/niet ingevuld
N1	Nee	Nader onderzoek nodig	Ja	Nee	Ja	Wel
N2	Nee	Ja	Ja	Nee	Ja	Wel
N3	Ja	Ja	Ja	Nee	Ja	Niet
N4	Ja	Ja	Ja	Ja	Nee	Wel
N6	Nee	Nader onderzoek nodig	Ja	Nee	Nee	Wel

In de eerste twee detentieweken behoort JC Zaanstad het informatieblad gemeenten te delen (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). In tabel 4 en 5 staat de informatie vermeld die JC Zaanstad bij 3 participanten heeft gedeeld, N4 is wederom illustratief. Het valt op dat er vrijwel geen informatie over het sociale netwerk is gedeeld. Het informatieblad gemeenten bevat enkel informatie omtrent de ondersteuning voor gezinsleden. De casemanager van N6 geeft tevens aan dat ze vanuit de netwerkpartners ook weinig informatie omtrent het sociaal netwerk ontvangt. Op het leefgebied sociale netwerken wordt dus alleen informatie over hulpbehoeften van de omgeving gedeeld, maar niet over de invloed van het sociale netwerk op de gedetineerde of informatie over de risico- of beschermende factoren die in het sociale netwerk aanwezig zijn. Niettemin deelt de gemeente dit ook niet met medewerkers in JC Zaanstad, waardoor op dit leefgebied dus geen sprake van een informatie-uitwisseling is. Ook bevat het informatieblad geen informatie over de motivatie van gedetineerden en geven de casemanagers aan dat ze naast dit informatieblad ook vrijwel geen informatie over de motivatie van gedetineerden met netwerkpartners delen. Zonder informatie-uitwisseling op dit leefgebied kunnen interventies van de gemeente zich dus niet richten op de behoeften van de gedetineerden (Ward & Maruna, 2007; Andrews & Bonta, 2015).

Tabel 4: Beschrijvende gegevens informatieblad gemeenten

Participant	Ondersteuning nodig behouden of verkrijgen werk en inkomen	Inkomstenbron voor detentie	Uitkeringsinstantie voor detentie	Ondersteuning schulden-problematiek	Schuldhelp-verleningsinstantie voor detentie	Ondersteuning schulden door	Ondersteuning nodig bij behouden huurwoning of onderdak	Huisvesting na detentie	Er is een huurachterstand
N1	Nee	Eigen bedrijf	N.v.t.	Nee	N.v.t.	N.v.t.	Nee	Huurwoning	N.v.t.
N2	Nee	Uitzendwerk	N.v.t.	Ja	Nee	N.v.t.	Nee	Huurwoning	Nee
N4	Nee	Geen	Geen	Ja	Nee	N.v.t.	Nee	Familie/vrienden	Nee
N6	Nee	Uitkering	Gemeente	Nee	N.v.t.	N.v.t.	Nee	Familie/vrienden	N.v.t.

Tabel 5: Vervolg beschrijvende gegevens informatieblad gemeenten

Participant	Ondersteuning nodig bij verkrijgen van onderdak	Ingeschreven woningzoekende	Ondersteuning verkrijgen van werk of inkomen	Ondersteuning voortzetten of opstarten zorgtrajecten voor	Ondersteuning verkrijgen van	Vervaldatum identiteitsbewijs	Vraagt ondersteuning voor zichzelf aan na detentie	Vraagt ondersteuning voor gezinsleden aan na detentie
N1	Nee	Nee	Nee	Onbekend	Identiteitsbewijs	Bekend	Nee	Nee
N2	Nee	Ja	Nee	Onbekend	Identiteitsbewijs	Bekend	Nee	Nee
N4	Ja	Nee	Nee	Onbekend	Paspoort	Onbekend	Nee	Nee
N6	Nee	Ja	Nee	Onbekend	Paspoort	Bekend	Nee	Nee

Tevens blijkt dat de gegevens die in JC Zaanstad zijn geregistreerd niet altijd overeenkomen met gegevens die met de gemeente zijn gedeeld. Uit tabel 3 blijkt dat participant N1 een ID-kaart heeft, maar uit tabel 5 komt naar voren dat er wel een hulpvraag op dit leefgebied is gedeeld met de gemeente. De medewerker van de FO D&T geeft ook aan dat informatie niet altijd correct wordt doorgegeven. Ze geeft hierbij een voorbeeld over de hulpvraag of de gedetineerde hulp nodig heeft bij het behouden van een woning (N2-FO D&T). De casemanagers geven ook aan dat ze slechts summier informatie kunnen delen, zonder hier verdere duiding aan te geven. Hierdoor wordt de informatie door medewerkers niet altijd hetzelfde geïnterpreteerd, wat tot foutieve informatie leidt. Deze foutieve informatie beperkt de ondersteuning die de FO D&T tijdens de korte detentie kan bieden. Niettemin wachten casemanagers het nieuwe deelbare D&R-plan hoopvol af, omdat deze wel ruimte voor aanvullende informatie biedt (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2023).

Dus je ziet niet die toelichtingen enzo en je merkt ook dat vragen dus anders worden geïnterpreteerd. En dan roepen [naam collega] en ik diegene op en dan zegt ie huh, ik heb helemaal geen huis. En dan heb je dat gesprek weer, weet je wel. – N2- FO D&T

De casemanagers geven aan dat informatie-uitwisseling met de reclassering goed verloopt. Voorafgaand aan het eerste trajectgesprek ontvangen casemanagers reclasseringsadviezen of bejegeningadviezen van de reclassering die ze meenemen in de inzet. De casemanager deelt belangrijke informatie vervolgens ook weer met de reclassering. Het zou bevorderlijk voor de inzet zijn als de FO D&T deze informatie ook ontvangt (N2-FO D&T). Op deze wijze kan de FO D&T de bevindingen van de reclassering en JC Zaanstad over het karakter van de gedetineerde vroeg in de detentie al in de eigen inzet meenemen. Hieruit blijkt, aansluitend op de bevindingen van Geenen et. al. (2021b), dat zowel DJI als de reclassering nog steeds op zichzelf gericht zijn, waardoor deze informatie niet met andere netwerkpartners wordt gedeeld.

*Dus eigenlijk zou ik die info ook moeten krijgen zodat ik daar weer op verder kan borduren. (...)
Iemand kan ook hele sociaal wenselijke antwoorden geven, terwijl het misschien gedurende die periode helemaal niet zo was, snap je? – N- FO D&T*

De processen die de informatie-uitwisseling op de zes leefgebieden van kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers geleiden blijken niet altijd tot een gezamenlijke inzet te leiden. De theorie beschrijft dat de casemanager de informatie-uitwisseling opstart (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). Op deze wijze kunnen medewerkers in JC Zaanstad, de FO D&T en andere netwerkpartners gezamenlijk invulling aan het D&R-plan geven. In slechts één van de cases is een informatie-uitwisseling tot stand gekomen zoals deze staat beschreven, wat impliceert dat in de overige casussen de procedures niet hebben bijgedragen aan een gezamenlijke invulling van het D&R-plan. Dit punt wordt versterkt door de casemanager, die ook aangeeft dat de huidige processen rondom informatie-uitwisseling niet goed werkzaam zijn (N2-casemanager). Dit blijkt ook uit de informatie-uitwisseling bij participanten N5 en N6. Bij participant N5 is geen informatie in het dossier vermeld of richting de gemeente gedeeld. De medewerker van de FO D&T heeft in Injus gezien dat zijn uitkering was opgeschort en informatie ingewonnen bij zijn klantbegeleider van de gemeente. Hierop volgend is een informatie-uitwisseling met de casemanager tot stand gekomen. Bij participant N6 zijn wel hulpvragen middels het informatieblad gemeenten gedeeld, maar hier is vanuit de gemeente geen actie op ondernomen. Het niet volgen van de procedures heeft bij participant N5 dus tot een informatie-uitwisseling geleid. Hiertegenover heeft het volgen van de procedure bij participant N6 geen informatie-uitwisseling tot stand gebracht. In de praktijk leidt het volgen van de procedures dus niet altijd tot een informatie-uitwisseling.

'Ja, omdat het ook niet heel realistisch bedacht is in Den Haag. Nou daar bedoel ik alleen maar mee dat iemand achter een bureautje dit bedacht heeft en allemaal heel leuk bedacht heeft dat de casemanager het uitzet allemaal, maar zo werkt in de praktijk natuurlijk niet.' - N2- casemanager

Samenvattend is de informatie-uitwisseling momenteel mogelijk niet goed ingericht omdat de huidige procedures niet altijd bevorderlijk zijn voor de inzet op de zes leefgebieden. De informatiedeling richting de gemeente is momenteel erg summier en bevat tevens onjuiste informatie. Op het leefgebied sociale netwerken/motivatie is momenteel geen sprake van een informatie-uitwisseling. Ten slotte is de informatie-uitwisseling tussen de reclassering en JC Zaanstad bevorderlijk voor de inzet, maar wordt dit niet met netwerkpartners gedeeld, waardoor ze het niet in de inzet mee kunnen nemen. De huidige procedures resulteren daardoor ook niet in een gezamenlijke invulling van het D&R-plan bij kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers.

4.2 Registratie en uitwisseling criminogene factoren en persoonskenmerken

Om de tweede deelvraag te beantwoorden is het van belang inzicht te krijgen in de mate waarin de criminogene en persoonskenmerken in de inzet op de zes leefgebieden zijn meegenomen. Wanneer het RNR-model als uitgangspunt wordt genomen, maakt de risicoscreener de meeste relevante criminogene factoren en persoonskenmerken inzichtelijk (Andrews & Bonta, 2015; De Vries Robbé et al., 2021). Om deze factoren in de inzet mee te nemen is het van belang dat de risicoscreeners zijn ingevuld. Daarom wordt eerst gekeken in hoeverre dit bij de participanten is gedaan. In de tweede deelparagraaf maakt de interviewdata vervolgens inzichtelijk in hoeverre deze factoren ook in de inzet zijn meegenomen.

4.2.1 Invullen risicoscreener

Uit het dossieronderzoek is naar voren gekomen dat deel 1 van de risicoscreener in slechts één geval niet is ingevuld. De medewerkers in JC Zaanstad geven aan dat eerste risicoscreener voornamelijk wordt gebruikt om zorg te dragen voor de veiligheid van medewerkers en medege-detineerden tijdens detentie. Dit sluit aan op de theorie, omdat deel 1 van deze risicoscreener enkel statische risicofactoren bevat en Andrews & Bonta (2015) stellen dat deze niet beïnvloedbaar zijn. Deel 1 van de risicoscreener geeft enkel inzicht in de kans op herhaald crimineel handelen en wordt door de medewerkers dus op de juiste manier gebruikt.

Risicoscreener deel 2 maakt alle door Andrews & Bonta (2015) gestelde dynamische criminogene factoren en persoonskenmerken inzichtelijk, behalve de factoren school en werk en vrijetijdsbesteding. Deel 3 van deze screener bevat vervolgens een samenvatting die JC Zaanstad ook met netwerkpartners kan delen. Echter, in slechts één van de onderzochte cases zijn deel 2 en 3 ook ingevuld. Dit is opvallend, omdat medewerkers deze op het tweede MDO in de zesde detentieweek invullen (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). Alle gedetineerden zaten zes weken gedetineerd in JC Zaanstad, maar geen van de participanten is op een tweede MDO besproken. Door het niet tijdig uitvoeren van de MDO's zijn de aanwezige criminogene factoren en persoonskenmerken dus niet bij alle gedetineerden inzichtelijk gemaakt.

Concluderend is enkel deel 1 van de risicoscreener vrijwel altijd ingevuld. Medewerkers gebruiken deel 1 tevens op de juiste manier. Het tweede en derde deel van de risicoscreener is bij de meeste participanten niet ingevuld. Dit is opvallend, omdat alle participanten lang genoeg in detentie zaten om binnen de gestelde termijnen alle risicoscreeners in te vullen.

4.2.2 Criminogene factoren in de inzet

Omdat risicoscreener deel 2 en 3 bij slechts één participant zijn ingevuld, konden medewerkers in JC Zaanstad geen rekening met de criminogene factoren en persoonskenmerken houden tijdens de detentie. Indien deel 2 en 3 van de risicoscreener wel zijn ingevuld, kunnen de medewerkers in JC Zaanstad deze uitkomsten ook met netwerkpartners delen. Echter, uit de interviews komt naar voren dat dit niet standaard wordt gedaan. Mogelijk komt dit omdat medewerkers het belang van het delen van de risicoscreener niet inzien of omdat ze niet weten dat ze deze informatie mogen delen (N5-casemanager). De netwerkpartners zijn wel gebaat bij deze informatie en mogen dit ook ontvangen (Minister voor Rechtsbescherming, 2019). Om onthouding van crimineel gedrag te bewerkstelligen moeten interventies zich namelijk op de aanwezige beschermende- en risicofactoren richten (Ward & Maruna, 2007; Andrews & Bonta, 2015). Door de risicoscreeners niet te delen, kunnen netwerkpartners geen rekening met de aanwezige criminogene factoren en persoonskenmerken houden.

Maar dan buiten detentie heb je eigenlijk niks mee te maken (...) Tenzij er hele ernstige dingen uitkomen, dan delen we het wel met de gemeente, dat mag ook dan. – N5- casemanager

De informatie uit de risicoscreeners wordt ook niet vaak meegenomen in de inzet tijdens detentie. Vrijwel alle mentoren geven aan dat ze de risicoscreener niet hebben bekeken bij de participanten in dit onderzoek. Deze screener wordt door mentoren enkel gebruikt om risico's omtrent die gedetineerde op de afdeling inzichtelijk te maken. De mentor van N6 geeft aan dat ze de ingevulde risicoscreener over het algemeen ook niet veel benutten, maar benoemt hierbij ook de reden waarom dit wel van toegevoegde waarde is (N6-mentor). Het duiden van de resultaten uit de risicoscreener kan namelijk de functie van het criminele gedrag inzichtelijk maken (Ward & Maruna, 2007; Garritsen et al., 2022). Wanneer mentoren patronen ontdekken in gedrag, en dit ook vanuit de risicoscreener naar voren komt, geeft dit handvatten in de inzet ten behoeve van de onthouding van crimineel gedrag. Deze informatie is vervolgens bevorderlijk voor de inzet die casemanagers en netwerkpartners kunnen leveren.

Wij werken er niet heel veel mee op de afdeling. Het is informatie die nuttig kan zijn. Lopen we bij een gedetineerd tegen knelpunt aan, dan kunnen we de risicoscreener erbij pakken. Om ook weer een patroon te herkennen bijvoorbeeld. Als we twijfelen hoe we met iemand moeten omgaan, dan is dat wel eens handig – N6- mentor

Ten slotte is gebleken dat de risicoscreener de criminogene factoren school en werk en vrijetijdsbesteding niet inzichtelijk maakt. Het leefgebied werk zorgt ervoor dat de inzet een gedeelte van de criminogene factor school en werk omvat. Niettemin wordt vrijetijdsbesteding tijdens detentie niet inzichtelijk gemaakt. De casemanager van N1 geeft aan dat het inzichtelijk maken van vrijetijdsbesteding ook niet van belang is in het kader van de re-integratie tijdens detentie (N1-casemanager). Echter, vanuit het RNR-model komt naar voren dat positieve vrijetijdsbesteding van invloed is op een verlaagde kans op herhaald crimineel handelen, omdat dit antisociale vrijetijdsbesteding kan voorkomen (Andrews & Bonta, 2015). Wanneer medewerkers naar de vrijetijdsbesteding van gedetineerden vragen, kan dit dus aanknopingspunten geven voor inzet tijdens detentie of informatie opbrengen die netwerkpartners na detentie in de inzet ten behoeve van onthouding van crimineel gedrag mee kunnen nemen.

'Ja voor hierbinnen eigenlijk niet? Nee, nee, want dat is, we kunnen uit interesse wel vragen, hè wat is je? Wat vind je leuk om te doen in je vrije tijd?' – N1- casemanager

Concluderend is het niet gangbaar om de uitkomsten van de risicoscreeners te delen met netwerkpartners. Niettemin zijn de criminogene factoren en persoonskenmerken die hieruit naar voren komen van belang voor de inzet, omdat het handvatten verschaft voor verdere inzet ten behoeve van onthouding van crimineel gedrag. De criminogene factor vrijetijdsbesteding wordt niet inzichtelijk gemaakt middels de risicoscreener. Tevens verschillen de ervaringen van medewerkers en inzichten vanuit de theorie over het belang van deze criminogene factor.

4.3 Praktijkervaringen van de huidige inzet

Voor het beantwoorden van de derde deelvraag wordt gekeken naar de ervaringen van gedetineerden, medewerkers van JC Zaanstad en netwerkpartners met betrekking tot de huidige inzet op de zes leefgebieden. Allereerst maakt de eerste deelparagraaf inzichtelijk welke ervaringen en verbeterpunten omtrent de huidige processen naar voren komen. Vervolgens bespreekt de tweede deelparagraaf de ervaringen met de inzet op de verschillende leefgebieden. De derde deelparagraaf maakt de verbeterpunten voor de gemeente Amsterdam inzichtelijk. In de vierde deelparagraaf wordt naar de ervaringen en verbeterpunten op het gebied van re-integratieactiviteiten gekeken. Ten slotte maakt de vijfde deelparagraaf

inzichtelijk in hoeverre de detentieomgeving van invloed kan zijn geweest op de zelfredzaamheid van gedetineerden.

4.3.1 Processen

Aan de start van de detentie neemt een PIW'er een 24-uurs intake af en voert de mentor tijdens de ISS-periode ook een intake en observatie uit (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2021). Deze observatie dient om de gedetineerde te motiveren om aan zijn re-integratie te werken, geeft de mentor van N6 aan. In JC Zaanstad verblijven de meeste gedetineerden tijdens deze periode op de inkomstenafdeling, waar geen mentoren zijn. Daarom vindt dit gesprek pas vaak op de vervolgafdeling plaats. Echter, vanuit de theorie blijkt tevens de abrupte verandering en onzekerheid in het huis van bewaring voor een verminderd doenvermogen onder gedetineerden te kunnen zorgen (Zaalberg et al., 2020). De gedetineerde deelt dus mogelijk ook minder informatie in de 24-uurs intake als gevolg van dit verminderde doenvermogen. Dit geeft participant N6 ook aan (N6). Hij geeft dan ook aan dat extrinsieke motivatie middels het tijdig uitvoeren van de intake en observatie bevorderlijk was geweest om ook daadwerkelijk zelfstandig verdere actie te ondernemen (Boot et. al., 2017). Door deze gesprekken pas later in de detentieperiode uit te voeren, komt de informatiedeling vanuit de gedetineerde ook later tot stand, waardoor deze informatie ook pas later in de detentieperiode bij medewerkers bekend is.

Want het was snel op elkaar, vastzitten en dan dat gesprek. Komt dan alles op je af. En als je daar 2 dagen pauze in hebt, dat je daar even over na hebt kunnen denken, dat je dan vervolgens bij de terugkoppeling even benaderd. Van hé dat je nodig. Oja. En daarop weer verder te gaan borduren. -

N6

De casemanagers voeren trajectgesprekken met gedetineerden, waarbij ook de mentor en netwerkpartners aanwezig kunnen zijn (Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al., 2019). Echter, door de werkdruk bij casemanagers blijkt het betrekken van mentoren of netwerkpartners vaak niet mogelijk (N3-mentor). Doordat mentoren hierdoor minder bij de re-integratie zijn betrokken, wordt meer zelfredzaamheid vanuit de gedetineerde verwacht. Niettemin is uit voorgaande paragraaf gebleken dat de zelfredzaamheid van kortgestrafte gedetineerden soms onder druk staat. Tevens kunnen mentoren en netwerkpartners veel informatie verstrekken, wat zorgt voor een vollediger beeld van de gedetineerde en een kwalitatief betere begeleiding (Geenen et. al., 2021b). Het is dus van belang om deze

medewerkers bij de trajectgesprekken te betrekken, omdat medewerkers zo betrokken blijven bij het re-integratietraject en er een volledig beeld van de gedetineerde tot stand komt.

En onze huidige casemanager doet dit al heel lang, weet heel goed wat ze doet, en die vliegt er doorheen. En dat moet ook in je eentje. Dus daar is niemand wat in kwalijk te nemen. Maar dat maakt het wel dat wij iets minder betrokken zijn op het moment bij de re-integratie, als dat niet vanuit de gedetineerde zelf komt. – N3- mentor

De theorie stelt tevens dat het van belang is om de PIW'ers en mentoren een actievere rol in het re-integratieproces te laten spelen (Geenen et. al., 2021b). Echter, de PIW'ers en mentoren zien momenteel het nut van registratie bij kortgestrafte gedetineerden niet in (N6-Mentor). De mentoren geven aan dat er weinig tijd is om uitgebreid te rapporteren en dat het registreren van deze gegevens momenteel als een tijdrovende klus wordt ervaren. Niettemin stelt de mentor van N6 dat het van belang is om ook kleine dingen die gaandeweg spelen te registreren. Zoals eerder benoemd kunnen de bevindingen van mentoren en PIW'ers namelijk patronen blootleggen in het gedrag van gedetineerden. Indien deze informatie wordt meegenomen in de inzet is dit bevorderlijk voor de kwaliteit van de ondersteuning op de zes leefgebieden. Wanneer de mentoren tevens bij trajectgesprekken aanwezig zijn, zien ze ook wat er met deze informatie gebeurt.

'Ik denk als er bij de PIW'ers bijvoorbeeld meer duidelijkheid is over het belang van het invullen bij kortgestrafte gedetineerden. Dat we dan, en ook zien dat er daadwerkelijk iets met informatie gebeurt. Dat je dan automatisch meer steun krijgt om dat te gaan doen' - N6- mentor

Samengevat is de rol van mentoren en PIW'ers in het re-integratietraject klein. Omdat op de inkomstenafdeling geen mentoren zijn wordt de gedetineerde pas later in de detentie door de mentor gemotiveerd om aan zijn re-integratie te werken. Tevens zijn mentoren niet altijd bij trajectgesprekken aanwezig, waardoor ze minder betrokken zijn bij het re-integratietraject. Dit geldt ook voor netwerkpartners, terwijl hun aanwezigheid in een kwalitatief betere begeleiding kan resulteren. Ten slotte is de noodzaak van de informatieverzameling en registratie voor kortgestrafte gedetineerden bij PIW'ers en mentoren niet duidelijk.

4.3.2 Inzet leefgebieden

Medewerkers geven dat ondersteuning bieden op de leefgebieden lastig is bij kortgestrafte gedetineerden. De mentor van N3 geeft dit ook aan (N3-mentor). De korte detentieduur zorgt ervoor dat inzet op de leefgebieden vanuit medewerkers vrijwel niet mogelijk is, omdat medewerkers in JC Zaanstad tijdens de korte detentieperiode weinig kunnen regelen. Aansluitend op de aanbevelingen van Geenen et. al. (2021b) geven vrijwel alle casemanagers aan dat snel handelen daarom van cruciaal belang is voor kortgestrafte gedetineerden. De bureaucratische werkwijze van veel organisaties zorgt er namelijk ook voor dat het contact met netwerkpartners veel tijd in beslag neemt. Niettemin voeren medewerkers de procedures vaak laat uit, waardoor het contact met netwerkpartners ook pas laat tot stand komt.

Drie maanden of korter. Ja, dan is het inderdaad wel heel lastig om dingen voor elkaar te krijgen. Ja, je kan een betalingsregeling treffen. Omdat het inderdaad, het is een best wel bureaucratisch land natuurlijk waar we in leven. Dus voordat er echt iets gebeurt, ja ben je al zo twee maanden verder, dan heb je nog de 39, of 47 andere gedetineerden soms. Nou ja, dan schuift iemand wel eens één, twee weken op voordat hij aan de beurt is. En dan is de straf zit erop. Ja en dat maakt het kort gestraften denk ik bijna onmogelijk om daar echt goed zorg voor te dragen. Daarom zijn dat ook vaak degenen die weer terugkomen. Omdat je kan zo weinig regelen, je kan niet heel makkelijk begeleid wonen en regelen, nou ja, noem maar op. Ik denk dat dat altijd een hekelpunt blijft omdat netjes, ja iemand echt weer netjes naar buiten kunnen sturen. Met alles geregeld.

– N3- mentor

Ook als de informatie al bekend is bij binnenkomst, komt de inzet in JC Zaanstad traag op gang (N4). De trage behandeling van hulpvragen ervaren gedetineerden als vervelend en is tevens niet bevorderlijk voor een succesvolle terugkeer naar de samenleving. Wanneer de hulp traag op gang komt, komt de einddatum steeds dichterbij, zonder dat medewerkers ondersteuning bieden. De motivatie van kortgestrafte gedetineerden om aan hun eigen re-integratie te werken kan hierdoor ook afnemen. Als gevolg van de trage totstandkoming van de inzet komen kortgestrafte gedetineerden vaak zonder adequate nazorg weer buiten.

Wat is, voor detentie, ja gewoon voor iedereen, dat als ze echt willen dat mensen naar buiten komen en, en beginnen een nieuwe leven zonder hier terug te komen, zouden ze, mensen als ze iets vragen, een hulpvraag is niet voor niks. En als, als het heel traag gaat voor die mensen dat hier binnen is, dat is al veel, dus ja. Op einde, veel mensen geven op. Ik geef niet op, maar andere mensen geven wel op. En snel. – N4

Kort samengevat is het dus lastig om tijdens detentie ondersteuning te bieden op de leefgebieden bij kortgestrafte gedetineerden. Snel handelen is daarom van belang. Echter, de processen verlopen traag, waardoor de motivatie van gedetineerden om aan de eigen re-integratie te werken ook kan afnemen. Hierdoor komen veel gedetineerden uit detentie zonder dat er ondersteuning op de leefgebieden is gerealiseerd.

4.3.3 Verbeterpunten inzet Gemeente Amsterdam

Uit dit onderzoek zijn ook een aantal verbeterpunten specifiek voor de gemeente Amsterdam gekomen. Zowel de medewerker van FO D&T als de casemanagers in JC Zaanstad brengen op dat het wenselijk is dat de gemeente een grotere rol gaat spelen in het re-integratieproces van kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers. Om dit te realiseren is meer duidelijkheid over de rol die gemeente Amsterdam kan spelen in het re-integratieproces wenselijk. Hieraan kunnen regelmatige voorlichtingssessies bijdragen (N2-FO D&T). Door voorlichting blijven de medewerkers op de hoogte van de rol die de FO D&T in JC Zaanstad kan spelen. Meer voorlichtingen sluit daarmee aan op de aanbeveling vanuit de experimenten van Geenen et. al. (2021b), die stellen dat korte lijnen met netwerkpartners de medewerkers in staat stelt om doortastend te handelen. Dit is specifiek voor kortgestrafte gedetineerden van belang. Hierdoor krijgen nieuwe medewerkers tevens korte communicatielijnen met de FO D&T, wat ook bevorderlijk is voor het doorverwijzen van gedetineerden naar andere netwerkpartners. De medewerkers van de FO D&T werken namelijk vanuit het AcVZ, een netwerkorganisatie die al korte lijnen met de netwerkpartners heeft. Op deze manier kunnen medewerkers in JC Zaanstad de expertise van de FO D&T meer benutten.

Ja betere vraagstelling, maar misschien ook, ja, meer voorlichtingen. Want we doen zeg maar 1 keer, sorry 4 keer in het jaar doen we de casemanagers voorlichten, RIC medewerkers voorlichten, ja, en de gedetineerden ook voorlichten. En ik merk dat door werkdruk dat dat ook iets minder is geworden. En daardoor krijg je wel dit soort foutjes weet je wel. Dat je denkt, dat kan beter. Want als je gewoon voorlichtingen geeft dan weet iedereen waar je van bent en je merkt toch dat er heel veel wisseling van wacht is. In Zaanstad echt super veel ziekmeldingen, of nieuwe collega's of collega's die vertrekken. Het is echt een chaos weet je wel. Dus ik denk als je die voorlichtingen er regulier inhoud, dan weet iedereen ook van, waarvoor jullie hier zijn, en dan weten ze ook welk moment ze bij jullie kunnen aankloppen. Want nu, je hebt die informatieblad. Of casemanagers kunnen ook los van die informatieblad mensen bij ons aanmelden. En dat is ook gewoon minimaal qua, qua vragen. Terwijl ze ons vaker kunnen betrekken zeg maar in casussen. Dus dat zijn ook dingen die veel beter kunnen. Echt veel beter.- N2- FO D&T

Een mogelijk verbeterpunt voor de inzet bij kortgestrafte gedetineerden is het vroegtijdig betrekken van de gemeente. Zowel de casemanagers als de medewerker van de FO D&T geven aan dat het van belang is om de gemeente al vanaf het begin van de detentie bij het proces te betrekken. Echter, vanuit de theorie kwam naar voren dat het de gemeente Amsterdam op de inkomstenafdeling nog geen inzet levert (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2022b). Het is dus van belang dat ook op de inkomstenafdeling al mogelijkheden voor ondersteuning vanuit de FO D&T zijn. Niettemin geeft de medewerker FO D&T aan dat hier aanvullend twee toegewijde medewerkers aan de voorkant voor nodig zijn om het hele proces in goede banen te leiden (N2-FO D&T). Op deze wijze kan de FO D&T ook vanaf de start van detentie een bijdrage aan het D&R-plan leveren, wat zorgt voor continue re-integratietrajecten, wat een naadloze overgang van detentie naar samenleving kan bewerkstelligen (Geenen et. al., 2021a).

'Ik merk dat Zaanstad zeg maar, die wilt wel dus dat we op de voorkant betrokken zijn en heel, eigenlijk zie ik wel de meerwaarde daarin. Dat we vanaf het begin betrokken zijn, maak je een gezamenlijk plan, dan werk je ergens naartoe. Maar kijk, dan heb je ook meer mankracht ervoor nodig. En dat is er nu dus niet.' – N2- FO D&T

Concluderend kan de gemeente Amsterdam de zichtbaarheid van de FO D&T vergroten door regelmatig voorlichtingen te geven in JC Zaanstad. Het verduidelijken van de rol van de FO D&T en de ondersteuning die ze kunnen bieden draagt daarmee bij aan een verbeterde samenwerking. Door deze inzet vanaf de start van detentie al vorm te geven, kunnen medewerkers gezamenlijk re-integratietrajecten opzetten. Dit draagt bij aan een naadloze overgang naar de samenleving.

4.3.4 Re-integratieactiviteiten

Binnen JC Zaanstad wordt er gewerkt aan de inzet voor een succesvolle terugkeer naar de samenleving door middel van re-integratieactiviteiten. De meest voorkomende re-integratieactiviteit is het verrichten van arbeid. Echter, de meeste gedetineerden hebben hier geen positieve ervaringen mee. De arbeid voor kortgestraften omvatten simpele werkzaamheden, zoals het inpakken van grasmatten in plastic tassen met een label of handdoeken vouwen. De gedetineerden zijn niet de enigen die dit zo ervaren. Ook de casemanager van N4 geeft aan dat er meer nuttige arbeid kan worden aangeboden (N4-casemanager). Op deze wijze wordt de risicofactor werk aangepakt en inzet op het leefgebied werk geleverd (Andrews & Bonta 2015). Door arbeid aan te bieden die ook na detentie

bruikbaar is, kan deze re-integratieactiviteit een bijdrage leveren aan de onthouding van crimineel gedrag.

‘Kijk, en dan noem ik de arbeid even, je kan iemand leuk achter de beugel zetten hier binnen, maar daar heeft iemand buiten niks aan, vindt ik. Leer iemand praktische arbeid, weet ik veel. Ga iemand leren metselen of snap je, dat werkt ook mee aan de terugkeer, denk ik.’ - N4- casemanager

Het aanbod van trainingen en interventies voor kortgestrafte gedetineerden blijkt ook beperkt te zijn. De interventies hebben vaak een langere looptijd dan de detentieperiode zelf en wachtlijsten zorgen ervoor dat kortgestrafte gedetineerden vaak niet kunnen deelnemen voordat ze uit detentie gaan. Dit hebben vrijwel alle gedetineerden ook zo ervaren. Daarom geven medewerkers aan dat het van belang is om maatwerk op de looptijd van de interventies te leveren (N2-mentor). Participant N2 wilde een opleiding tot barbier volgen en na detentie zijn eigen onderneming opstarten. Het uitvoeren van deze werkzaamheden kan zorgen voor onthouding van crimineel gedrag, omdat het aansluit op de levensbehoefte ‘uitmuntendheid in werk’ en de risicofactor school en werk aanpakt (Casey et. al., 2012; Andrews & Bonta, 2015). Niettemin heeft hij de opleiding niet kunnen volgen, omdat de looptijd langer was dan zijn detentieduur. Door het bieden van maatwerk, door bijvoorbeeld een verkorte interventie aan te bieden, kunnen kortgestrafte gedetineerden ook aan re-integratieactiviteiten deelnemen die bijdragen aan de onthouding van crimineel gedrag.

‘Als er dan op dat gebied meer maatwerk wordt aangeboden, ja, dan zou je iemand niet op deze manier te hoeven teleurstellen. Want het was echt iets waar deze jongen wat mee kon, hè?’ – N2-mentor

Tevens is het anders omgaan met wachtlijsten een gewenste vorm van maatwerk, zodat kortgestraften ook een kans hebben om deel te nemen aan deze interventies (N1-casemanager). Dit geldt voor zowel wachtlijsten voor interventies op risicofactoren, zoals middelengebruik, als op leefgebieden, zoals de fotograaf die pasfoto's voor een ID-kaart kan maken. Door de lange wachtlijsten kunnen veel kortgestrafte gedetineerden momenteel niet deelnemen aan interventies. Hierdoor is de inzet dus niet voor alle gedetineerden beschikbaar, zoals aanbevolen in Geenen et. al. (2021b). Dit komt niet ten bate van de re-integratie. Daarom is het van belang om maatwerk te leveren op de wachtlijsten, zodat de inzet ook voor kortgestrafte gedetineerden beschikbaar is.

'Maar goed, zodra je iemand aanmeld, dan komt diegene op de wachtlijst. Dus dan duurt het sowieso een paar weken voordat je aan de beurt bent voor dat de trainer in dit geval trainster met haar training begint, zeg maar. Dus ja, hij was op, hij stond op de wachtlijst en toen is hij met ontslag gegaan is hij geschorst.' - N1- casemanager

Uit de literatuur is naar voren gekomen dat de helft van alle kortgestrafte gedetineerden met verslavingen kampt (Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming, 2021). Niettemin wordt er momenteel weinig hulp op de risicofactor middelengebruik ingezet. Participanten N4 en N6 hebben beiden methadon gekregen als hulpmiddel bij hun heroïneverslaving. Participant N6 had ook graag aanvullende verslavingszorg ontvangen tijdens detentie. Methadon draagt wel bij aan het fysieke aspect van een verslaving, maar hierbij wordt geen rekening gehouden de mentale aspecten of de invloed vanuit de sociale omgeving die bijdragen aan de instandhouding van deze verslaving (N6-mentor) (Coleman, 1990; Ward & Maruna, 2007). Aanvullende verslavingszorg kan de gedetineerden na detentie handvatten bieden om met deze factoren om te gaan. Inzetten op de risicofactor middelengebruik door zowel fysieke als mentale verslavingszorg aan te bieden draagt daarmee bij aan de onthouding van crimineel gedrag.

'Methadon afbouwen is natuurlijk een hele mooie manier om aan je eigen verslaving te werken zonder zelf iets te doen.' – N6- mentor

Medewerkers dragen aan dat het wellicht effectiever zou zijn om binnen JC Zaanstad iemand aan te nemen die interventies voor kortgestraften kan faciliteren (N2-casemanager). Momenteel wordt met de instantie 'De Waag' gewerkt, waar lange wachtlijsten zijn. Interne medewerkers inschakelen om interventies voor kortgestraften te faciliteren, kan de hulp sneller tot stand brengen. Dit sluit aan op de aanbevelingen vanuit de experimenten om vanaf de start van detentie ondersteuning te bieden die voor de gehele gevangenispopulatie beschikbaar is (Geenen et. al., 2021b). Op deze wijze kan JC Zaanstad ondersteuning bieden aan kortgestrafte gedetineerden met verslavings- of agressieproblematiek.

Dus dat je niet via een buiten instelling iets moet regelen, zoals De Waag, voor agressie of verslaving. Maar dat je hier iemand hebt, binnen, waar je iemand moet door kan verwijzen van joh luister, ik heb een kort gestrafte. Misschien kan je die even wat sneller behandelen of intaken of tips geven hoe je hier mee om kan gaan. En voor agressie net zo. Dan dat het via buiten moet. – N2-casemanager

Samengevat is het aanbod van re-integratieactiviteiten voor kortgestrafte gedetineerden dus beperkt. Ten eerste is het aanbieden van praktische arbeid daarom wenselijk. Tevens is het van belang om maatwerk te leveren. Dit kan bijvoorbeeld door een verkorte interventie aan te bieden of door anders met wachtlijsten om te gaan. Ten slotte kan ook een interne medewerker interventies aanbieden, waardoor gedetineerden niet op een wachtlijst bij een externe instantie terechtkomen.

4.3.5 Impact detentie

Zowel de medewerkers van JC Zaanstad als gemeente Amsterdam benadrukken regelmatig het belang van zelfredzaamheid. Uit de literatuur blijkt dat de houding van de medewerkers van invloed is op deze zelfredzaamheid (Boot et. al., 2017; Zaalberg et. al., 2020). Meerdere casemanagers en mentoren geven aan dat het aannemen van een positieve, open houding bijdraagt aan de informatiedeling vanuit gedetineerden. Hiertegenover zorgt een directieve manier van werken er juist voor dat gedetineerden minder snel geneigd zijn om zelfstandig informatie te delen met medewerkers. Dit bevestigt participant N5 (N5). Hij is niet door een mentor of casemanager benaderd en had tevens geen goede relatie met de PIW'ers. De houding van medewerkers de motivatie van de gedetineerde om informatie te delen dus beïnvloed. Dit is vervolgens van invloed geweest op de algehele informatie-uitwisseling op de zes leefgebieden tussen JC Zaanstad en de betrokken netwerkpartners.

Nou ja zoals ik al zei, mijn, mijn ervaring met de bewaarders hier, kijk als het nou nog ff beetje bewaarders waren die hun werk met ja gewoon met echt, met hoe noem je dat, ja hoe moet ik dat zeggen, gewoon hun werk echt goed deden. Dan zou ik nog wel misschien gewoon even wat dingen delen. Maar ja, had daar totaal geen behoefde aan bij deze mensen. - N5

Elke gedetineerde binnen dit onderzoek heeft enige vorm van doenvermogenverlagende omstandigheden ervaren, waarbij stress het meeste naar voren kwam (Boot et. al., 2017; Zaalberg et. al., 2020). Daarom is extrinsieke motivatie vanuit de medewerkers van belang om zelfredzaamheid onder gedetineerden te stimuleren (N3-mentor). Extrinsieke motivatie kan volgens het RNR-model tevens als interventiestijl gezien worden (Andrews & Bonta, 2015). De extrinsieke motivatie vanuit medewerkers kan de responsiviteit verhogen, waardoor de gedetineerde informatie goed kan opnemen. Hierdoor vergroot de zelfredzaamheid en draagt het bij aan de re-integratie. Dit kwam ook bij participant N6 naar voren, een participant met verslavingsproblematiek. Een verslaving kan, zo blijkt uit de

literatuur, zelf ook voor een verminderd doenvermogen zorgen (Boot et. al., 2017; Zaalberg et. al., 2020). De onderzoekster vroeg hem naar de uitvoering van zijn twee re-integratiedoelen, maar het bleek dat hij ze beide was vergeten. Hij gaf aan dat deze vraag hem erg hielp omdat het hem volledig was ontschoten. Dit illustreert de wijze waarop extrinsieke motivatie ervoor kan zorgen dat informatie goed wordt opgenomen.

Zelfredzaamheid is denk ik een moeilijk begrip voor veel jongens. Er zijn er, zegt 30% die zichzelf goed red, 50% die een beetje hulp nodig heeft en 20% die het echt heel lastig heeft. En dan denk ik dat, ja dat dat gewoon een beetje extrinsieke motivatie wel belangrijk is voor ze om echt te gaan doen.' – N3-mentor

Concluderend wordt tijdens de re-integratie veel nadruk op de zelfredzaamheid van gedetineerden gelegd. Niettemin kenmerkt de leefomgeving in een gevangenis zich door doenvermogenverlagende omstandigheden die deze zelfredzaamheid kunnen verminderen. Het bieden van extrinsieke motivatie zorgt er dus voor dat de gedetineerde de informatie beter kan opnemen, waarmee het de eigen inzet in de re-integratie vergroot. Hiermee draagt het bij aan een succesvolle terugkeer naar de samenleving.

5. Conclusie en discussie

Middels dit onderzoek is getracht een antwoord te geven op de onderzoeksvraag die luidt: *‘Op welke manier draagt de huidige informatie-uitwisseling tussen het Actiecentrum Veiligheid en Zorg, JC Zaanstad en de overige netwerkpartners over zes leefgebieden van kortgestrafte Amsterdammers, bij aan de inzet van alle netwerkpartners ten behoeve van een succesvolle terugkeer in de samenleving?’*. Deze vraag zal de eerste paragraaf aan de hand van drie deelvragen beantwoorden. Vervolgens beschrijft de tweede paragraaf de limitaties van dit onderzoek. Ten slotte geeft de laatste paragraaf aanbevelingen voor de beroepspraktijk, alsmede aanbevelingen voor vervolgonderzoek.

5.1 Beantwoording onderzoeksvraag

Vanuit de literatuur en de ervaringen van medewerkers, gedetineerden en netwerkpartners komen verschillende inzichten die van invloed zijn op de succesvolle terugkeer naar de samenleving van kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers. De eerste deelvraag beantwoordt de vraag *‘Hoe is de informatie-uitwisseling met betrekking tot zes leefgebieden tussen het Actiecentrum Veiligheid en Zorg, JC Zaanstad, en de netwerkpartners, betrokken bij de re-integratie gedurende de gehele detentieperiode van kortgestrafte Amsterdammers momenteel ingericht?’*. Uit dit onderzoek blijkt dat de informatie-uitwisseling op de zes leefgebieden tussen het AcVZ, JC Zaanstad en de netwerkpartners betrokken bij de re-integratie van kortgestrafte Amsterdammers op de zes leefgebieden, nog niet optimaal is vormgegeven. Het procesmatig uitvoeren van de informatie-uitwisseling leidt momenteel niet altijd tot een gezamenlijke inzet op de zes leefgebieden. Tevens is er op het leefgebied sociaal netwerk/motivatie momenteel geen sprake van een informatie-uitwisseling. De geringe informatie op die momenteel over de leefgebieden wordt uitgewisseld vormt daarmee geen duurzame basis om keerpunten in het leven van de kortgestrafte gedetineerden tot stand te brengen, zoals met deze leefgebieden wordt beoogd (Laub & Sampson, 2003; Boschman et al., 2020). Op 26 juni jl. is door de rijksoverheid ook een onderzoek uitgebracht, gericht op de informatie-uitwisseling, waaruit ook blijkt dat de gemeente nog te weinig informatie vanuit de PI ontvangt om een bijdrage te kunnen leveren aan de re-integratie (Inspectie van Justitie en Veiligheid, 2023). Het is dus van belang dat de informatie-uitwisseling op de leefgebieden consistent wordt uitgevoerd en voldoende informatie bevat om een bijdrage aan de re-integratie te leveren en keerpunten in het leven van kortgestrafte gedetineerden teweeg te brengen.

De tweede deelvraag beantwoordt de vraag *‘In hoeverre worden alle relevante criminogene factoren en persoonskenmerken die van invloed zijn op een succesvolle re-integratie meegenomen in de inzet van de netwerkpartners op zes leefgebieden?’*. De acht criminogene factoren die volgens het RNR-model van invloed zijn op de kans dat een (ex)-gedetineerde opnieuw criminele handeling gaat verrichten zijn niet allemaal opgenomen in de huidige inzet (Andrews & Bonta, 2015). De risicofactor vrijetijdsbesteding wordt niet inzichtelijk gemaakt. Niettemin zal de gedetineerde na detentie weer in een sociale omgeving acteren waarin het hebben van antisociale vrijetijdsbesteding tot crimineel gedrag kan leiden (Andrews & Bonta, 2015). Daarmee kan vrijetijdsbesteding een motivatie tot crimineel handelen vormen die momenteel niet in de inzet wordt meegenomen (Ward & Maruna, 2007).

Tevens stelt het RNR-model dat de inzet zich op deze aanwezige criminogene factoren moet richten om onthouding van crimineel gedrag te bewerkstelligen (Andrews & Bonta, 2015). Echter, de risicoscreeners die deze factoren inzichtelijk maken zijn in vrijwel geen enkele casus tijdig ingevuld en het is niet gangbaar om deze te delen. Hierdoor hebben medewerkers in JC Zaanstad en netwerkpartners de inzet niet kunnen richten op de aanwezige criminogene factoren en persoonskenmerken en mist belangrijke informatie die van belang is om het criminele handelen te laten afnemen (Ward & Maruna, 2007; Andrews & Bonta, 2015). Het tijdig invullen van de risicoscreeners stelt medewerkers namelijk in staat om tijdens de detentieperiode al duiding aan de uitkomsten van de risicoscreener te geven, aan de hand van het gedrag dat de gedetineerde tijdens detentie vertoond (Ward & Maruna, 2007; Garritsen et al., 2022). Dit maakt de functie van de aanwezige criminogene factoren duidelijk, wat handvatten biedt voor de inzet op de zes leefgebieden.

De derde deelvraag beantwoordt de vraag *‘Hoe ervaren gedetineerden, medewerkers, en netwerkpartners betrokken bij de re-integratie de inzet op zes leefgebieden ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving en welke verbeterpunten leveren een rijker inzicht in de inzet van de betrokken netwerkpartners op?’*. Het blijkt erg lastig om tijdens een korte detentie ondersteuning te bieden op de leefgebieden. De inzet komt traag op gang en de processen verlopen niet goed, wat de ook de motivatie van gedetineerden beïnvloed om aan de eigen re-integratie te werken. De bevindingen uit dit onderzoek en het belang van doortastend handelen bij kortgestrafte gedetineerden, dat in zowel in de literatuur als vanuit de medewerkers naar voren komt, zijn daarmee tegenstrijdig (Geenen et. al., 2021b). Daarom komt aansluitend op de bevindingen van Geenen et. al. (2021b) naar voren dat het van belang is om korte lijnen met de netwerkpartners te realiseren. De wens vanuit de

FO D&T is dan ook om aanvullend twee extra medewerkers in JC Zaanstad te hebben om de ondersteuning aan de voorkant te coördineren en zo de inzet aan de voorkant te vergroten.

De inzet op de leefgebieden wordt tijdens detentie vormgegeven door re-integratieactiviteiten aan te bieden, maar deze blijken voor kortgestrafte gedetineerden vrijwel niet beschikbaar. Het leveren van maatwerk, zoals het Ministerie van Binnenlandse Zaken et. al. (2019) stelt, is daarom van belang. Ondanks dat medewerkers dit bevestigen is het bij de participanten in dit onderzoek niet mogelijk gebleken om maatwerk toe te passen en de kortgestrafte gedetineerden aan interventies te laten deelnemen. Het belang van maatwerk komt in dit onderzoek dus uit zowel de literatuur als de resultaten naar voren, maar is in de praktijk niet gerealiseerd.

Ten slotte sluiten de ervaringen van meerdere medewerkers en het belang dat de literatuur hecht aan het interveniëren door middel van extrinsieke motivatie om de zelfredzaamheid van kortgestrafte gedetineerden te vergroten, op elkaar aan (Andrews & Bonta, 2015). Het experiment van Geenen et. al. (2021b), die stelt dat kortgestrafte gedetineerden de eigen verantwoordelijkheid voor het re-integratieplan niet kunnen dragen, wordt namelijk kracht bijgezet door de aanwezigheid van doenvermogenverlagende omstandigheden bij vrijwel alle participanten in dit onderzoek. Omdat de informatiedeling start bij de gedetineerden is het dus van belang om ook rekening te houden met de invloed die de detentieomgeving op de gedetineerden heeft.

De informatie-uitwisseling tussen het Actiecentrum Veiligheid en Zorg, JC Zaanstad en de overige netwerkpartners betrokken bij de re-integratie van de kortgestrafte gedetineerden in dit onderzoek heeft dus niet in alle gevallen bijgedragen aan de inzet op de zes leefgebieden. Tussen de gemeente en JC Zaanstad zijn standaardprocedures om informatie op de leefgebieden ID-kaart, onderdak, inkomen, werk en dagbesteding, schulden en zorg te delen. Niettemin wordt het informatieblad gemeenten niet altijd ingevuld of wordt deze niet correct ingevuld, wat de inzet vanuit het AcVZ belemmert. De geregistreerde gegevens geven op deze wijze namelijk geen waarheidsgetrouw beeld van de benodigde hulp op de zes leefgebieden. Omdat naast dit informatieblad vrijwel geen informatie-uitwisseling plaatsvindt, krijgen netwerkpartners ook geen inzicht in de ontwikkeling die kortgestrafte gedetineerden tijdens detentie doormaken.

Tevens bevat het informatieblad geringe informatie over het sociale netwerk en geen informatie over de motivatie achter het criminele handelen van een gedetineerde. Om de inzet op de behoeften van de gedetineerden te laten aansluiten, is het van belang om ook de motivatie achter het gepleegde delict te duiden. Door informatie-uitwisseling op het

leefgebied motivatie te realiseren kunnen medewerkers gezamenlijk de functie van het criminele gedrag inzichtelijk maken, waarmee het betekenis toekent aan de criminele handelingen (Ward & Maruna, 2007; Andrews & Bonta, 2015). Op deze wijze wordt tevens rekening gehouden met sociale- en omgevingsfactoren die van invloed zijn op het criminele gedrag, waarmee de informatie-uitwisseling bij kan dragen aan de inzet ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving.

Ten slotte is het voor kortgestrafte gedetineerden van belang om adequaat te handelen. Daarom is een intensievere samenwerking aan de start van detentie bevorderlijk voor de inzet van kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers. Doordat de procedures binnen JC Zaanstad momenteel traag op gang komen, worden de gemeente en overige netwerkpartners niet tijdig in het proces betrokken. Dit belemmert het vermogen van de gemeente en netwerkpartners om ondersteuning te bieden bij de inzet van ten behoeve van een succesvolle terugkeer naar de samenleving voor kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers. Kortom, de huidige informatie-uitwisseling is niet op kortgestrafte gedetineerden ingericht, waardoor de beoogde inzet niet of nauwelijks tot stand komt.

5.2 Discussie

Dit onderzoek kent een aantal beperkingen die van invloed kunnen zijn geweest op de resultaten. De eerste beperking is dat de onderzoeker te lang heeft gewacht met het benaderen van de participanten. Initieel was het de bedoeling om het eerste interview met gedetineerden na afloop van de ISS-periode en integrale intake af te nemen. De onderzoeker heeft gewacht met het benaderen van participanten tot deze gegevens in het dossier vermeld waren. Echter, door de trage processen werd deze informatie pas laat vermeld en toen de onderzoeker dit gewaar werd waren een aantal potentiële participanten al uit detentie. Daardoor omvat dit onderzoek geen gedetineerden met een detentieduur korter dan 46 dagen en is de informatie-uitwisseling voor gedetineerden met een kortere detentie niet inzichtelijk gemaakt.

Een tweede beperking is dat niet alle relevante informatie in het dossieronderzoek is opgenomen. Tijdens de analyse kwamen er een aantal aspecten naar voren die belangrijk waren geweest om mee te nemen in het dossieronderzoek, zoals de registratie van gegevens van medewerkers in het informatieblad gemeente, mentorobservaties of informatie vanuit de reflector. Echter, toen deze beperking naar voren kwam waren de gedetineerden al uit detentie en waren de dossiers niet meer beschikbaar. Hierdoor zijn deze aspecten niet meer in het onderzoek meegenomen. Daarom was het wenselijk geweest eerder met de analyse van start te gaan. Echter, de korte onderzoeksperiode bood hier geen ruimte voor.

Een derde beperking is dat de medewerkers van FO D&T gedurende de onderzoeksperiode door persoonlijke omstandigheden geen detentiebezoeken konden afleggen met de participanten in dit onderzoek. Hierdoor is de werkwijze van het FO D&T binnen JC Zaanstad niet goed in beeld gebracht, omdat de ervaringen van gedetineerden met deze werkwijze niet inzichtelijk zijn gemaakt. Door een medewerker van de FO D&T te interviewen over de wijze waarop dit normaliter gebeurt, is getracht deze beperking te ondervangen.

De vierde beperking is dat sommige resultaten mogelijk onderhevig zijn aan de subjectiviteit van de onderzoeker. Daarom is de onderzoeker zich continu bewust geweest van deze subjectiviteit. Dit is bijvoorbeeld gedaan door bij het opstellen van codes rekening te houden met de subjectiviteit door geen waardeoordelen in de codenamen op te nemen. Niettemin is het mogelijk dat de participanten door de leeftijd, ervaring en het geslacht van de onderzoeker (de schrijfster van deze scriptie) zijn beïnvloed. Door de invulling van de onderzoekspersona, zoals beschreven in de methoden, is de invloed van de leeftijd en ervaring beperkt. Echter, sommige gedetineerde participanten hebben zich door het geslacht van de onderzoeker masculien en 'street smart' geprofileerd (Damsa & Ugelvik, 2017). Dit was bijvoorbeeld het geval bij participant N3, waardoor de resultaten vanuit deze interviews mogelijk niet helemaal waarheidsgetrouw zijn. Tevens was zichtbaar dat meerdere gedetineerden rekening hielden met hun taalgebruik, wat bijvoorbeeld bleek uit het excuseren wanneer scheldwoorden werden gebruikt (Damsa & Ugelvik, 2017). Echter, door aan te geven dat de eigen woorden juist bevorderlijk zijn voor de resultaten van dit onderzoek, is dit deels ondervangen. Niettemin is het hierdoor wel mogelijk dat een mannelijke onderzoeker andere antwoorden op dezelfde vragen had verkregen (Van Ginneken, 2014).

Ten slotte wordt er gereflecteerd op de trustworthiness, oftewel de betrouwbaarheid, van dit onderzoek middels de vier onderdelen die Guba & Lincoln (1985) beschrijven. Er is rekening gehouden met de geloofwaardigheid van dit onderzoek door intensief vooronderzoek uit te voeren, triangulatie toe te passen, een informed consent te gebruiken, voortgangsgesprekken te houden en tot op zekere hoogte een negative case analysis uit te voeren. Echter, in sommige casussen is het mogelijk dat sociaal wenselijke antwoorden zijn gegeven. Dit is bijvoorbeeld door de mentor van N6 aangedragen, die een ander beeld van de gedetineerde gaf dan de onderzoeker vanuit de interviews had verkregen. Om de overdraagbaarheid te waarborgen is de context, onderzoeksopzet en wijze van dataverzameling van dit onderzoek gedetailleerd te beschreven in de methoden (paragraaf 3.2). De afhankelijk van dit onderzoek is gewaarborgd door de uitvoering van dit onderzoek

in het methoden hoofdstuk uitgebreid te beschrijven. Tevens is in voorgaande paragraaf de invloed van de onderzoeker op de resultaten besproken. Niettemin is het te verwachten dat een andere onderzoeker met een vergelijkbaar onderzoek dezelfde resultaten zal behalen. Het feit dat het onderzoek van Inspectie Justitie en Veiligheid (2023) vergelijkbare resultaten presenteert, versterkt deze verwachting. Ten slotte is de bevestigbaarheid van dit onderzoek gewaarborgd door een beschrijving van de onderzoeksmethoden te geven en de tekortkomingen van dit onderzoek in de deze discussieparagraaf te bespreken.

5.3 Aanbevelingen

Dit onderzoek leidt tot verschillende aanbevelingen om de informatie-uitwisseling voor kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers te verbeteren. De eerste aanbeveling is om het belang D&R-proces binnen JC Zaanstad duidelijk te maken voor alle medewerkers, zodat deze de procedures binnen de gestelde termijn kunnen doorlopen. Hierdoor start de inzet bij binnenkomst in detentie en komt vroegtijdig meer informatie beschikbaar, waarmee de korte detentieperiode beter wordt benut. Niettemin blijken deze procedures vaak laat te starten omdat de medewerkers een hoge werkdruk ervaren. Het uitvoeren van alle procedures binnen de gestelde tijd zal deze werkdruk enkel verhogen. Aansluitend op het rapport van de inspectie van Justitie en Veiligheid (2023) is een mogelijke manier om een verbeterde inzet te bewerkstelligen daarom het verlagen van de caseloadnorm van casemanagers.

Ook wordt de aanbeveling om PIW'ers en mentoren meer actief informatie te laten verwerven overgenomen (Geenen et. al., 2021b). De inzet is namelijk erg gebaat bij de informatie die PIW'ers en mentoren ophalen. Dit is bijvoorbeeld essentieel voor het invullen van de risicoscreener en het duiden van de uitkomsten. Door het belang van de registratie van deze gegevens te benadrukken en mentoren ook bij de trajectgesprekken te betrekken, kan de inzet verbeteren.

Tevens is het van belang om de procedures rondom informatie-uitwisseling tussen JC Zaanstad en de gemeente Amsterdam beter uit te werken. Hierbij is het allereerst van belang dat beide organisaties dezelfde leefgebieden hanteren, om zo voldoende informatie op die gebieden te kunnen uitwisselen om een bijdrage te kunnen leveren aan de inzet. Het leefgebied motivatie biedt ruimte meer ruimte voor informatie-uitwisseling dan het leefgebied sociale netwerken, maar omvat dit leefgebied wel. Aansluitend op het rapport van de inspectie van Justitie en Veiligheid (2023) is het daarbij ook van belang dat vanuit JC Zaanstad voldoende informatie wordt gedeeld om een bijdrage aan de inzet te leveren. Daarvoor is het van belang dat er een rijkere verantwoording omtrent de hulpvragen op deze leefgebieden

wordt gegeven en dat medewerkers de criminogene factoren en persoonskenmerken die vanuit de risicoscreener naar voren komen, alsmede de informatie vanuit de reclassering, ook met de FO D&T delen. De FO D&T kan deze procedures coördineren door aanvullend medewerkers aan de start van detentie in te zetten.

Hiernaast is er behoefte aan duidelijkheid welke netwerkpartners voor welke problematiek beschikbaar zijn. De aanbeveling naar de gemeente Amsterdam is dan ook om regelmatig voorlichtingssessies te houden om de medewerkers in JC Zaanstad op de hoogte te houden van de rol die de FO D&T kan spelen tijdens de detentie. Op deze wijze krijgen medewerkers korte communicatielijnen met netwerkpartners. Ook deze aanbeveling is in lijn met het rapport van de inspectie van Justitie en Veiligheid (2023).

Ook zijn de meeste re-integratieactiviteiten momenteel niet voor kortgestrafte gedetineerde beschikbaar. Om impact te maken tijdens de detentie, is het van belang dat de re-integratieactiviteiten de rehabilitatie ondersteunen. Daarom wordt JC Zaanstad aanbevolen maatwerk te leveren door verkorte interventies of door interne medewerkers interventies te laten faciliteren. Tevens wordt aanbevolen praktische arbeid te realiseren. Ook kunnen de interventies mogelijk in de plaats van de arbeid komen, omdat dit momenteel niet als toegevoegde waarde voor de re-integratie wordt gezien. Op deze wijze kan de detentieperiode als impactmoment dienen.

Ten slotte blijkt het GLM mogelijk een waardevolle toevoeging op de huidige werkwijze. Niettemin is dit model niet volledig uitgewerkt binnen dit onderzoek. Omdat het GLM tevens slechts tweemaal in de praktijk is onderzocht, is het aan te bevelen dit nog nader empirisch te onderzoeken bij een grotere gevangenispopulatie inclusief langgestrafte gedetineerden. Ondersteund door empirisch bewijs kan dit model meer inzicht geven in de functie van het criminele handelen, wat van belang is voor de inzet ten behoeve van onthouding van crimineel gedrag en een succesvolle terugkeer naar de samenleving.

Middels dit onderzoek is getracht de invloed van informatie-uitwisseling rondom kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers in JC Zaanstad inzichtelijk te maken en handvatten aan te reiken om de huidige inzet op de zes leefgebieden te verbeteren. De gevonden resultaten, ondersteund door de theoretische modellen, zijn middels bovenstaande aanbevelingen vertaald naar implementeerbare en concrete acties. Deze acties dragen bij aan een verbetering van de informatie-uitwisseling, wat kan resulteren in een verbeterde inzet voor kortgestrafte gedetineerde Amsterdammers. De blauwe vuilniszak vormt dan een symbool van vrijheid en een kans voor gedetineerden om succesvol terug te keren in de samenleving.

Literatuurlijst

- Actiecentrum Veiligheid en Zorg. (z.d.-b). *Over het AcVZ*. www.amsterdam.nl. Geraadpleegd op 12 juli 2023, van <https://www.amsterdam.nl/bestuur-organisatie/organisatie/overige/acvz/over-acvz/>
- Actiecentrum Veiligheid en Zorg. (z.d.-a). *Programma Detentie en Terugkeer*. www.amsterdam.nl. Geraadpleegd op 12 juli 2023, van <https://www.amsterdam.nl/bestuur-organisatie/organisatie/overige/acvz/detentie-terugkeer/>
- Actiecentrum Veiligheid en Zorg (z.d.-c). *Top600*. www.amsterdam.nl. Geraadpleegd op 1 augustus 2023, van <https://www.amsterdam.nl/bestuur-organisatie/organisatie/overige/acvz/top600/>
- Actiecentrum Veiligheid en Zorg (z.d.-d). *Top400*. www.amsterdam.nl. Geraadpleegd op 1 augustus 2023, van <https://www.amsterdam.nl/bestuur-organisatie/organisatie/overige/acvz/top400/>
- Actiecentrum Veiligheid en Zorg (2022a, februari). *Uitwerking leefgebied Motivatie [memo]*. Geraadpleegd van interne bestanden AcVZ.
- Actiecentrum Veiligheid en Zorg (2022b, 13 september). *Beknopt verslag sessie DR proces 1 september 2022 [memo]*. Geraadpleegd van interne bestanden AcVZ.
- Actiecentrum Veiligheid en Zorg. (2020). *Met zorg aangepakt: Jaarverslag 2019*. Geraadpleegd op 2 augustus 2023, van <https://www.zorgenveiligheidshuizen.nl/doc/Jaarverslag-2019-AcVZ.pdf>
- Agnew, R. (1992). Foundations for a general strain theory of crime and delinquency. *Criminology*, 30(1), 47–88. <https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.1992.tb01093.x>
- Andrews, D. A., & Bonta, J. (2015). *The psychology of criminal conduct (5th ed.)*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315721279>
- Boot, A. W. A., Bovens, M. A. P., Enbersen, G. B. M., Hirsch Ballin, E. M. H., Prins, J. E. J., De Visser, M., De Vries, C. G. en Weijnen, M. P. C. (2017). *Weten is nog geen doen: Een realistisch perspectief op redzaamheid*. Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid. Geraadpleegd op 31 mei 2023, van <https://www.wrr.nl/publicaties/rapporten/2017/04/24/weten-is-nog-geen-doen>
- Boschman, S., Teerlink, M., & Weijters, G. (2020). *Monitor nazorg ex-gedetineerden - 6e meting* (Projectnummer 3036). Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum. Geraadpleegd op 11 april 2023, van

- <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3015/Cahier-2020-19-volledige%20tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Braun, V., & Clarke, V. (2023). Is thematic analysis used well in health psychology? A critical review of published research, with recommendations for quality practice and reporting. *Health Psychology Review*, 1–24. <https://doi.org/10.1080/17437199.2022.2161594>
- Teeven, F. (2013, 22 maart). Brief van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie [Kamerbrief] Geraadpleegd van <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-24587-490.html>
- Casey, S., Day, A., Ward, T. (2012). *Foundations of Offender Rehabilitation*, Taylor & Francis Group, <http://ebookcentral.proquest.com/lib/rug/detail.action?docID=1024594>
- Coleman, J. S. (1990). *Foundations of social theory*. Belknap Press of Harvard University Press. Geraadpleegd op 3 augustus 2023 van <https://rug.on.worldcat.org/oclc/268794073>
- Damsa, D., & Ugelvik, T. (2017). A difference that makes a difference? Reflexivity and researcher effects in an All-Foreign prison. *International journal of qualitative methods*, 16(1). <https://doi.org/10.1177/1609406917713132>
- De Vries Robbé, M., Van den End, M., & Kempes, M. (2021). *Onderzoeksrapport Pilot “Risicoscreening in detentie”*. Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie. <https://www.nifp.nl/documenten/rapporten/2021/04/15/onderzoeksrapport-pilot-risicoscreening-in-detentie-2021-1>
- Dickinson, S. R., Willis, G. M., Mather, D. (2018). Protective Factors and the Good Lives Model: Combining Positive Approaches to Assessment and Treatment. In E. Jeglic, C. Calcins (Eds.), *New Frontiers in Offender Treatment*, 43-56. https://doi.org/10.1007/978-3-030-01030-0_3
- Dienst Justitiële Inrichtingen. (2020, december 11). *Basisvoorwaarden re-integratie*. Justitiabelen | dji.nl. <https://www.dji.nl/justitiabelen/volwassenen-in-detentie/reintegratie/basisvoorwaarden-re-integratie>
- Dienst Justitiële Inrichtingen (2021, 4 november). *Interactieve procesplaat reguliere D&R-proces*. dji.nl. <https://www.dji.nl/documenten/publicaties/2021/11/04/interactieve-procesplaat-reguliere-dr-proces>

- Dienst Justitiële Inrichtingen (2022a, februari). *D&R-plan invulinstructie (versie 1.1.)*. DJI. Geraadpleegd 10 april 2023 van DJI Intranet- detentie en re-integratie DJI.
- Dienst Justitiële Inrichtingen. (2013). *Masterplan DJI 2013-2018*. Ministerie van Justitie en Veiligheid. Geraadpleegd op 2 augustus 2023, van <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/blg-215832.pdf>
- Dienst Justitiële Inrichtingen. (2022b, 9 december). *Het huidige D&R proces*. Geraadpleegd 10 april 2023 van DJI Intranet- detentie en re-integratie DJI.
- Dienst Justitiële Inrichtingen. (2022c, 10 oktober). *Justitieel Complex Zaanstad*. www.dji.nl. <https://www.dji.nl/locaties/z/justitieel-complex-zaanstad>
- Dienst Justitiële Inrichtingen. (2022d, 17 maart). *Informatieblad detentie- & re-integratieplan: Voor ketenpartners*. Geraadpleegd op 8 mei 2023, van <https://dji.nl/documenten/publicaties/2021/03/30/informatieblad-dr-plan-ketenpartners>
- Dienst Justitiële Inrichtingen. (2023, 9 mei). *Project Informatie Uitwisseling Ketenpartners* (9 mei 2023). [Powerpoint-slides]. Geraadpleegd op 3 juni 2023 van DJI Intranet- Informatie uitwisseling ketenpartners.
- Dienst Justitiële Inrichtingen. (2023, 13 juni). *Uitstroomcijfers 2017-2021*. www.dji.nl. Geraadpleegd op 14 juli 2023, van <https://www.dji.nl/over-dji/feiten-en-cijfers/cijfers-en-publicaties/uitstroomcijfers>
- Dirkzwager, A., Van der Stelt, S., Palmén, H., & Nieuwbeerta, P. (2016). De leefsituatie van gedetineerden in Amsterdam voor en na detentie [Gedrukt boek]. In Dirkzwager, A., Van Gelder, J., Ruiter, S., & Custers, G. (Reds.). *Beroemd en berucht: criminaliteit in Amsterdam* (pp. 83-115). SWP.
- Garritsen, K., Jankovic, M., Masthoff, E. D., De Caluwé, E., & Bogaerts, S. (29 februari 2022). The Role of Dynamic Risk and Protective Factors in Predicting Violent Recidivism: Intellectual Ability as a Possible Moderator? *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*. <https://doi.org/10.1177/0306624x221079695>
- Geenen, M., Bosker, J., Cirkel, M., Zuurbier, M., Heij, D. (2021a) *Binnen beginnen om buiten te blijven: Deel 1 Eindrapport Effectieve Praktijken en Selectie Ondersteunend Model*. Hogeschool Utrecht. Geraadpleegd op 9 maart 2023, van <https://www.dji.nl/documenten/rapporten/2021/10/15/binnen-beginnen-om-buiten-te-blijven-deel-1>

- Geenen, M., Bosker, J., Cirkel, M., Zuurbier, M., Heij, D. (2021b) *Binnen beginnen om buiten te blijven: Deel 2 Beschrijvingen van de ervaringen uit de experimenten Effectieve Praktijken en Selectie Ondersteunend Model*. Hogeschool Utrecht. Geraadpleegd op 9 maart 2023, van <https://www.dji.nl/documenten/rapporten/2021/10/15/binnen-beginnen-om-buiten-te-blijven-deel-2>
- Grieger, H., & Hosser, L. (2013). Which Risk Factors are Really Predictive? An Analysis of Andrews and Bonta's "Central Eight" Risk Factors for Recidivism in German Youth Correctional Facility Inmates. *Criminal justice and behavior*, 41(5), 613–634. <https://doi.org/10.1177/0093854813511432>
- Guba, E. G., & Lincoln, Y. S. (1985). *Naturalistic Inquiry*. SAGE.
- Hanson, A. (2017). Negative Case Analysis. *The International Encyclopedia of Communication Research Methods* (1)2. <https://doi.org/10.1002/9781118901731.iecrm0165>
- Harper, C. A., Lievesley, R., Blagden, N., Akerman, G., Winder, B., & Baumgartner, E. (2021) Development and validation of the Good Lives Questionnaire, *Psychology Crime & Law*, 27:7, 678-703. <https://doi.org/10.1080/1068316X.2020.1849695>
- Hennink, M., Hutter, I., & Bailey, A. (2020). *Qualitative Research Methods* (2). SAGE.
- Inspectie Justitie en Veiligheid & Toezicht Sociaal Domein. (2023). *Samen werken aan een nieuwe start: Rapport re-integratie tijdens en na detentie*. Ministerie van Justitie en Veiligheid. Geraadpleegd op 15 juli 2023, van <https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/rapporten/2023/06/26/tk-bijlage-1-rapport-samen-werken-aan-een-nieuwe-start/tk-bijlage-1-rapport-samen-werken-aan-een-nieuwe-start.pdf>
- Laub, J. H., & Sampson, R. J. (2003). *Shared beginnings, divergent lives : delinquent boys to age 70*. Harvard University Press. Geraadpleegd op 23 maart 2023, van <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.4159/9780674039971>
- Legard, R., Keegan, J., & Ward, K. (2003). In-depth interviews. In J. Ritchie & J. Lewis (Eds.). *Qualitative research practice: a guide for social science students and researchers* (pp. 138-169). SAGE.
- Mallion, J. S., Wood, J. L., & Mallion, A. (2020, november-december). Systematic review of 'good lives' assumptions and interventions. *Aggression and Violent Behavior*, 55. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2020.101510>

- Maruna, S. (2001). *Making good: how ex-convicts reform and rebuild their lives*. American Psychological Association. Geraadpleegd 10 mei 2023 2023, van <https://rug.on.worldcat.org/oclc/1091431197>
- Meijer, R. F., Moolenaar, D. E. G., Choenni, R., & Van den Braak, S. W. (2022). *Criminaliteit en rechtshandhaving 2021: Ontwikkelingen en samenhangen* (Projectnummer 3353). Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatiecentrum. Geraadpleegd op 27 mei 2023, van <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3206/Cahier-2022-12-volledige-tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Minister voor Rechtsbescherming, Vereniging van Nederlandse Gemeenten, Dienst Justitiële Inrichtingen, Reclassering Nederland, Stichting Verslavingsreclassering GGz, & Stichting Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering. (2019). *'Kansen bieden voor re-integratie': Bestuurlijk Akkoord Re-integratie van (ex-)justitiabele burgers*. Geraadpleegd op 7 augustus 2023, van https://vng.nl/sites/default/files/nieuws_attachments/2019/bestuurlijk_akkoord_re-integratie_ex-justitiabelen_definitief_met_handtekeningen_1_juli_2019.pdf
- Ministerie van Algemene Zaken. (2021a, 5 november). *Recidive verminderen*. Rijksoverheid.nl. Geraadpleegd op 20 mei 2023, van <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/recidive/verminderen-recidive>
- Ministerie van Algemene Zaken. (2021b, 21 december). *Begeleiding tijdens en na de gevangenisstraf*. Rijksoverheid.nl. Geraadpleegd op 23 mei 2023, van <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/recidive/begeleiding-tijdens-de-gevangenisstraf#:~:text=Per%20jaar%20keren%20ongeveer%2030.000,zaken%20op%20orde%20te%20krijgen.>
- Ministerie van Binnenlandse Zaken, Ministerie van Justitie en Veiligheid en Koninkrijksrelaties, & Vereniging van Nederlandse gemeenten. (2019). *Kansen bieden voor re-integratie: in de praktijk: Handreiking bestuurlijk akkoord nazorg ex-gedetineerden*. Vereniging van Nederlandse gemeenten. Geraadpleegd op 20 maart 2023, van <https://vng.nl/sites/default/files/2021-08/01082021-handreiking-re-integratie-exgedetineerden.pdf>
- Ministerie van Justitie en Veiligheid. (2020). *Visie op gevangenisstraffen: recht doen, kansen bieden*. Geraadpleegd op 28 juli 2023, van <https://www.dji.nl/documenten/publicaties/2018/06/01/recht-doen-kansen-bieden>

- National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine. (2022). *The Limits of Recidivism: Measuring Success After Prison*. The National Academies Press. <https://doi.org/10.17226/26459>
- Purvis, M. (2005). *Seeking a good life: Human good and sexual offending*. (Ongepubliceerd proefschrift). University of Melbourne.
- Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming. (2021). *Korte detenties nader bekeken. Minder korte detenties en meer betekenisvolle alternatieven*. Geraadpleegd op 20 maart 2023, van <https://www.rsj.nl/documenten/rapporten/2021/10/29/advies-korte-detenties-nader-bekeken>
- Shenton, A. K. (2004). Strategies for ensuring trustworthiness in qualitative research projects. *Education for Information*, 22(2), 63–75. Geraadpleegd op 18 mei 2023, van <https://doi.org/10.3233/efi-2004-22201>
- Simon Thomas, M., Van Kampen, P., Van Lent, L., Schiffelers, M.-J., Langbroek, P., & Van Erp, J. (2016). *Snel, betekenisvol en zorgvuldig* (Projectnummer 2589). Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatiecentrum. Geraadpleegd op 7 mei 2023, van <http://hdl.handle.net/20.500.12832/2203>
- Swanborn, P. (2010). *Case Study Research: What, Why and How?*. SAGE. <https://doi.org/10.4135/9781526485168>
- Van Damme, L., Hoeve, M., Vermeiren, R., Van der Plasschen, W., & Colins, O. F. (2016). Quality of life in relation to future mental health problems and offending: Testing the Good Lives Model among detained girls. *Law and Human Behavior*, 40(3), 285–294. <https://doi.org/10.1037/lhb0000177>
- Van Ginneken, E. F. J. C. (2014). Interviewing in Prison: Understanding the Impact of Imprisonment. In *Sage Research Methods Cases Part 1*. SAGE. <https://doi.org/10.4135/978144627305014537437>
- Van Horn, J. E., Eisenberg, M., Souverein, F. A., & Kraanen, F. (2018). The Predictive Value of the Central Eight Criminogenic Risk Factors: A Multi-Group comparison of dually diagnosed violent offenders with other subgroups of violent offenders. *HSOA journal of addiction & addictive disorders*, 5(1), 1–11. <https://doi.org/10.24966/aad-7276/100014>
- Vereniging van Nederlandse Gemeenten & Ministerie van Veiligheid & Justitie. (2014). *Richting aan Re-integratie: Convenant Re-integratie van (ex-) gedetineerden*. Geraadpleegd op 28 juli 2023, van <https://www.commissievantoezicht.nl/dossiers/re->

integratiecentra/achtergronddocumenten/convenant-re-integratie-van--ex--gedetineerden.pdf

- Verweij, S., Tollenaar, N., Teerlink, M., & Weijters, G. (2021). *Recidive onder justitiabelen in Nederland* (Projectnummer 3188). Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatiecentrum. Geraadpleegd op 12 juli 2023, van <http://hdl.handle.net/20.500.12832/3104>
- Ward, T., & Fortune, C. (2016). The role of dynamic risk factors in the explanation of offending. *Aggression and Violent Behavior, 29*, 79–88. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2016.06.007>
- Ward, T., & Maruna, S. (2007). *Rehabilitation*. (1). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203962176>
- Ward, T., Polaschek, D. L. L., & Beech, A. R. (2006). *Theories of sexual offending*. Wiley. <https://doi.org/10.1002/9780470713648>
- Welford, J., Milner, C. & Moreton, R. (2021). *Improving service transitions for people experiencing multiple disadvantage: Prison release. Evaluation of Fulfilling Lives: Supporting people experiencing multiple disadvantage*. CFE Research and The University of Sheffield with the Systems Change Action Network. <https://www.tnlcommunityfund.org.uk/media/insights/documents/Improving-service-transitions-for-people-experiencing-multiple-disadvantage-Prison-release-2021.pdf?mtime=20211214162243&focal=none>
- Wermink, H., Blokland, A., Tollenaar, N., Been, J., Schuyt, P., & Apel, R. (2022). Een oude vraag opnieuw onderzocht: effecten van korte gevangenisstraffen ten opzichte van niet-vrijheidsbenemende straffen op recidive op basis van een instrumentele variabele benadering. *Tijdschrift voor Criminologie, 64*(2). 147-170. <https://doi.org/10.5553/TvC/0165182X2022064002001>
- Willis, G. M., Prescott, D. S., & Yates, P. M. (2013). The Good Lives Model (GLM) in Theory and Practice. *Sexual Abuse in Australia & New Zealand, 5*(1), 3-9. https://safersocietypress.org/wp-content/uploads/2022/09/Willis-Prescott-Yates_2013_GLM-SAAZ.pdf
- Zaalberg, A., Cornet, L. J. M., Platje, E., & De Kogel, C. H. (2020). *Leefklimaat en stress in detentie: Een pilotstudie in PI Nieuwegein* (Projectnummer 2855A). Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum. Geraadpleegd op 13 mei 2023, van <http://hdl.handle.net/20.500.12832/241>

Zorn, T. (2008). *Designing and Conducting Semi-Structured Interviews for Research*.

Waikato Management School. Geraadpleegd op 17 mei 2023, van

<https://www.coursehero.com/file/41071232/Zorn-Designing-and-Conducting-Semi-Structured-Interviewspdf/>

Bijlage 1: De 11 primaire behoeften uit het Good Lives Model

Primaire behoefte	Levensdoel	Definitie	Mogelijke secundaire behoeften/ instrumentele middelen
Leven.	Leven en overleven.	Zorg dragen voor de lichamelijke gezondheid en veilig in leven blijven.	Gezond dieet, sporten, verdienen of stelen van geld om huur te kunnen betalen.
Kennis	Leren en weten	Kennis vergaren over zichzelf, anderen, de omgeving of specifieke onderwerpen.	Onderwijs, trainingen of rehabilitatieprogramma's volgen.
Uitmuntendheid spel	Goed zijn in recreatieve activiteiten	Streven naar uitmuntendheid en kunde in hobby's en interesses.	Het beoefenen van een sport, een instrument of een andere kunstvorm.
Uitmuntendheid in werk	Beschouwd worden als expert op het werkgebied.	Streven naar uitmuntendheid en kunde op werkgebied	Een baan of vrijwilligerswerk hebben.
Uitmuntendheid in keuzevrijheid	Persoonlijke keuzes en onafhankelijkheid.	Autonomie en onafhankelijkheid hebben bij het nemen van beslissingen.	Het ontwikkelen en controle hebben over levensplannen, controle over andere mensen uitoefenen, mensen manipuleren of misbruiken.
Innerlijke vrede	Gemoedsrust	Emotioneel evenwicht ervaren, vrij van emotionele problemen en stress.	Beweging, meditatie, alcoholgebruik, drugsgebruik, seks.
Verbondenheid	Relaties en vriendschappen	Het hebben van vriendschap, intieme relaties op romantisch gebied of familiale relaties.	Tijd doorbrengen met vrienden, familie en romantische partners.
Gemeenschap	Onderdeel van een gemeenschap zijn.	Onderdeel zijn van een groep met gedeelde interesses en waarden.	Bij een sportteam of vrijwilligersgroep horen; onderdeel zijn van een gang.
Spiritualiteit	Betekenis hebben in het leven.	Betekenis en doelen hebben in het leven; onderdeel zijn van een groter geheel.	Deelnemen aan religieuze activiteiten, deelnemen aan groepen met een gedeeld doel (bijvoorbeeld een milieuorganisatie).
Geluk	Gelukkig zijn	Het verlangen om geluk en genot te ervaren.	Met vrienden afspreken, films kijken, seks, , spannende activiteiten beoefenen of middelengebruik.
Creativiteit	Creatief zijn	Het verlangen om iets te creëren, buiten de gebaande paden denken, nieuwe dingen proberen.	Schilderen, fotograferen of andere manieren om zich artistiek te uiten, nieuwe activiteiten ondernemen.

Aangepast van: Casey et. al., 2012; Willis et. al., 2013; Harper et. al., 2021

Bijlage 2: Output kruistabellen SPSS

Tabel 1: Beschrijvende informatie participanten

Analysemethode: Descriptieve gegevens uit het dossieronderzoek middels een kruistabel met elkaar vergeleken.

Case Processing Summary

	Valid		Cases Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
casenummer * Detentieduur in maanden en dagen	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%
casenummer * Op welke wijze kwam gedetineerde binnen	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%
casenummer * Op wel cluster verbleef gedetineerde tijdens de ISS periode	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%
casenummer * Op welk cluster verbleef gedetineerde in de vervolprocedure	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%
casenummer * Interview met de casemanager uitgevoerd	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%
casenummer * Interview met de mentor uitgevoerd	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%
casenummer * Interview met de FO D&T uitgevoerd	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%

casenummer * Detentieduur in maanden en dagen Crosstabulation

Count		Detentieduur in maanden en dagen						Total
		2 maanden en 4 dagen	1 maand en 25 dagen	2 maanden en 1 dag	2 maanden en 4 dagen	1 maand en 25 dagen	1 maand en 16 dagen	
casenummer	N1	1	0	0	0	0	0	1
	N2	0	1	0	0	0	0	1
	N3	0	0	1	0	0	0	1
	N4	0	0	0	1	0	0	1
	N5	0	0	0	0	1	0	1
	N6	0	0	0	0	0	1	1
Total		1	1	1	1	1	1	6

casenummer * Op welke wijze kwam gedetineerde binnen Crosstabulation

Count		Op welke wijze kwam gedetineerde binnen			Total
		regulier	Huis van Bewaring	Zelfmelder	
casenummer	N1	0	1	0	1
	N2	0	0	1	1
	N3	0	0	1	1
	N4	1	0	0	1
	N5	0	0	1	1
	N6	0	1	0	1
Total		1	2	3	6

casenummer * Op wel cluster verbleef gedetineerde tijdens de ISS periode Crosstabulation

Count		Op wel cluster verbleef gedetineerde tijdens de ISS periode				Total
		Oost	Zuid	West	Andere inrichting	
casenummer	N1	0	0	1	0	1
	N2	0	1	0	0	1
	N3	1	0	0	0	1
	N4	0	0	0	1	1
	N5	1	0	0	0	1
	N6	0	0	1	0	1
Total		2	1	2	1	6

casenummer * Op welk cluster verbleef gedetineerde in de vervolprocedure Crosstabulation

Count		Op welk cluster verbleef gedetineerde in de vervolprocedure			Total
		Noord	Oost	Zuid	
casenummer	N1	1	0	0	1
	N2	0	0	1	1
	N3	0	1	0	1
	N4	0	1	0	1
	N5	0	1	0	1
	N6	1	0	0	1
Total		2	3	1	6

casenummer * Interview met de casemanager uitgevoerd Crosstabulation

Count		Interview met de casemanager uitgevoerd		Total
		Ja	Nee	
casenummer	N1	1	0	1
	N2	1	0	1
	N3	0	1	1
	N4	1	0	1
	N5	1	0	1
	N6	1	0	1
Total		5	1	6

casenummer * Interview met de mentor uitgevoerd Crosstabulation

Count

		Interview met de mentor uitgevoerd		Total
		Ja	Nee	
casenummer	N1	0	1	1
	N2	1	0	1
	N3	1	0	1
	N4	1	0	1
	N5	1	0	1
	N6	1	0	1
Total		5	1	6

casenummer * Interview met de FO D&T uitgevoerd Crosstabulation

Count

		Interview met de FO D&T uitgevoerd		
		Ja	Nee	Total
casenummer	N1	0	1	1
	N2	1	0	1
	N3	0	1	1
	N4	0	1	1
	N5	1	0	1
	N6	0	1	1
Total		2	4	6

Tabel 2: Beschrijvende gegevens detentieduur

Analysemethode: descriptieve gegevens in kruistabel.

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
casenummer * Detentieduur in dagen	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%

casenummer * Detentieduur in dagen Crosstabulation

Count

		Detentieduur in dagen					Total
		46,00	56,00	62,00	63,00	65,00	
casenummer	N1	0	0	0	1	0	1
	N2	0	1	0	0	0	1
	N3	0	0	1	0	0	1
	N4	0	0	0	0	1	1
	N5	0	1	0	0	0	1
	N6	1	0	0	0	0	1
Total		1	2	1	1	1	6

Tabel 3: Beschrijvende gegevens nazorg JC Zaanstad

Analysemethode: Descriptieve gegevens uit het dossieronderzoek middels een kruistabel met elkaar vergeleken.

	Case Processing Summary					
	Valid		Cases Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
casenummer * Heeft de gedetineerde problemen op het gebied van inkomen/werk/dagbesteding	5	83,3%	1	16,7%	6	100,0%
casenummer * Heeft de gedetineerde problemen op het gebied van schulden	5	83,3%	1	16,7%	6	100,0%
casenummer * Heeft de gedetineerde onderdak na de detentie	5	83,3%	1	16,7%	6	100,0%
casenummer * Heeft de gedetineerde zorg nodig na de detentie	5	83,3%	1	16,7%	6	100,0%
casenummer * Heeft de gedetineerde een identiteitsbewijs	5	83,3%	1	16,7%	6	100,0%
casenummer * Zijn er bijzonderheden (beschermende en risicofactoren) bekend betreffende het sociaal netwerk?	5	83,3%	1	16,7%	6	100,0%

casenummer * Heeft de gedetineerde problemen op het gebied van inkomen/werk/dagbesteding Crosstabulation

Count		Heeft de gedetineerde problemen op het gebied van inkomen/werk/dagbesteding		Total
		nee	ja	
casenummer	N1	1	0	1
	N2	1	0	1
	N3	0	1	1
	N4	0	1	1
	N6	1	0	1
Total		3	2	5

casenummer * Heeft de gedetineerde problemen op het gebied van schulden Crosstabulation

Count		Heeft de gedetineerde problemen op het gebied van schulden		Total
		ja	nader onderzoek nodig	
casenummer	N1	0	1	1
	N2	1	0	1
	N3	1	0	1
	N4	1	0	1
	N6	0	1	1
Total		3	2	5

casenummer * Heeft de gedetineerde onderdak na de detentie Crosstabulation

Count		Heeft de gedetineerde onderdak na de detentie	
		ja	Total
casenummer	N1	1	1
	N2	1	1
	N3	1	1
	N4	1	1
	N6	1	1
Total		5	5

casenummer * Heeft de gedetineerde zorg nodig na de detentie Crosstabulation

Count		Heeft de gedetineerde zorg nodig na de detentie		Total
		nee	ja	
casenummer	N1	1	0	1
	N2	1	0	1
	N3	1	0	1
	N4	0	1	1
	N6	1	0	1
Total		4	1	5

casenummer * Zijn er bijzonderheden (beschermende en risicofactoren) bekend betreffende het sociaal netwerk? Crosstabulation

Count

		Zijn er bijzonderheden (beschermende en risicofactoren) bekend betreffende het sociaal netwerk?		Total
		niet ingevuld	wel ingevuld	
casenummer	N1	0	1	1
	N2	0	1	1
	N3	1	0	1
	N4	0	1	1
	N6	0	1	1
Total		1	4	5

casenummer * Heeft de gedetineerde een identiteitsbewijs Crosstabulation

Count

		Heeft de gedetineerde een identiteitsbewijs		Total
		nee	ja	
casenummer	N1	0	1	1
	N2	0	1	1
	N3	0	1	1
	N4	1	0	1
	N6	1	0	1
Total		2	3	5

Tabel 4 : Beschrijvende gegevens informatieblad gemeenten

Analysemethode: Descriptieve gegevens uit het dossieronderzoek middels een kruistabel met elkaar vergeleken.

Case Processing Summary

	Valid		Cases Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
casenummer * De persoon heeft ondersteuning nodig bij het behouden of verkrijgen van werk of inkomen na detentie.	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Inkomensbron voor detentie	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Uitkeringsinstantie	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij schuldproblematiek	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Er was schuldhelpverlening voor detentie.	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Voor detentie was sprake van	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het behouden van een huurwoning of onderdak.	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Huisvesting na detentie	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Er is een huurachterstand	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%

casenummer * De persoon heeft ondersteuning nodig bij het behouden of verkrijgen van werk of inkomen na detentie. Crosstabulation

Count

		De persoon heeft ondersteuning nodig bij het behouden of verkrijgen van werk of inkomen na detentie.		Total
		nee	ja	
casenummer	N1	1	1	1
	N2	1	1	1
	N4	1	1	1
	N6	1	1	1
	Total		4	4

**casennummer * Inkomensbron voor detentie
Crosstabulation**

Count

		Inkomensbron voor detentie			Total
		geen	eigen bedrijf	uitkering	
casennummer	N1	0	1	0	1
	N2	1	0	0	1
	N4	1	0	0	1
	N6	0	0	1	1
Total		2	1	1	4

casennummer * Uitkeringsinstantie Crosstabulation

Count

		Uitkeringsinstantie			Total
		N.v.t	Geen	Gemeente	
casennummer	N1	1	0	0	1
	N2	1	0	0	1
	N4	0	1	0	1
	N6	0	0	1	1
Total		2	1	1	4

casennummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij schuldproblematiek Crosstabulation

Count

		Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij schuldproblematiek		Total
		nee	ja	
casennummer	N1	1	0	1
	N2	0	1	1
	N4	0	1	1
	N6	1	0	1
Total		2	2	4

casennummer * Er was schuldhulpverlening voor detentie. Crosstabulation

Count

		Er was schuldhulpverlening voor detentie.		Total
		nee	n.v.t.	
casennummer	N1	0	1	1
	N2	1	0	1
	N4	1	0	1
	N6	0	1	1
Total		2	2	4

casennummer * Voor detentie was sprake van Crosstabulation

Count

		Voor detentie was sprake van	Total
		n.v.t.	
casennummer	N1	1	1
	N2	1	1
	N4	1	1
	N6	1	1
Total		4	4

casennummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het behouden van een huurwoning of onderdak. Crosstabulation

Count

		Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het behouden van een huurwoning of onderdak.	
		nee	Total
casennummer	N1	1	1
	N2	1	1
	N4	1	1
	N6	1	1
Total		4	4

casennummer * Huisvesting na detentie Crosstabulation

Count

		Huisvesting na detentie		Total
		huurwoning	familie/vrienden	
casennummer	N1	1	0	1
	N2	1	0	1
	N4	0	1	1
	N6	0	1	1
Total		2	2	4

casennummer * Er is een huurachterstand Crosstabulation

Count

		Er is een huurachterstand		Total
		nee	ja	
casennummer	N1	0	1	1
	N2	1	0	1
	N4	1	0	1
	N6	0	1	1
Total		2	2	4

Tabel 5: Vervolg beschrijvende gegevens gemeente

Analysemethode: Descriptieve gegevens uit het dossieronderzoek middels een kruistabel met elkaar vergeleken.

	Case Processing Summary					
	Valid		Cases Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
casenummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het verkrijgen van onderdak	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Hij/zij staat ingeschreven als woningzoekende.	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het tijdens detentie voortzetten of opstarten van een traject voor:	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het verkrijgen van	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Vervaldatum van het identiteitsbewijs	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Deze persoon vraagt voor zichzelf ondersteuning door de gemeente na detentie	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%
casenummer * Deze persoon vraagt ondersteuning voor gezinsleden	4	66,7%	2	33,3%	6	100,0%

casenummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het verkrijgen van onderdak Crosstabulation

Count		Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het verkrijgen van onderdak		
		nee	ja	Total
casenummer	N1	1	0	1
	N2	1	0	1
	N4	0	1	1
	N6	1	0	1
	Total	3	1	4

casenummer * Hij/zij staat ingeschreven als woningzoekende. Crosstabulation

Count		Hij/zij staat ingeschreven als woningzoekende.		Total
		nee	ja	
casenummer	N1	1	0	1
	N2	0	1	1
	N4	1	0	1
	N6	0	1	1
Total	2	2	4	

casennummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het tijdens detentie voortzetten of opstarten van een traject voor: Crosstabulation

Count

		Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het tijdens detentie voortzetten of opstarten van een traject voor:		
		onbekend		Total
casennummer	N1	1		1
	N2	1		1
	N4	1		1
	N6	1		1
Total		4		4

casennummer * Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het verkrijgen van Crosstabulation

Count

		Deze persoon heeft ondersteuning nodig bij het verkrijgen van		
		identiteitsbewijs	paspoort	Total
casennummer	N1	1	0	1
	N2	1	0	1
	N4	0	1	1
	N6	0	1	1
Total		2	2	4

casennummer * Vervaldatum van het identiteitsbewijs Crosstabulation

Count

		Vervaldatum van het identiteitsbewijs		
		onbekend	bekend	Total
casennummer	N1	0	1	1
	N2	0	1	1
	N4	1	0	1
	N6	0	1	1
Total		1	3	4

casennummer * Deze persoon vraagt ondersteuning voor gezinsleden Crosstabulation

Count

		Deze persoon vraagt ondersteuning voor gezinsleden		
		nee		Total
casennummer	N1	1		1
	N2	1		1
	N4	1		1
	N6	1		1
Total		4		4

casennummer * Deze persoon vraagt voor zichzelf ondersteuning door de gemeente na detentie Crosstabulation

Count

		Deze persoon vraagt voor zichzelf ondersteuning door de gemeente na detentie		
		nee		Total
casennummer	N1	1		1
	N2	1		1
	N4	1		1
	N6	1		1
Total		4		4

Risicoscreener deel 1, 2 en 3 ingevuld en gedeeld.

Analysemethode: Descriptieve gegevens uit het dossieronderzoek middels een kruistabel met elkaar vergeleken.

Case Processing Summary

	Valid		Cases Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
casenummer * Is risicoscreener 1 ingevuld?	6	100,0%	0	0,0%	6	100,0%
casenummer * Is risicoscreener 2 ingevuld	5	83,3%	1	16,7%	6	100,0%
casenummer * Is risicoscreener deel 3 ingevuld?	1	16,7%	5	83,3%	6	100,0%
casenummer * Is risicoscreener deel 3 gedeeld?	1	16,7%	5	83,3%	6	100,0%

casenummer * Is risicoscreener 2 ingevuld Crosstabulation

		Is risicoscreener 2 ingevuld		Total
		nee	ja	
casenummer	N1	1	0	1
	N2	0	1	1
	N3	1	0	1
	N4	1	0	1
	N5	1	0	1
Total		4	1	5

Is risicoscreener 1 ingevuld?

		Is risicoscreener 1 ingevuld?		Total
		nee	ja	
casenummer	N1	0	1	1
	N2	0	1	1
	N3	0	1	1
	N4	0	1	1
	N5	0	1	1
	N6	1	0	1
Total		1	5	6

casenummer * Is risicoscreener deel 3 ingevuld? Crosstabulation

Count

		Is risicoscreener deel 3 ingevuld?		Total
		nee	ja	
casenummer	N1	1	0	1
	N2	0	1	1
	N3	1	0	1
	N4	1	0	1
	N5	1	0	1
	N6	1	0	1
Total		5	1	6

casenummer * Is risicoscreener deel 3 gedeeld? Crosstabulation

Count

		Is risicoscreener deel 3 gedeeld?	
		nee	Total
casenummer	N2	1	1
Total		1	1

Bijlage 3: Algemene topiclijst

Topics

- Hoe wordt het intakeproces ingevuld
 - o Aanvullend voor medewerkers: hoe draagt de algemene informatiedeling hieraan bij
- Informatie-uitwisseling en inzet hulpvragen op Leefgebieden
 - o Gedetineerden: In hoeverre informatie gedeeld en zijn er hulpvragen
 - o Medewerkers: welke informatie is met netwerkpartners uitgewisseld en welke inzet is op de hulpvragen op de leefgebieden ingezet.
- Criminogene factoren en persoonskenmerken inzichtelijk en in inzet (medewerkers JC Zaanstad)
- Rijker inzicht
 - o Gedetineerden: motivatie om aan eigen re-integratie te werken en de impact die detentie heeft gemaakt
 - o Medewerkers: invloed informatie-uitwisseling op impact die tijdens detentie wordt gemaakt en invulling leefgebied sociale netwerken/motivatie

Bijlage 4: Interviewschema instroom gedetineerden

Vragenlijst instroom gedetineerden

(Voorafgaand aan interview dossier bekijken om in te zien welke relevante gegevens zijn gedeeld in de keten)

In het kader van mijn afstudeerscriptie voor mijn master sociologie, neem ik dit interview met u af. Ik voer dit onderzoek uit om meer inzicht te krijgen in de wijze waarop informatie wordt gedeeld tussen JC Zaanstad, het Actiecentrum Veiligheid en Zorg en de overige netwerkpartners betrokken bij de re-integratie. De vragen gaan over de leefgebieden ID bewijs, onderdak, werk, inkomen en dagbesteding, schuldhulpverlening, zorg en motivatie. Daarom ben ik benieuwd naar uw ervaring rondom het delen van informatie op deze zes leefgebieden. Alles wat u mij verteld zal gespeudonimiseerd worden verwerkt, wat betekent alle direct herleidbare persoonsgegevens worden verwijderd. U heeft het toestemmingsformulier net ondertekend, heeft u alle informatie begrepen en geeft u ook mondeling toestemming voor het afnemen van dit interview? Heeft u nog vragen voor dat we beginnen?

Thema's

Inleiding

1. Ik doe onderzoek onder gedetineerden die terugkeren naar Amsterdam, woonde u daar voor uw detentie ook al/ wat heeft u met de stad/
2. Heeft u zich voorbereid op de detentie?
 - Zaken geregeld rondom leefgebieden ID bewijs, onderdak, werk, inkomen en dagbesteding, schuldhulpverlening, zorg en motivatie
3. Hoe heeft u de tijd in JC Zaanstad tot nu toe ervaren?
 - Probes: contact met medewerkers, medege-detineerden, familie, kinderen,

Intakeproces

4. Welke gesprekken en/of activiteiten heeft u sinds de binnenkomst in JC Zaanstad gehad om over uw leefsituatie na detentie te praten?
Probes: Intake, screening, trajectgesprek, ook ketenpartners of 3RO aanwezig, intake met casemanager, mentorgesprekken, re-integratiedoelen, wat vond u tijdens die gesprekken belangrijk om te bespreken?
5. Heeft u het gevoel dat dat u tijdens de intake alles bij de casemanager of mentor hebt kunnen vertellen wat u wilde aangeven?
 - Probes: alles kunnen aangeven/delen op leefgebieden → deze vraag dient als overgang voor de vragen op de leefgebieden, dus als 'normaal gesprek' tussen onderstaande leefgebieden gaan schakelen.

ID-kaart

6. Heeft u stappen doorlopen om een ID kaart aan te vragen?
 - Probes: Welke; Helpen de casemanager/JCZ en overige instanties u daarbij; Hoe?

Onderdak

7. Kan u mij wat vertellen over de informatie die u over uw woonsituatie met uw casemanager en/of mentor heeft gedeeld?
 - Probes: wat was daarbij belangrijk (bijv. Huidige woonsituatie, inschrijving woningnet, huurdoorbetaling), in hoeverre heeft u het gevoel dat u een volledig beeld heeft kunnen geven van uw situatie, heeft u het gevoel dat u alle relevante informatie heeft kunnen vertellen.
8. Welke hulp heeft u nodig op het gebied van onderdak?
 - Probes: zelf actie, kennis van partners voor hulp

Werk, inkomen en dagbesteding

9. Kan u mij wat vertellen over de informatie die u over het uw werk, inkomen en/of dagbesteding met uw casemanager en/of mentor heeft gedeeld?
 - Probes: wat was daarbij belangrijk (bijv. baan, werkverleden, vakgebied/interesses (vakman/specialist), in hoeverre heeft u het gevoel dat u een volledig beeld heeft kunnen geven van uw situatie, heeft u het gevoel dat u alle relevante informatie heeft kunnen vertellen.
10. Op welke zou u het beste worden geholpen op het gebied van werk, inkomen en dagbesteding?
 - Probes: welke acties, zelf actie, kennis van partners voor hulp, vakman/specialist op een gebied, uitzoeken wat past (ook motivatie), creativiteit dagbesteding?

schuldhulpverlening

11. Heeft u schulden? In hoeverre had/heeft u de behoefte om informatie over uw schulden met betrokken hulpverleners te delen.
 - Probes: Indien behoefte groot en beeld volledig: wat is daarin vooral belangrijk?
12. Kan u mij wat vertellen over de informatie die u met uw casemanager heeft gedeeld over deze schulden
 - Probes: wat was daarbij belangrijk (CJIB, ook andere schulden aangegeven), in hoeverre heeft u het gevoel dat u een volledig beeld heeft kunnen geven van uw situatie, heeft u het gevoel dat u alle relevante informatie heeft kunnen vertellen.

Zorg

13. in hoeverre had/heeft u de behoefte om informatie over uw zorgbehoeften met betrokken hulpverleners te delen.
 - Probes: Indien behoefte groot en beeld volledig: wat is daarin vooral belangrijk?

14. Heeft u het gevoel dat u alle informatie op het gebied van zorg met de casemanager en/of mentor hebt kunnen delen tijdens de intake of trajectgesprekken?
- Probes: Wat was daarbij belangrijk (emotionele gezondheid, stress: niet alleen door detentie maar algemeen), in hoeverre heeft u het gevoel dat u een volledig beeld heeft kunnen geven van uw situatie, heeft u het gevoel dat u relevante informatie heeft kunnen vertellen.

Sociale netwerken

15. In hoeverre heeft u het gevoel dat u informatie over uw sociale netwerk met de casemanager en/of mentor heeft kunnen delen?
- Probes: kinderen, partner, familie; gemeenschap, bredere sociale kringen
16. Op welke zou u het beste worden geholpen op het gebied van sociaal netwerk?
- Probes: acties, Vader-kinddag/bezoek, bezoek, anders.

Motivatie

17. Bent u nu bezig met uw leefsituatie na detentie? Hoe of op welke manier?
- Probes: Op welk vlak wel/niet, hoe is dat van invloed op uw acties(re-integratiedoelen) die zijn opgesteld in uw D&R-plan om tijdens detentie uit te voeren?
18. Ik kan mij voorstellen dat u redenen kan hebben gehad om sommige informatie rondom uw re-integratie (inkomen, werk, huisvesting, schulden, zorg, sociaal netwerk) niet of niet volledig te delen met de casemanager of mentor, is dat zo? Waarom voelde u dat?
- Probes: Schaamte, eerdere ervaringen, de wijze waarop het werd gevraagd, waardoor het gevoel dat dingen niet gedeeld konden worden, op welke manier had u zich op uw gemak gevoeld om deze informatie wel te delen?
19. Welke informatie had u tijdens de intake en trajectgesprekken wel willen delen, waar niet om werd gevraagd?
- Probes: informatie buitenwereld, hobby's/interesses, spiritualiteit/doelen in het leven, geluk/plezier, creativiteit.
20. Er wordt vanuit JC Zaanstad van u verwacht dat u zelf veel initiatief tijdens de detentie en het uitvoeren van de acties (re-integratiedoelen) voor uw terugkeer naar Amsterdam, hoe ervaart u deze wijze van werken?
- Probes: autonomie/keuzevrijheid, duidelijk welke acties moeten worden genomen, hulp vanuit RIC, duidelijk welke netwerkpartners hulp kunnen bieden, draagt het bij aan uw motivatie, wat zou hier verder nog bij kunnen helpen?
21. Staat u open voor ondersteuning van netwerkpartners (zoals AcVZ, GGD, buiten RIC, etc.) in het kader van uw terugkeer uit detentie? Hoe?
- Probes: is dit ook tijdens de detentie van invloed uw motivatie om zelf aan de re-integratie te werken (op leefgebieden die we net besproken hebben)?

Afsluiting:

22. Heeft u verder nog situaties ervaren die niet besproken zijn, maar waarvan u het gevoel heeft dat het de terugkeer naar de samenleving beïnvloed en die u nog wil delen?
23. We zijn aan het einde van het interview gekomen. Wil u graag nog iets toevoegen of heeft u nog vragen?

Zoals eerder al bij u aangegeven zou ik u ook graag nog een tweede keer interviewen, wanneer uw detentie er bijna opzit. Ik hoop natuurlijk dat u daar ook nog voor open staat. Kunnen we daar alvast een afspraak voor maken?

Bijlage 5: Interviewschema uitstroom gedetineerden

Vragenlijst uitstroom gedetineerden

Introductie

1. Hoe gaat het nu met je?
2. Wat is er sinds ons vorige gesprek veranderd in uw situatie rondom de verschillende leefgebieden?
 - Probes: (ook casestudie erbij) ID kaart, Onderdak, Werk, inkomen, dagbesteding, Schuldhulpverlening, Zorg, Motivatie/sociaal netwerk?
3. Je komt nu bijna vrij uit detentie, hoe heb je de inzet van medewerkers uit JC Zaanstad of overige netwerkpartners ervaren?
 - Probes: Acties op leefgebieden rond, hulp voor na detentie geregeld.

Re-integratie algemeen:

4. Welke gesprekken en/of activiteiten heb je gedurende de detentieperiode gehad om te werken aan je re-integratie?
 - Zelf actie, interventies, gesprekken medewerkers, werk, RIC
5. Wat heeft je het meest geholpen om te werken aan re-integratie?
 - Probes: medewerkers, informatieformulieren, eigen netwerk, medegedetineerden
6. Wat heeft je het meest tegengehouden om te werken aan de re-integratie?
 - Probes: medewerkers, emotionele staat, onduidelijkheid, op welke wijze, hoe zou dat anders kunnen

Hulpvraag

Autonomie D&R-plan,

7. Heb je tijdens detentie om ondersteuning gevraagd voor een van de leefgebieden?
 - Probes: ID kaart, Onderdak, Werk, inkomen, dagbesteding, Schuldhulpverlening, Zorg, Motivatie/sociaal netwerk, om hulp voor andere zaken na detentie gevraagd, Aan wie om hulp gevraagd, is het goed opgepakt.

Leefgebied ID kaart → ja of nee kijken in dossier, daar vragen op aanpassen. Indien nee:

8. Welke stappen moeten na detentie nog worden ondernomen om een ID kaart te krijgen?
 - Probes: zelf, hulpverlening, hulp bij nodig, is het duidelijk voor je hoe dit moet worden gedaan, heb je hulp nodig van netwerkpartners?

Leefgebied onderdak → ja of nee kijken in dossier, daar vragen op aanpassen

9. In hoeverre hebben medewerkers u tijdens de detentie geholpen onderdak te krijgen na de detentie.
 - Probes: interventies gevolgd, hulp RIC
10. Welke acties heeft u zelf ondernomen om onderdak na detentie te regelen?

- Woningnet, netwerkcontacten

Leefgebied werk, inkomen en dagbesteding

11. Welke ontwikkelingen heeft u op het gebied van werk, inkomen en dagbesteding doorgemaakt tijdens de detentie?
 - Probes: Vaste baan, tijdelijke baan, zelf geregeld, nieuwe interesses in specifiek vakgebied opgedaan, cursus gevolgd, opleiding
12. In hoeverre hebben medewerkers u tijdens de detentie geholpen om werk, inkomen of dagbesteding te krijgen na de detentie?
 - Probes: contact gelegd met netwerkpartners, cursus aanbevolen
13. Welke acties heeft u zelf ondernomen om onderdak na detentie te regelen?

Leefgebied schuldhulpverlening

14. Welke ontwikkelingen heeft u op het gebied schuldhulpverlening doorgemaakt tijdens de detentie?
 - Probes: regeling getroffen, hulp bij inzichtelijk maken
15. In hoeverre hebben medewerkers u tijdens de detentie geholpen in het kader van schuldhulpverlening na de detentie?
 - Probes: inzichtelijk gemaakt, regeling aangevraagd
16. Welke acties heeft u zelf ondernomen om zorg na detentie te regelen?

Leefgebied zorg

17. Welke ontwikkelingen heeft u op het gebied van zorg doorgemaakt tijdens de detentie
 - Probes: hulp van medische dienst, doorverwijzing netwerkpartners
18. In hoeverre hebben medewerkers u tijdens de detentie geholpen om deze zorg ook te krijgen na de detentie?
19. Is er op dit gebied hulp door netwerkpartners geregeld voor na de detentie?
 - Probes: aangegeven, doorverwezen.
20. Welke acties heeft u zelf ondernomen om zorg na detentie te regelen?

Leefgebied motivatie/sociale netwerken

21. Op welke wijze heeft je detentie in JC Zaanstad invloed gehad op je motivatie voor een succesvolle terugkeer naar de samenleving?
 - Welke informatie niet, waarom niet,
22. In hoeverre is je sociale netwerk betrokken geweest bij je re-integratie?
 - Probes: contact, bezoek, zelf geregeld, aangespoord door medewerkers

Rijker inzicht:

23. In hoeverre heb je het gevoel dat de detentie een impact heeft gehad op je gedrag en hoe je je voelt tegenover je terugkeer naar de samenleving?
 - Probes: nieuw perspectief, doelen opgesteld, kijk op toekomst.
24. Hoe hebben de activiteiten en gesprekken tijdens detentie hebben bijgedragen aan je terugkeer naar de maatschappij?

- Probes: wat had verder geholpen?

Afsluiting

25. Wat hadden medewerkers betrokken bij uw re-integratie in uw ogen beter kunnen doen om zorg te dragen voor uw terugkeer in de samenleving?
26. Zijn er nog dingen die ik niet aan u heb gevraagd, maar die u nog wel graag wil delen rondom de zorg voor uw re-integratie?

Bijlage 6: Interviewschema deel 1 casemanager N1

Vragenlijst medewerkers

In het kader van mijn afstudeerscriptie voor mijn master sociologie, neem ik dit interview met u af. Ik voer dit onderzoek uit om meer inzicht te krijgen in de wijze waarop informatie wordt gedeeld tussen JC Zaanstad, het Actiecentrum Veiligheid en Zorg en de overige netwerkpartners betrokken bij de re-integratie. De vragen gaan over de leefgebieden ID bewijs, onderdak, werk, inkomen en dagbesteding, schuldhulpverlening, zorg en motivatie. Daarom ben ik benieuwd naar uw ervaring rondom het delen van informatie op deze zes leefgebieden. Alles wat u mij verteld zal gespeudonimiseerd worden verwerkt, wat betekent alle direct herleidbare persoonsgegevens worden verwijderd. Het is ook qua privacy niet wenselijk om de naam van de desbetreffende gedetineerde op de opname te krijgen, dus ik zou u graag willen vragen om te proberen de naam nie te benoemen. U heeft het toestemmingsformulier net ondertekend, heeft u alle informatie begrepen en geeft u ook mondeling toestemming voor het afnemen van dit interview? Heeft u nog vragen voor dat we beginnen?

Thema's

Inleiding:

2. Voor welke organisatie bent u werkzaam?
3. Waarom heeft u ervoor gekozen om in dit werkveld te werken?
4. Welke functie vervult u binnen het detentie en re-integratie netwerk?
 - o Probes: werkzaamheden, welke rol voert u uit, op welk moment stapt u in

Informatiedeling algemeen

5. Bent u ook aanwezig geweest bij een intake- of trajectgesprek met de gedetineerde?
 - o Probes: waarom wel/niet
6. Hoe ervaart u de wijze waarop informatie wordt gedeeld tussen (organisatie waar persoon werkzaam is) en de overige netwerkpartners betrokken bij de re-integratie van gedetineerde Amsterdammers?
 - o Probes: volledigheid informatie; vinden netwerkpartners, overzicht aanwezige netwerkpartners (duidelijk voor u); gaat dat goed niet goed, waarom?
7. Over welk van de 6 leefgebieden deelt u informatie binnen het netwerk?
 - o Probes: ID bewijs; onderdak; werk, inkomen en dagbesteding; schuldhulpverlening; zorg; motivatie/sociaal netwerk → schakelvraag voor onderstaande thema's
8. Deelt u verder informatie in het netwerk die niet onder een van de 6 leefgebieden valt?
 - o Probes: autonomie, wijze van omgang met anderen.

Leefgebied ID kaart

9. Kan u mij meenemen in het proces dat u heeft doorlopen om de informatie rondom de ID kaart van de desbetreffende gedetineerde beeld te krijgen?

- Probes: Hoe is de informatie verzameld; Van wie ontvangen; Welke informatie ontvangen; Op welke manier ontvangen.
- 10. Heeft u het gevoel dat hiermee genoeg informatie wordt ingewonnen om een bijdrage aan de inzet (een succesvolle terugkeer/perspectief verbeteren) te leveren?
 - Probes: Welke aanvullende informatie zou nog nuttig zijn; waarom zou aanvullende informatie nuttig zijn.
- 11. Bent u tegen bepaalde ‘muren’ aangelopen tijdens de informatieverzameling? Zo ja, welke?
 - Probes: Niet tijdig ontvangen informatie; Niet kunnen openen bestanden; Geen volledige informatie; Anders.
- 12. In hoeverre heeft u de informatie op dit leefgebied gedeeld met andere netwerkpartners?

Leefgebied onderdak

- 13. Kan u mij meenemen in het proces dat u heeft doorlopen om de informatie rondom het onderdak van de desbetreffende gedetineerde in beeld te krijgen.
 - Probes: Hoe is de informatie verzameld; Van wie ontvangen; Welke informatie ontvangen; Op welke manier ontvangen.
- 14. Heeft u het gevoel dat hiermee genoeg informatie wordt ingewonnen om een bijdrage aan de inzet te leveren?
 - Probes: Welke aanvullende informatie zou nog nuttig zijn; waarom zou aanvullende informatie nuttig zijn.
- 15. Bent u tegen bepaalde ‘muren’ aangelopen tijdens de informatieverzameling? Zo ja, welke?
 - Probes: Niet tijdig ontvangen informatie; Niet kunnen openen bestanden; Geen volledige informatie; gedetineerde geeft niet alles aan, anders
- 16. In hoeverre heeft u de informatie op dit leefgebied gedeeld met andere netwerkpartners?

Leefgebied werk, inkomen en dagbesteding

- 17. Kan u mij meenemen in het proces dat u heeft doorlopen om de informatie rondom de werk, inkomen en dagbesteding van de desbetreffende gedetineerde in beeld te krijgen.
 - Probes: Hoe is de informatie verzameld; Van wie ontvangen; Welke informatie ontvangen; Op welke manier ontvangen.
- 18. Heeft u het gevoel dat hiermee genoeg informatie wordt ingewonnen om een bijdrage aan de inzet te leveren?
 - Probes: Welke aanvullende informatie zou nog nuttig zijn; waarom zou aanvullende informatie nuttig zijn.
- 19. Bent u tegen bepaalde ‘muren’ aangelopen tijdens de informatieverzameling? Zo ja, welke?
 - Probes: Niet tijdig ontvangen informatie; Niet kunnen openen bestanden; Geen volledige informatie; gedetineerde geeft niet alles aan, anders

20. In hoeverre heeft u de informatie op dit leefgebied gedeeld met andere netwerkpartners?

Leefgebied schuldhulpverlening

21. Kan u mij meenemen in het proces dat u heeft doorlopen om de informatie rondom schuldhulpverlening van de desbetreffende gedetineerde in beeld te krijgen.
- Probes: Hoe is de informatie verzameld; Van wie ontvangen; Welke informatie ontvangen; Op welke manier ontvangen.
22. Heeft u het gevoel dat hiermee genoeg informatie wordt ingewonnen om een bijdrage aan de inzet te leveren?
- Probes: Welke aanvullende informatie zou nog nuttig zijn; waarom zou aanvullende informatie nuttig zijn.
23. Bent u tegen bepaalde ‘muren’ aangelopen tijdens de informatieverzameling? Zo ja, welke?
- Probes: Niet tijdig ontvangen informatie; Niet kunnen openen bestanden; Geen volledige informatie; gedetineerde geeft niet alles aan, anders.
24. In hoeverre heeft u de informatie op dit leefgebied gedeeld met andere netwerkpartners?

Leefgebied zorg

25. Kan u mij meenemen in het proces dat u heeft doorlopen om de informatie rondom de zorg van de desbetreffende gedetineerde in beeld te krijgen
- Probes: Hoe is de informatie verzameld; Van wie ontvangen; Welke informatie ontvangen; Op welke manier ontvangen.
26. Heeft u het gevoel dat hiermee genoeg informatie wordt ingewonnen om een bijdrage aan de inzet te leveren?
- Welke aanvullende informatie zou nog nuttig zijn?
27. Bent u tegen bepaalde ‘muren’ aangelopen tijdens de informatieverzameling? Zo ja, welke?
- Niet tijdig ontvangen info, niet kunnen openen bestanden, geen volledige informatie, gedetineerde geeft niet alles aan, anders.
28. In hoeverre heeft u de informatie op dit leefgebied gedeeld met andere netwerkpartners?

Leefgebied motivatie/sociale netwerken

29. Op welke wijze draagt u zorg voor informatie rondom de motivatie van gedetineerden?
- Probes: Welke informatie wordt gedeeld, Vraagstelling medewerkers; Interventies.
30. Op welke wijze wordt inzichtelijk gemaakt wat de voortgang is van de motivatie van gedetineerden?

- Probes: Hoe wordt motivatie in de dossiers bijgehouden; Wordt dit altijd gedaan;
- 31. In hoeverre draagt (de registratie van) de voortgang van motivatie bij aan het verloop van de detentieperiode?
 - Probes: Wijze van informatiedeling netwerk, toewijzing aan netwerkpartners op basis van motivatie, mate van inzet vanuit medewerkers (hoger/lager)
- 32. In hoeverre heeft u de informatie op dit over motivatie gedeeld met andere netwerkpartners?
 - Probes: welke informatie, waarom.

Rijker inzicht

- 33. Welke aspecten van de informatie-uitwisseling vindt u goed?
 - Probes; Systemen; Wijze van verantwoording;
- 34. Welke verbeterpunten kan u op het gebied van informatie-uitwisseling bedenken.
 - Probes: Systemen; Wijze van verantwoording; doorverwijzen van gedetineerden, duidelijkheid mogelijke netwerkpartners
- 35. In hoeverre vindt u dat de beschikbare informatie inzicht geeft in de opbrengsten van uw inzet?
 - Probes: leefgebieden, meer informatie, rijker verantwoorden
- 36. Welke informatie wordt nu niet expliciet gedeeld/geregistreerd, maar zegt volgens u wel iets over de algehele ontwikkeling en/of voortgang van de gedetineerde tijdens de detentie?
 - Probes: leefgebieden, informatie buitenwereld, hobby's/interesses, spiritualiteit/doelen in het leven, geluk/plezier, creativiteit.

Afsluiting

- 37. Heeft u verder nog opmerkingen over de informatiedeling met de netwerkpartners over de desbetreffende gedetineerde. Mist u iets? Of mis ik iets?
- 38. Zijn er nog belangrijke dingen rondom de informatiedeling in het algemeen die belangrijk zijn om mee te nemen?
- 39. Hoe heeft u dit gesprek ervaren?
- 40. Ik zou graag over een aantal weken nogmaals een afspraak met u willen maken, zodat ik de informatie die u mij nu hebt gegeven nog wat verder kan verwerken en gerichtere vragen kan stellen. Staat u daar ook voor open?

Bijlage 7: Interviewschema deel 2 casemanager N1

1. Kan je mij nog wat vertellen over de laatste weken dat hij hier zat? Zijn er nog acties rondom zijn re-integratie uitgevoerd?
2. Zijn er uiteindelijk nog acties/interventies ingezet om bij te dragen aan de succesvolle terugkeer van de gedetineerde?
 - Probes : ID bewijs; onderdak; werk, inkomen en dagbesteding; schuldhulpverlening; zorg; motivatie/sociaal netwerk; waarom wel/niet
3. In hoeverre was je toegekomen aan het afnemen van de risicoscreeners voor de desbetreffende gedetineerde? → 1 ingevuld
 - Probes: waarom niet gedaan, onvoldoende informatie, niet van belang
4. In de risicoscreener worden criminogene factoren en persoonskenmerken inzichtelijk gemaakt die van invloed zijn tijdens de detentie en op een succesvolle terugkeer naar de samenleving. Op welke wijze zijn deze bij de desbetreffende gedetineerde meegenomen in de inzet tijdens detentie?
 - Afnemen risicoscreener, in intake uitvragen, inzet op beschermende factoren, hulp bij leefgebieden
5. Op welke wijze wordt rekening gehouden met de persoonskenmerken en criminogene factoren van de desbetreffende gedetineerde wanneer deze risicoscreeners niet zijn ingevuld.
 - Probes: op andere wijze uitgevraagd.
6. Heeft er een trajectgesprek plaatsgevonden met deze gedetineerde?
 - Probes: waarom wel/niet, duur detentie
7. Wat zou naar uw inziens de beste manier zijn om zorg te dragen voor het invullen van de leefgebieden bij kortgestrafte gedetineerden?
 - Probes: andere netwerkpartners inschakelen, aparte medewerkers.
8. In ons vorige interview had je aangegeven dat de informatie-uitwisseling bij sommige ketenpartners wel beter kon. Zou je mij daar nog wat meer over kunnen vertellen?
9. Wat zou naar uw inziens de beste manier zijn om zorg te dragen voor het invullen van de leefgebieden bij kortgestrafte gedetineerden?
 - Probes: andere netwerkpartners inschakelen, aparte medewerkers.
10. In hoeverre ben jij van mening dat met deze gedetineerde met de geboden inzet een bijdrage heeft geleverd aan de succesvolle terugkeer naar de samenleving?
 - Probes: wat kon beter, wat had geholpen, waarom niet gedaan

Afsluiting

11. Heeft u verder nog opmerkingen over de informatiedeling met de netwerkpartners over de desbetreffende gedetineerde. Mist u iets? Of mis ik iets?
12. Zijn er nog belangrijke dingen rondom de informatiedeling in het algemeen die belangrijk zijn om mee te nemen?

Bijlage 8: Interviewschema medewerkers JC Zaanstad

Vragenlijst medewerkers

In het kader van mijn afstudeerscriptie voor mijn master sociologie, neem ik dit interview met u af. Ik voer dit onderzoek uit om meer inzicht te krijgen in de wijze waarop informatie wordt gedeeld tussen JC Zaanstad, het Actiecentrum Veiligheid en Zorg en de overige netwerkpartners betrokken bij de re-integratie. De vragen gaan over de leefgebieden ID bewijs, onderdak, werk, inkomen en dagbesteding, schuldhulpverlening, zorg en motivatie. Daarom ben ik benieuwd naar uw ervaring rondom het delen van informatie op deze zes leefgebieden. Alles wat u mij verteld zal gespeudonimiseerd worden verwerkt, wat betekent alle direct herleidbare persoonsgegevens worden verwijderd. Het is ook qua privacy niet wenselijk om de naam van de desbetreffende gedetineerde op de opname te krijgen, dus ik zou u graag willen vragen om te proberen de naam niet te benoemen. U heeft het toestemmingsformulier net ondertekend, heeft u alle informatie begrepen en geeft u ook mondeling toestemming voor het afnemen van dit interview? Heeft u nog vragen voor dat we beginnen?

Thema's

Inleiding:

2. Voor welke organisatie bent u werkzaam?
3. Waarom heeft u ervoor gekozen om in dit werkveld te werken?
4. Welke functie vervult u binnen het detentie en re-integratie netwerk?
 - Probes: werkzaamheden, welke rol voert u uit, op welk moment stapt u in

Informatiedeling algemeen

5. Heeft er een intake- en/of trajectgesprek plaatsgevonden met de gedetineerde waarbij u aanwezig was?
 - Probes: waarom wel/niet plaatsgevonden, waarom wel/niet aanwezig
6. Hoe ervaart u de wijze waarop informatie wordt gedeeld tussen (organisatie waar persoon werkzaam is) en de overige netwerkpartners betrokken bij de re-integratie van gedetineerde Amsterdammers?
 - Probes: volledigheid informatie; vinden netwerkpartners, overzicht aanwezige netwerkpartners (duidelijk voor u); gaat dat goed niet goed, waarom?

Leefgebieden: ID bewijs; onderdak; werk, inkomen en dagbesteding; schuldhulpverlening ; zorg; motivatie/sociaal netwerk.

7. Kan u mij meenemen in het proces dat u heeft doorlopen om de informatie rondom de zes leefgebieden van de desbetreffende gedetineerde beeld te krijgen?
 - Probes: Hoe is de informatie verzameld; Tijdig verzameld, Van wie ontvangen; Welke informatie ontvangen; Op welke manier ontvangen, opstellen D&R-plan met doelen.

8. In hoeverre heeft u informatie rondom de gedetineerde opgevraagd bij netwerkpartners?--> als PIWer
 - Probes: reclassering, GGD, AcVZ, andere betrokken hulpverleners
9. Heeft u het gevoel dat hiermee genoeg informatie wordt ingewonnen om een bijdrage aan de inzet (een succesvolle terugkeer/perspectief verbeteren) te leveren?
 - Probes: Welke aanvullende informatie zou nog nuttig zijn; waarom zou aanvullende informatie nuttig zijn.
10. Bent u tegen bepaalde 'muren' aangelopen tijdens de informatieverzameling? Zo ja, welke?
 - Probes: Niet tijdig ontvangen informatie; Niet kunnen openen bestanden; Geen volledige informatie; hoge werkdruk, Anders.

Per specifiek leefgebied:

11. Welke acties/interventies heeft u ingezet om bij te dragen aan de succesvolle terugkeer van de gedetineerde op dit leefgebied?
 - Probes : ID bewijs; onderdak; werk, inkomen en dagbesteding; schuldhulpverlening; zorg; motivatie/sociaal netwerk; waarom wel/niet
12. In hoeverre heeft u de informatie op deze leefgebieden gedeeld met andere netwerkpartners?

Leefgebied motivatie/sociale netwerken

13. Op welke wijze draagt u zorg voor informatie rondom de motivatie van gedetineerden?
 - Probes: Welke informatie wordt gedeeld, Vraagstelling medewerkers; Interventies, betrekken netwerk, eigen interesses gedetineerden
14. Op welke wijze wordt inzichtelijk gemaakt wat de voortgang is van de motivatie van gedetineerden?
 - Probes: Hoe wordt motivatie in de dossiers bijgehouden; Wordt dit altijd gedaan; redenen voor degradatie/promotie specifieke gedetineerde
15. In hoeverre draagt (de registratie van) de voortgang van motivatie bij aan het verloop van de detentieperiode?
 - Probes: Wijze van informatiedeling netwerk, toewijzing aan netwerkpartners op basis van motivatie, mate van inzet vanuit medewerkers (hoger/lager)
16. In hoeverre heeft u de informatie op dit over motivatie gedeeld met andere netwerkpartners?
 - Probes: welke informatie, waarom.
17. Deelt u verder informatie in het netwerk die niet onder een van de 6 leefgebieden valt?
 - Probes: autonomie, wijze van omgang met anderen, zou u dat willen, welke

Criminogene factoren en persoonskenmerken:

18. In hoeverre ben je toegekomen aan het afnemen van de risicoscreeners voor de desbetreffende gedetineerde?
 - Probes: waarom niet gedaan, onvoldoende informatie, niet van belang
19. In de risicoscreener worden criminogene factoren en persoonskenmerken inzichtelijk gemaakt die van invloed zijn tijdens de detentie en op een succesvolle terugkeer naar

de samenleving. Op welke wijze zijn deze bij de desbetreffende gedetineerde meegenomen in de inzet tijdens detentie?

- Afnemen risicoscreener, in intake uitvragen, inzet op beschermende factoren, hulp bij leefgebieden
20. Op welke wijze wordt rekening gehouden met de persoonskenmerken en criminogene factoren van de desbetreffende gedetineerde wanneer deze risicoscreeners niet zijn ingevuld.
- Probes: op andere wijze uitgevraagd.

Rijker inzicht

21. Het is mij opgevallen dat bij kortgestrafte gedetineerden vaak geen intake of trajectgesprekken worden afgenomen. Waarom is dat?
22. Wat zou naar uw inziens de beste manier zijn om zorg te dragen voor het invullen van de leefgebieden bij kortgestrafte gedetineerden?
- Probes: andere netwerkpartners inschakelen, aparte medewerkers.
23. Welke aspecten van de informatie-uitwisseling vindt u goed?
- Probes; Systemen; Wijze van verantwoording;
24. Welke verbeterpunten kan u op het gebied van informatie-uitwisseling bedenken.
- Probes: Systemen; Wijze van verantwoording; doorverwijzen van gedetineerden, duidelijkheid mogelijke netwerkpartners, meer uitleg bij gemeente blad tulp.
25. In hoeverre vindt u dat de beschikbare informatie inzicht geeft in de opbrengsten van uw inzet?
- Probes: leefgebieden, meer informatie, rijker verantwoorden
26. Welke informatie wordt nu niet expliciet gedeeld/geregistreerd, maar zegt volgens u wel iets over de algehele ontwikkeling en/of voortgang van de gedetineerde tijdens de detentie?
- Probes: leefgebieden, informatie buitenwereld, hobby's/interesses, spiritualiteit/doelen in het leven, geluk/plezier, creativiteit.
27. In hoeverre ben jij van mening dat met deze gedetineerde met de geboden inzet een succesvolle terugkeer naar de samenleving gaat hebben?
- Probes: wat kon beter, wat had geholpen, waarom niet gedaan

Afsluiting

28. Heeft u verder nog opmerkingen over de informatiedeling met de netwerkpartners over de desbetreffende gedetineerde. Mist u iets? Of mis ik iets?
29. Zijn er nog belangrijke dingen rondom de informatiedeling in het algemeen die belangrijk zijn om mee te nemen?

Bijlage 9: Interviewschema netwerkpartners

Vragenlijst netwerkpartners

In het kader van mijn afstudeerscriptie voor mijn master sociologie, neem ik dit interview met u af. Ik voer dit onderzoek uit om meer inzicht te krijgen in de wijze waarop informatie wordt gedeeld tussen JC Zaanstad, het Actiecentrum Veiligheid en Zorg en de overige netwerkpartners betrokken bij de re-integratie. De vragen gaan over de leefgebieden ID bewijs, onderdak, werk, inkomen en dagbesteding, schuldhulpverlening, zorg en motivatie. Daarom ben ik benieuwd naar uw ervaring rondom het delen van informatie op deze zes leefgebieden. Alles wat u mij verteld zal gespeudonimiseerd worden verwerkt, wat betekent alle direct herleidbare persoonsgegevens worden verwijderd. Het is ook qua privacy niet wenselijk om de naam van de desbetreffende gedetineerde op de opname te krijgen, dus ik zou u graag willen vragen om te proberen de naam nie te benoemen. U heeft het toestemmingsformulier net ondertekend, heeft u alle informatie begrepen en geeft u ook mondeling toestemming voor het afnemen van dit interview? Heeft u nog vragen voor dat we beginnen?

Thema's

Inleiding:

1. Voor welke organisatie bent u werkzaam?
2. Waarom heeft u ervoor gekozen om in dit werkveld te werken?
3. Welke functie vervult u binnen het detentie en re-integratie netwerk?
 - Probes: werkzaamheden, welke rol voert u uit, op welk moment stapt u in

Informatiedeling algemeen

4. Op welke gebieden heeft u bij deze gedetineerde informatie gedeeld binnen het detentie en re-integratienetwerk?
 - Probes: Op welk van de leefgebieden; ID bewijs; onderdak; werk, inkomen en dagbesteding; schuldhulpverlening; zorg; motivatie/sociaal netwerk
5. Hoe ervaart u de wijze waarop informatie wordt gedeeld tussen (organisatie waar persoon werkzaam is) en de overige netwerkpartners betrokken bij de re-integratie van gedetineerde Amsterdammers?
 - Probes: volledigheid informatie; vinden netwerkpartners, overzicht aanwezige netwerkpartners (duidelijk voor u); gaat dat goed niet goed, waarom?
6. Op welke wijze is er een melding/hulpvraag bij u terecht gekomen?
 - Probes: via CM, via systeem, collega's

Specifieke persoon:

7. Kan u mij meenemen in het proces dat u heeft doorlopen om de informatie rondom (een van de) de zes leefgebieden van de desbetreffende gedetineerde beeld te krijgen?

- Probes: Hoe is de informatie verzameld; Tijdig verzameld, Van wie ontvangen; Welke informatie ontvangen; Op welke manier ontvangen, opstellen D&R-plan met doelen.
8. In hoeverre heeft u informatie rondom de gedetineerde opgevraagd bij netwerkpartners?
- Probes: JC Zaanstad, reclassering, GGD, AcVZ, andere betrokken hulpverleners
9. Heeft u het gevoel dat hiermee genoeg informatie wordt ingewonnen om een bijdrage aan de inzet (een succesvolle terugkeer/perspectief verbeteren) te leveren?
- Probes: Welke aanvullende informatie zou nog nuttig zijn; waarom zou aanvullende informatie nuttig zijn.
10. Bent u tegen bepaalde ‘muren’ aangelopen tijdens de informatieverzameling? Zo ja, welke?
- Probes: Niet tijdig ontvangen informatie; Niet kunnen openen bestanden; Geen volledige informatie; hoge werkdruk, Anders.
11. Welke acties/interventies heeft u ingezet om bij te dragen aan de succesvolle terugkeer van de gedetineerde?
- Probes : ID bewijs; onderdak; werk, inkomen en dagbesteding; schuldhulpverlening; zorg; motivatie/sociaal netwerk; waarom wel/niet
12. In hoeverre heeft u de informatie op deze leefgebieden gedeeld met andere netwerkpartners?
13. Deelt u verder informatie in het netwerk die niet onder een van de 6 leefgebieden valt?
- Probes: autonomie, wijze van omgang met anderen, zou u dat willen, welke

Rijker inzicht

14. Wat zou naar uw inziens de beste manier zijn om zorg te dragen voor het invullen van de leefgebieden bij kortgestrafte gedetineerden?
- Probes: andere netwerkpartners inschakelen, aparte medewerkers.
15. Welke aspecten van de informatie-uitwisseling vindt u goed?
- Probes; Systemen; Wijze van verantwoording;
16. Welke verbeterpunten kan u op het gebied van informatie-uitwisseling bedenken.
- Probes: Systemen; Wijze van verantwoording; doorverwijzen van gedetineerden, duidelijkheid mogelijke netwerkpartners, meer uitleg bij gemeente blad tulp.
17. In hoeverre vindt u dat de beschikbare informatie inzicht geeft in de opbrengsten van uw inzet?
- Probes: leefgebieden, meer informatie, rijker verantwoorden
18. Welke informatie wordt nu niet expliciet gedeeld/geregistreerd, maar zegt volgens u wel iets over de algehele ontwikkeling en/of voortgang van de gedetineerde tijdens de detentie?
- Probes: leefgebieden, informatie buitenwereld, hobby's/interesses, spiritualiteit/doelen in het leven, geluk/plezier, creativiteit.
19. In hoeverre ben jij van mening dat met deze gedetineerde met de geboden inzet een succesvolle terugkeer naar de samenleving gaat hebben?

- Probes: wat kon beter, wat had geholpen, waarom niet gedaan

Afsluiting

20. Heeft u verder nog opmerkingen over de informatiedeling met de netwerkpartners over de desbetreffende gedetineerde. Mist u iets? Of mis ik iets?
21. Zijn er nog belangrijke dingen rondom de informatiedeling in het algemeen die belangrijk zijn om mee te nemen?

Bijlage 10: Informatie leefsituatie participanten voor detentie

Case N1

Participant 1 heeft 2 maanden en 4 dagen in het Huis van Bewaring van JC Zaanstad gezeten. Hierdoor was zijn exacte einddatum onzeker en is hij uit detentie gegaan voordat er een tweede interview kon plaatsvinden. Hij is binnengekomen op cluster West en na 2 weken doorgeplaatst naar een afdeling op cluster Noord. Voorafgaand aan zijn detentie woonde betrokkene in Amsterdam en hij keert daar ook weer naar terug. Hij heeft een koophuis en een eigen bedrijf, waarvoor hij een schuld had waar al een betalingsregeling voor liep voordat hij gedetineerd raakte. Binnen deze case zijn 3 interviews uitgevoerd: één met de gedetineerde en twee met de casemanager van zijn afdeling op cluster Noord.

Case N2

Participant N2 heeft 1 maand en 25 dagen in JC Zaanstad gezeten. Hij is binnengekomen als zelfmelder en direct geplaatst op een afdeling op cluster Zuid. Participant is geboren in Amsterdam en is in zijn leven veel verhuisd, maar keerde altijd weer terug naar Amsterdam. Voor detentie woonde hij samen met zijn partner in een huurwoning. Hij was werkzaam als uitzendkracht in de logistieksector, maar raakte zijn baan kwijt door zijn detentie. Daarom had hij voor detentie een WW-uitkering, die hij zelf al had stopgezet. De participant gaf aan dat hij voor detentie al een aantal schulden had. Daarnaast had hij voorafgaand aan zijn detentie wat problematiek rondom alcoholgebruik, maar hij gaf aan hier zelf al mee bezig te zijn. Voor case N2 zijn totaal 5 interviews afgenomen. Twee interviews waren met de gedetineerde zelf, één met de casemanager, één met de mentor en één interview met een medewerker van FO D&T van de gemeente Amsterdam.

Case N3

Participant N3 zat 2 maanden en 1 dag gedetineerd in JC Zaanstad. Hij is als zelfmelder binnengekomen en verbleef op cluster Oost. Deze deelnemer is geboren en getogen Amsterdammer en wil nooit meer weg uit de stad. Voor detentie was hij al bezig met een opleiding en hij had al meerdere certificaten van andere opleidingen behaald. Hij heeft een huurwoning en genoot voor detentie een arbeidsongeschiktheidsuitkering, die tijdens de detentie was stopgezet. In deze case zijn 3 interviews uitgevoerd, twee met de gedetineerde zelf en één met zijn mentor.

Case N4

Case N4 verbleef 2 maanden en 28 dagen in detentie, waarvan 2 maanden en 4 dagen in JC Zaanstad op cluster Oost. Hij verbleef eerst een aantal weken in een andere inrichting waar ook de eerste intake is uitgevoerd en risicoscreener deel 1 is ingevuld. Tijdens de overgang van de rechter naar de andere inrichting verloor hij zijn boekje met contactgegevens, waardoor hij verzocht om JC Zaanstad, in de hoop hier mensen te ontmoeten die hem aan contactgegevens van zijn sociale netwerk konden helpen. Participant kampt met een

heroïneverslaving, waarvoor hij in de andere inrichting met methadon is begonnen. Hij heeft geen eigen woning en verblijft bij vrienden in Amsterdam. Bovendien heeft hij een zorgverzekeringsschuld en is het onbekend of hij inkomen had voor detentie. Voorafgaand aan zijn detentie had hij ook geen ID-kaart, wat hij heeft aangegeven in de andere inrichting, maar waarvoor toen niks is geregeld. Er zijn in deze case 4 interviews afgenomen: twee met de gedetineerde zelf, één met de casemanager en één met de mentor.

Case N5

Participant N5 heeft 1 maand en 25 dagen gedetineerd gezeten in JC Zaanstad. Hij is hier binnengekomen als zelfmelder op cluster Oost. Hij is geboren in Amsterdam en beschouwt de stad als zijn thuis omdat zijn hele familie er woont. Voor detentie had hij net zijn eigen huurwoning in Amsterdam gekregen, maar hij wil graag verhuizen naar een andere wijk. Buiten de gevangenis heeft hij ondersteuning van een begeleider van HVO Querido, die hem ook heeft geholpen met alle voorbereidingen voor de detentie. De participant heeft een aantal schulden waar al regelingen voor zijn getroffen. Er zijn in deze case 5 in totaal interviews afgenomen: twee met de gedetineerde zelf, één met de casemanager, één met de mentor en één interview met een medewerker van FO Detentie & Terugkeer van de gemeente Amsterdam.

Case N6

Participant N6 verbleef 1 maand en 16 dagen in detentie in JC Zaanstad. Hij is hier binnengekomen op cluster West en na 2 weken overgeplaatst naar het Huis van Bewaring op cluster Noord. Hij was ten tijde van het eerste interview nog in afwachting van zijn uitspraak en had deze op het moment van het tweede interview net gekregen. Participant had voor de detentie al te maken met verslavingen aan cocaïne en heroïne. Hij had geen eigen woning en genoot een daklozenuitkering. Hij had wel een partner waar hij af en toe bij kon partner blijven slapen. Hij heeft een aantal schulden en heeft buiten een inkomensconsulent van de gemeente die hem helpt met zijn financiën. Daarnaast heeft hij een aantal kinderen bij zijn ex-partners. In deze case zijn 4 interviews uitgevoerd: twee met de gedetineerde zelf, één met de casemanager van zijn afdeling op cluster West en één met de mentor van zijn afdeling op cluster Noord.

Bijlage 11: Codebook

Thema	Code	Type	Beschrijving	Voorbeeld uit de data
Discrepancie in ervaring detentieperiode				
	Leven in JC Zaanstad	Inductief	Participanten geven informatie over de dagelijkse gang van zaken en leefwijze in JC Zaanstad.	Nee, dat, ik, ik, hoor van mensen eigenlijk die hier al, of die verschillende malen overal zijn geweest gevangenschappen, dit is wel een beetje luxe kant, dus Zaanstad, heb ik gehoord dat er een telefoon op cel is en een aparte ruimte voor toilet en bad, eh douche is. Dus dat is dan een hele goeie pluspunt.
	Relatie casemanager	Inductief	Informatie en ervaringen rondom de opgebouwde relatie tussen de casemanager en de gedetineerde.	Ja die wou mij meteen op rood gooien, rood houdt in oké omdat ik afstand van werk gedaan heb, heb je minder privileges, je mag minder de deur uit en je hebt minder koken ofzo en minder sporten. En toen had ik een klacht ingediend bij haar. En toen begon ze eerst een beetje te dreigen, je gaat op rood, nou lekker belangrijk. Wacht even, en toen kregen we dan een gesprek en zei ze oké omdat ik een klacht heb ingediend, zo heb ik het ervaren, want ze wou me gewoon op rood hebben. Maar toen zei ze opeens nee je mag wel op groen blijven want je gaat toch binnenkort weg. Toen zei ik ook maar dat wist je toch al en toch wou je mij op rood hebben. Dit, dit, ik heb gewoon het gevoel, het is gewoon kinderachtig gedrag, soort pesten
	Relatie mentor	Inductief	Informatie en ervaringen rondom opgebouwde relatie	Niet echt, maar het was wel fijn geweest om gewoon als die gene zich had voorgesteld van hé ik ben je

			tussen de mentor en de gedetineerde.	mentor, als er wat is kan je bij mij aankloppen. Dat had ik zeker gewaardeerd, ja.
	Relatie PIW'ers	Inductief	Informatie en ervaringen rondom opgebouwde relatie tussen de PIW'ers en de gedetineerde.	nee totaal niet, zeker niet. Niet met allemaal, er zijn gelukkig wel een paar goede bewaarders. Maar ik heb een beklag lopen over een bewaarder hier en te gek voor woorden eigenlijk.
	Sociale steun	Inductief	Informatie omtrent de ondersteuning die het sociale netwerk aan de gedetineerde heeft geboden tijdens detentie.	P: Stel dat er echt een probleem is dan zijn er nog altijd mensen, [familieleden] , snap je, die kunnen ingrijpen. I: ja P: dus, en die staan al paraat buiten nu. Dus als ik, als ik een belletje geef van kijk ik ga problemen krijgen met deze instantie of die instantie, zijn er altijd mensen die gaan ingrijpen en die gaan oplossen voor mij.
Impact detentie op terugkeer naar maatschappij				
	Basisbehoeften op orde	Deductief	Geen hulp nodig op leefgebieden omdat deze op orde zijn.	Had natuurlijk een huis, hij had een ID bewijs, hij had goed contact met zijn familie, hij heeft. Dan moeten we het even ik. Hij heeft Natuurlijk een, een, een baan of tenminste ervaring in werk, waar hij wel een goede baan meer kan vinden. En hij had dat barbier natuurlijk ook nog achter de hand, dus hij was niet eentje die, overal hulp bij nodig had.
	Doenvermogenverlagende levensomstandigheden gedetineerde	Deductief	Maakt inzichtelijk in hoeverre er persoonskenmerken, stress, psychische	Nou ik denk dat op ieder leefgebied wel instabiliteit is bij deze meneer. Al jarenlang. Dat is helaas niet

			problemen of andere situaties in de leefomstandigheden die vanuit de theorie naar voren komen, tijdens detentie aanwezig waren en mogelijk voor een verminderd doenvermogen kunnen zorgen.	op korte termijn allemaal op te lossen. Hij heeft zichzelf hiervoor ook niet aan afspraken gehouden met de reclassering. Hij heeft zich niet gemeld, terwijl hij zich daar had moeten melden. Ik denk ook zeker niet dat hij het alleen kan. Dat hij echt wel die begeleiding, structuur nodig heeft. Er is natuurlijk, er is sprake van een verslaving, dat helpt ook niet mee in dat opzicht. Dus ik geloof wel dat hij wel wil. Maar dat het daadwerkelijk kunnen echt
	Effect detentie op motivatie ten opzichte van terugkeer	Inductief	Participanten spreken over situaties en activiteiten die (niet) zijn uitgevoerd tijdens en daarmee van invloed zijn geweest op de motivatie ten opzichte van de terugkeer.	Het heeft me al die jaren weer terug laten denken, na al die tijd dat ik heb vastgezet. En dat heeft eigenlijk de puzzetje weer helemaal in elkaar gezet weer voor me. Dus gewoon even de focus weer teruggepakt.
	GLM	Deductief	Participant geeft opmerkingen die in lijn liggen met de informatie die vanuit het Good Lifes Model als belangrijk naar voren komt.	En als je geen werk ook nog hebt. Ja, je moet eten, je moet dit, je moet dat, bijna alweer hier weer terug.
	Houding tegenover hulp netwerkpartners	Inductief	De gedetineerde geeft aan hoe hij na staat tegenover ondersteuning vanuit netwerkpartners.	Na de detentie lijkt me ook heel goed. Absoluut. Dat je er heen kan. Dat je in ieder geval een soort guide hebt. Van hé ben je nog vergeten van wat je binnen dacht? Van je moet nou ff die kant op of je moet nou ff die kant op. Dat alles een soort kleine agenda, kleine reminder, weet je? Dat je er naartoe gaat en dat ze je nog ff kunnen, toesturen weet je, van die kant moet je op.
	Houding tegenover hulp tijdens detentie	Inductief	Geeft aan hoe de gedetineerde denkt over hulp vanuit JC	Wat is, voor detentie, ja gewoon voor iedereen, dat als ze echt willen dat

			Zaanstad en eventuele aannames die ze hierover hebben.	mensen naar buiten komen en, en beginnen een nieuwe leven zonder hier terug te komen, zouden ze, mensen als ze iets vragen, een hulpvraag is niet voor niks.
	Leefsituatie voor detentie in JC Zaanstad	Inductief	Bevat achtergrond informatie over de leefsituatie voorafgaand aan detentie in JC Zaanstad.	
	Maatwerk	Inductief	Ervaringen met de wijze waarop maatwerk is, of had moeten worden geboden rondom de re-integratie van de gedetineerde.	Ja, dat daar nou niet zo veel maatwerk op geleverd is, is is geweest als, als dat zit je bijvoorbeeld gezegd van nou is goed, als hij die die ervaring al heeft, laat hem maar in de helft van die tijd, hè? In 7 weken bijvoorbeeld of in 8 weken, laat hem het maar doen, betekent wel dat het twee keer zo hard moet werken, want het zit natuurlijk in theorie stukken aan.
	Re-integratie activiteiten	Deductief	Activiteiten die de gedetineerde heeft uitgevoerd in het kader van zijn re-integratie	Hij heeft wel, weetje wel zijn studie opgepakt hier. Dus dat doet hij in plaats van, van arbeid
	Terughoudend in delen informatie	Inductief	Participanten geven redenen waarom ze terughoudend zijn in het delen van informatie richting medewerkers.	Wat is de meerwaarde ervan, om het met hun te delen, voor mij dan? [denkt na] niks.
	Zelfstandigheid gedetineerde	Deductief	Informatie over de zelfstandigheid die van gedetineerden wordt verwacht en hoe dit wordt ervaren.	Naar aanleiding daarvan bespreken we met de gedetineerde van, oké, deze betalingsregelingen lopen wel, deze betalingsregelingen lopen niet en dit moet er nog gedaan worden. Dan leggen we dat weer terug bij hun. Het gaat wel echt om de zelfredzaamheid natuurlijk. Als het niet lukt, dan gaan we er samen mee aan de slag, maar in principe

				moeten zij dat eerst zelf oplossen.
Inhoudelijke bijdrage inzet medewerkers				
	Informatiedeling ID-kaart	Deductief	Geeft aan in hoeverre informatie omtrent de ID kaart van een specifieke gedetineerde is gedeeld.	En hij had ook, dacht ik, een geldig ID, maar misschien moet ik dan nog ff terugkijken wat de collega's van West hebben gerapporteerd
	Informatiedeling werk, inkomen, dagbesteding	Deductief	Geeft aan in hoeverre informatie omtrent het werk, inkomen of dagbesteding van een specifieke gedetineerde is gedeeld.	Ja, wat betreft het barbier, dat ik ervaring heb als barbier. Ik werk in de [werkgebied] sinds [jaar] en ik heb m'n certificaten voor [soort machine], [soort machine] diploma. En ik heb altijd via uitzendbureaus gewerkt en dat kan ik nu zelfstandig doen. Ik heb de, genoeg ervaring dus ik wil een, als ZZPer of als BV een all around bedrijfje beginnen waar ik dus [denkt na] begin met alle aandacht te besteden aan de logistiek en m'n cursus als barbier ondertussen part time te volgen. Eentje ondersteund de andere en daarna wil ik dat barbier, de andere, dus geheel overneemt.
	Informatiedeling woning	Deductief	Geeft aan in hoeverre informatie omtrent de woonsituatie van een specifieke gedetineerde is gedeeld.	Ja ik woon samen met mijn vriendin, het is een [soort huur], die huur ik van [familie], is een eenkamer appartement. En daar woon ik sinds [datum]. Ja, en ik reageer wekelijks via woningnet op woningen in Amsterdam en woningen in Utrecht.
	Informatiedeling schuldhulpverlening	Deductief	Geeft aan in hoeverre informatie omtrent de schuldhulpverlening van een specifieke gedetineerde is gedeeld.	Heel veel had hij al geregeld want hij had al een huis, maar had wel veel schulden, dus daar heeft ie heen gebeld, dingen laten bevroren tot na detentie, hij heeft betalingsregelingen

				getroffen. Vanmorgen heeft hij toevallig nog gebeld. Hij moest eigenlijk om half 1 nog een keer bellen. Volgens mij heeft mijn collega dat wel opgepakt. [telefoonprofider] nam niet op, iets met een geblokkeerde telefoon wilde hij nog oplossen voordat hij eruit gaat. Had hij wel kinderen, weet ik eigenlijk zo niet ik? Heb zoveel gedaan.
	Informatiedeling zorg	Deductief	Geeft aan in hoeverre informatie omtrent de zorg van een specifieke gedetineerde is gedeeld.	Ja toen ben ik naar m'n casemanager toe gegaan en me ma had zelfs opgestuurd van UWV dat ik 80 tot 100 procent ben afgekeurd door echte artsen en [soort artsen]. Want [soort ziekte] gehad en gedeelte van mijn [lichaamsdeel] afgestorven.
	Informatiedeling motivatie	Deductief	Geeft aan in hoeverre informatie omtrent de motivatie van een specifieke gedetineerde is gedeeld.	ja, want de medische dienst heeft aangegeven dat hij prima naar de arbeid kon. Dus we hebben ook gezegd dat hij echt wel wat meer zichtbaar op de afdeling moet zijn. Niet de hele dag in bed. Op tijd opstaan. Doe je best om in ieder geval deel te nemen aan het hele dagprogramma, inclusief de arbeid.
	Inzet casemanager	Inductief	Mate van inzet die de casemanager heeft geboden in het kader van de re-integratie, in de vorm van contactmomenten en het uitvoeren van handelingen voor de gedetineerde.	En ik had ook begrepen van de casemanager dat ze de zaak had voorgelegd bij de afdelingshoofd en gezegd had van kijk, de bedoeling is toch dat we mensen helpen om te re-integreren in de samenleving. Dus, ja, deze jongen is het perfecte voorbeeld om dan even versneld dingetjes op te pakken. Maar de barbier zelf, die wou het niet, dan houdt het op.

	Inzet gemeente Amsterdam	Inductief	Inzet vanuit de gemeente Amsterdam in het kader van de re-integratie.	En bij die, [voorletter gedetineerde] is dat gebeurd dus. En naar aanleiding van die hand-out is het de bedoeling dat de casemanager dat ook aan diegene verstrekt zeg maar. Dat ze het samen doornemen, dat hij er mee aan de slag gaat. En mocht hij er niet uitkomen, dat staat ook in die hand-out, dan moet hij met mij of met [naam collega] opnemen. Wij gaan dan doorpakken op de inhoud zeg maar. Op het moment dat iemand geen contact met ons opneemt, zeg maar, dan is dat het. Daarvoor, dan gaan we er gewoon vanuit dat de informatie goed is gevallen, dat hij ermee aan de slag is zeg maar.
	Inzet mentor	Inductief	Mate van inzet die de mentor heeft geboden in het kader van de re-integratie, geboden in de vorm van contactmomenten en het uitvoeren van handelingen voor de gedetineerde.	ja, het enige wat wij kunnen doen is dat de doelen die er zijn, kunnen we op aansporen van heb je dit al gedaan, heb je dat al gedaan.
	Inzet PIWers	Inductief	Mate van inzet die de PIW'ers hebben geboden in het kader van de re-integratie, in de vorm van contactmomenten en het uitvoeren van handelingen voor de gedetineerde.	Nee, gewoon naar een PIW'er. Hé, zou jij voor mij een nummerje willen opzoeken en dat gebeurde ook, per direct. En met een minuut klaar direct. Dus ik bleef alleen maar wachten en schreef het op, gaf het op zo'n notitiepapiertje gaf hij het aan mij en die heb ik boven de telefoon opgeplakt.
	Kwaliteit informatie	Inductief	Geeft weer wat de kwaliteit van de gedeelde of verzamelde informatie in het kader van de re-integratie is is.	Dan moeten jullie alsnog met hem in gesprek gaan, want misschien is er gewoon veel meer aan de hand. Dus je ziet niet die toelichtingen enzo en je merkt ook dat vragen dus

				anders worden geïnterpreteerd. En dan roepen [naam collega] en ik diegene op en dan zegt ie huh, ik heb helemaal geen huis. En dan heb je dat gesprek weer, weet je wel.
Organisatorische belemmeringen				
	Beperkt aanbod kortgestraften	inductief	Participanten geven informatie over hun ervaring met de activiteiten die tijdens een korte detentie kunnen worden uitgevoerd.	Nou ja, nee, ze weten toch dat ik hier kort zit. Maar ook dat ik hier kort zit. Alles wat mij zou kunnen helpen voor buiten weer, zeggen ze zit ik te kort, behalve om te werken.
	Doenvermogenverlagende omstandigheden medewerkers	Deductief	Omstandigheden bij de medewerkers die voor een verlaagd doenvermogen kunnen zorgen.	Het valt me wel op dat door werkdruk vooral we niet altijd de gelegenheid hebben om heel uitgebreid te rapporteren.
	Implicaties korte detentie	Inductief	De wijze waarop de detentieduur de inzet en ervaring binnen JC Zaanstad heeft beïnvloed.	Op dat gebied ben ik gewoon achter gekomen, als je kort zit, ga van niks uit, want je zit kort.
	Onduidelijkheid informatie & werkwijze	Inductief	Geeft weer welke onduidelijkheden werden ervaren rondom informatieverstrekking en de werkwijze binnen JC Zaanstad en richting netwerkpartners.	Want er is natuurlijk, ja zoals in het diepe gegooid, je weet niks. Maar gelukkig, waar ik meer aan heb zijn de medegedetineerden, die hebben natuurlijk dezelfde situatie meegemaakt en die sturen mij dan wel de juiste kant op. Maar, voor de rest, qua informatie. Misschien kunnen ze beter ook een introductieboekje meegeven als je dit en dat moet je daar zijn ofzo
	Wachtnlijst	Inductief	Participanten delen hun ervaring omtrent wachtlijsten voor re-integratieactiviteiten.	En ja, Ik heb toen wel aangegeven van, nee, we willen wel dat je hier bezig bent, dus hij stond er wel voor open, zeg maar om bepaalde trainingen te volgen. Maar goed, zodra je iemand aanmeld, dan komt

				diegene op de wachtlijst. Dus dan duurt het sowieso een paar weken voordat je aan de beurt bent voor dat de trainer in dit geval trainster met haar training begint, zeg maar. Dus ja, hij was op, hij stond op de wachtlijst en toen is hij met ontslag gegaan is hij geschorst. Ja, klopt.
Uitvoering voorgeschreven processen				
	Benuttigen risicoscreener	Inductief	Medewerkers geven aan in hoeverre er gebruik wordt gemaakt van de risicoscreener in de inzet.	Wij werken er niet heel veel mee op de afdeling. Het is informatie die nuttig kan zijn. Lopen we bij een gedetineerd tegen knalpunt aan, dan kunnen we de risicoscreener erbij pakken. Om ook weer een patroon te herkennen bijvoorbeeld. Als we twijfelen hoe we met iemand moeten omgaan, dan is dat wel eens handig.
	Gevangenisbeleid	Inductief	Bevat informatie omtrent het beleid en de procedures die die in JC Zaanstad worden gehanteerd.	Daarom heb ik mij ook zelf aangemeld. Want dan kom ik binnen en dan ben ik gelijk groen. Dan ik, heb ik meer activiteiten in de dag. En daar zitten natuurlijk wat regels aan verbonden, zoals naar arbeid gaan, geen ruzie maken, dat soort dingen. Gewoon respect tonen voor de bewakers en de mede gevangenen.
	Informatiedeling binnen JCZ	Inductief	Deze code maakt inzichtelijk welke informatie er tussen medewerkers in JC Zaanstad in het kader van de re-integratie wordt gedeeld door middel van	Ja, Ik vind dat. Kijk, extern weet ik niet zo. Ik vind dat intern best wel goed geregeld is. Ja vaak korte lijnen naar naar de juiste instantie of discipline toe om bepaalde informatie uit te wisselen. Naar het RIC

			gesprekken of rapportages.	of bijvoorbeeld bij het onderwijs, weetje, daar heb ik ook gewoon collega's die ik al best wel lang ken. En dat je gewoon met een telefoontje bepaalde informatie kan uitzoeken, hè?
	Informatiedeling netwerkpartners buiten JCZ	Inductief	Geeft informatie over de wijze waarop informatie-uitwisseling richting netwerkpartners is ingericht.	Ja, ik moet zeggen dat we nu tegenwoordig, het is. het is bekend bij de leiding. En, we hebben nu regelmatig overleg met verschillende ketenpartners waar ik was, ik heb laatst CJIB bijeenkomst bij bijgewoond. Samen starten, Samen doen met reclassering, ja, dus het is nu wel wat meer. Zeg maar de samenwerking.
	Sterke punten informatie-uitwisseling	Deductief	Participanten spreken uit wat ze als sterke punten van de informatie-uitwisseling ervaren	Zoals die nu is? Nou, de korte lijnen tussen ons en de reclassering vind ik echt heel goed gegaan momenteel. Daardoor, voordat wij ze al hebben gezien, is heel veel informatie al bij ons bekend. Is iemand verslaafd? Valt hij al in een, volgt hij al een traject? Moet hij hier binnen weer opgepakt worden? Dus dat vind ik echt heel goed gegaan. Ook zijn, sluiten zij nu aan bij het MDO.
	Verbeterpunten informatie-uitwisseling	Deductief	Participanten spreken uit wat ze als verbeterpunten van de informatie-uitwisseling ervaren	ik vind het vanuit ons best wel summier wat we kunnen invullen dus ik snap ook dat de gemeente daar echt niet heel veel mee kan en waarschijnlijk meer vragen oproept dan dat het beantwoordt voor hun.

				<p>Maar wij kunnen gewoon alleen maar dingen aanklikken. Er valt nergens iets te schrijven. Er is al een tabblad waar we dingen kunnen schrijven, maar ik weet niet of dat echt geëxporteerd wordt naar hun, volgens mij echt alleen datgene waar wij ja en mee kunnen aanklikken, dus dat zou uitgebreider mogen, maar volgens mij hebben ze dat inmiddels al geregeld en komt er per had gister een email. Even kijken hoor, waar is het mailtje. Ja, per 6 juni komt er een deelbaar D&R-plan. En vanuit daar worden volgens mij dan ook meer dingen gedeeld met, naar zorgcoördinator van de gemeente.</p>
	<p>Werkzaamheden medewerkers algemeen</p>	<p>Inductief</p>	<p>Bevat informatie omtrent de algemene werkzaamheden van de medewerkers, niet specifiek gericht op de inzet van een gedetineerde in dit onderzoek.</p>	<p>Dus wij zeggen ook altijd binnen beginnen om buiten te blijven. Ja, dat is een beetje wat wij wat wij al wat ons werk inhoudt en wat ik vind dat ik als mentor, wat mijn verantwoordelijkheid is.</p>

Bijlage 12: Toestemmingsformulier casestudie

Toestemmingsformulier casestudie

Mijn naam is Kirsten en ik ben een student sociologie aan de universiteit. Ik ben momenteel bezig met mijn scriptie over de informatie-uitwisseling op de zes leefgebieden (ID bewijs, onderdak, werk, inkomen en dagbesteding, schuldhulpverlening, zorg en motivatie) tussen het Actiecentrum Veiligheid en Zorg (AcVZ), JC Zaanstad en de overige partners betrokken bij de re-integratie. In het kader van mijn afstudeerscriptie heb ik u gevraagd deel te nemen aan interviews over de 6 leefgebieden. Voorafgaand aan de interviews zou ik graag uw dossier willen inzien, om te bekijken welke gegevens er al zijn gedeeld. Op deze manier kan ik u gerichte vragen stellen bij de interviews.

Belangrijk om te weten is:

- Deelname aan dit onderzoek is volledig vrijwillig en u kunt zonder consequentie of opgave van reden altijd stoppen. De gegevens en wat u heeft gezegd worden dan niet verder gebruikt in het onderzoek.
 - De resultaten van het onderzoek zullen enkel voor de scriptie van de onderzoeker wordt gebruikt.
 - De gegevens uit de casestudie zullen worden gepseudonimiseerd. Dit betekent dat alle informatie zo wordt verwerkt dat alle direct identificeerbare persoonsgegevens worden weggehaald, waardoor de informatie niet meer naar u te herleiden is.
 - Ik heb de informatie over het onderzoek gelezen. Ik begrijp de informatie. Ik heb vragen over de informatie kunnen stellen.
-

Toestemming:

De onderzoeker mag mijn dossier inzien in het kader van dit onderzoek:

- Ja, ga akkoord
- Nee, ik ga niet akkoord

Datum:

Detentienummer participant:

Handtekening onderzoeker:

Bijlage 13: Toestemmingsformulier gedetineerden

Toestemmingsformulier/Informed Consent

Doel van het onderzoek:

Mijn naam is Kirsten en ik ben een student sociologie. Ik neem dit interview af in het kader van mijn afstudeerscriptie. De scriptie gaat over de informatie-uitwisseling op de zes leefgebieden (ID-bewijs, onderdak, werk, inkomen en dagbesteding, schuldhulpverlening, zorg en motivatie) tussen het Actiecentrum Veiligheid en Zorg (AcVZ), JC Zaanstad en de overige partners betrokken bij de re-integratie. Het doel van dit onderzoek is om meer inzicht te krijgen in deze informatie-uitwisseling.

Uw deelname aan dit onderzoek betekent dat u door mij zal worden geïnterviewd. Het interview zal ongeveer 45 minuten duren en wordt opgenomen. In de verwerking van de audio opname zal de onderzoeker de resultaten pseudonimiseren. Dit betekent dat alle informatie, ook het interview, zo wordt verwerkt dat alle direct identificeerbare persoonsgegevens worden weggehaald, of met een pseudoniem wordt aangeduid, waardoor de informatie niet meer naar u te herleiden is. Zodra de uitwerking van het interview in het scriptieonderzoek wordt verwerkt, zal u dus niet herkenbaar zijn.

Deelname aan dit onderzoek betekent:

- Ik begrijp dat deelname aan dit onderzoek volledig vrijwillig is en dat ik vragen ten allen tijde mag overslaan die ik niet wil beantwoorden.
- Ik weet waarom dit onderzoek wordt gedaan. Als ik iets niet zeker weet of niet begrijp, mag ik dat vragen aan de onderzoeker.
- Ik begrijp dat het onderzoek geen invloed heeft op de hulp en begeleiding die ik krijg tijdens of na detentie.
- Ik kan altijd mijn toestemming intrekken of stoppen met het onderzoek zonder een reden op te geven. Ik laat dit dan weten via een email aan secretariaatacvz@amsterdam.nl of bel naar 0205523272 met vermelding van 'onderzoek Kirsten' en het interviewnummer onder aan dit formulier. Mijn gegevens en wat ik heb gezegd worden dan niet verder gebruikt in het onderzoek.
- Ik begrijp dat de resultaten van het onderzoek enkel voor de scriptie van de onderzoeker worden gebruikt.
- Ik weet dat er een audio opname van het interview wordt gemaakt, deze audio-opname zal alleen door de onderzoeker worden beluisterd. De kan alleen het gepseudonimiseerde transcript inzien, indien wenselijk voor het onderzoek.
- Ik weet dat de interviewopname veilig zal worden opgeslagen in een beveiligde map van het AcVZ, wanneer het onderzoek is afgerond worden de audio-opnamen verwijderd, wat maximaal een jaar is.

- Ik weet dat het interview gepseudonimiseerd wordt uitgeschreven. Dit betekent dat het verslag van het interview en het scriptieonderzoek geen direct herleidbare persoonsgegevens (namen, detentienummers, telefoonnummers of e-mailadressen) van mij of andere personen in mijn omgeving bevat.
 - Ik heb de informatie over het onderzoek gelezen. Ik begrijp de informatie. Ik heb vragen over de informatie kunnen stellen. Ik heb mondelinge toelichting gekregen van dit formulier.
-

Toestemming:

Heeft u alle informatie gelezen en gaat u akkoord?

- Ja, ik wil deelnemen aan het interview over ervaring met de informatie-deling op de 6 leefgebieden.
- Nee, ik wil niet deelnemen aan het interview over ervaring met de informatie-deling op de 6 leefgebieden.

Ik geef toestemming voor het gebruik van gepseudonimiseerde citaten in het scriptieonderzoek

- Ja, ik geef toestemming voor het gebruik van gepseudonimiseerde citaten.
- Nee, ik geef geen toestemming voor het gebruik van gepseudonimiseerde citaten.

Interviewnummer:

Datum:

detentienummer geïnterviewde:

Handtekening onderzoeker:

Bijlage 14: Toestemmingsformulier medewerkers

Toestemmingsformulier/Informed Consent

Doel van het onderzoek:

Mijn naam is Kirsten en ik ben een student sociologie aan de Rijksuniversiteit Groningen. Ik neem dit interview af in het kader van mijn afstudeerscriptie. De scriptie gaat over de informatie-uitwisseling op de zes leefgebieden (ID-bewijs, onderdak, werk, inkomen en dagbesteding, schuldhulpverlening, zorg en motivatie) tussen het Actiecentrum Veiligheid en Zorg (AcVZ), JC Zaanstad en de overige partners betrokken bij de re-integratie. Het doel van dit onderzoek is om meer inzicht te krijgen in deze informatie-uitwisseling.

Uw deelname aan dit onderzoek betekent dat u door mij zal worden geïnterviewd. Het interview zal ongeveer 45 minuten duren en wordt opgenomen. In de verwerking van de audio opname zal de onderzoeker de resultaten pseudonimiseren. Dit betekent dat alle informatie, ook het interview, zo wordt verwerkt dat alle direct identificeerbare persoonsgegevens worden weggehaald, of met een pseudoniem wordt aangeduid, waardoor de informatie niet meer naar u te herleiden is. Zodra de uitwerking van het interview in het scriptieonderzoek wordt verwerkt, zal u dus niet herkenbaar zijn.

Deelname aan dit onderzoek betekent:

- Ik begrijp dat deelname aan dit onderzoek volledig vrijwillig is en dat ik vragen ten allen tijde mag overslaan die ik niet wil beantwoorden.
- Ik weet waarom dit onderzoek wordt gedaan. Als ik iets niet zeker weet of niet begrijp, mag ik dat vragen aan de onderzoeker.
- Ik kan altijd mijn toestemming intrekken of stoppen met het onderzoek zonder een reden op te geven. Ik laat dit dan weten via een email aan secretariaatacvz@amsterdam.nl of bellen naar 0205523272 met vermelding van 'onderzoek Kirsten' en het interviewnummer onder aan dit formulier. Mijn gegevens en wat ik heb gezegd worden dan niet verder gebruikt in het onderzoek.
- Ik begrijp dat de resultaten van het onderzoek enkel voor de scriptie van de onderzoeker worden gebruikt.
- Ik weet dat er een audio opname van het interview wordt gemaakt, deze audio-opname zal alleen door de onderzoeker worden beluisterd. De kan alleen het gepseudonimiseerde transcript inzien, indien wenselijk voor het onderzoek.
- Ik weet dat de interviewopname veilig zal worden opgeslagen in een beveiligde map van het AcVZ, wanneer het onderzoek is afgerond worden de audio-opnamen verwijderd, wat maximaal een jaar is.

- Ik weet dat het interview gepseudonimiseerd wordt uitgeschreven. Dit betekent dat het verslag van het interview en het scriptieonderzoek geen direct herleidbare persoonsgegevens (namen, telefoonnummers of e-mailadressen) van mij of andere personen in mijn omgeving bevat.
- Ik heb de informatie over het onderzoek gelezen. Ik begrijp de informatie. Ik heb vragen over de informatie kunnen stellen. Ik heb mondelinge toelichting gekregen van dit formulier.

Toestemming:

Heeft u alle informatie gelezen en gaat u akkoord?

- Ja, ik wil deelnemen aan het interview over ervaring met de informatie-deling op de 6 leefgebieden.
- Nee, ik wil niet deelnemen aan het interview over ervaring met de informatie-deling op de 6 leefgebieden.

Ik geef toestemming voor het gebruik van gepseudonimiseerde citaten in het scriptieonderzoek

- Ja, ik geef toestemming voor het gebruik van gepseudonimiseerde citaten.
- Nee, ik geef geen toestemming voor het gebruik van gepseudonimiseerde citaten.

Interviewnummer:

Datum:

Handtekening geïnterviewde:

Handtekening onderzoeker:
